

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

20. března 2014

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 248/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 260/2012, pokud jde o přechod na úhrady a inkasa prováděné v rámci celé Unie ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 249/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se ruší nařízení Rady (ES) č. 827/2004, kterým se zakazuje dovoz atlantického tuňáka velkookého (*Thunnus obesus*) pocházejícího z Bolívie Kambodže Rovníkové Guineje, Gruzie a Sierry Leone a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1036/2001 4
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 250/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se zavádí program na podporu činností v oblasti ochrany finančních zájmů Evropské unie (program Hercule III) a zrušuje rozhodnutí č. 804/2004/ES 6
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 14
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 252/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 774/94, pokud jde o prováděcí a přenesené pravomoci, které mají být svěřeny Komisi 35

Cena: 7 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 253/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 510/2011 za účelem vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO ₂ z nových lehkých užitkových vozidel do roku 2020 ⁽¹⁾	38
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 254/2014 ze dne 26. února 2014 o víceletém programu pro spotřebitele na období 2014–2020 a o zrušení rozhodnutí č. 1926/2006/ES	42
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 255/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 v oblasti dovozu olivového oleje a jiných zemědělských produktů pocházejících z Turecka, pokud jde o přenesené a prováděcí pravomoci, které mají být svěřeny Komisi	57
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 256/2014 ze dne 26. února 2014 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie, o nahrazení nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 736/96	61
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 257/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2368/2002, pokud jde o zahrnutí Grónska do provádění Kimberley-ského systému certifikace	69

SMĚRNICE

★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu ⁽¹⁾	72
---	----

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Rady č. 136/2014/EU ze dne 20. února 2014, kterým se stanoví pravidla a postupy s cílem umožnit Grónsku členství v Kimberleyském systému certifikace	99
---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 248/2014

ze dne 26. února 2014,

kterým se mění nařízení (EU) č. 260/2012, pokud jde o přechod na úhrady a inkasa prováděné v rámci celé Unie

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Spolu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ⁽³⁾ představuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ⁽⁴⁾ významný stavební prvek při dotváření jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), v níž se nemá rozlišovat mezi přeshraničními a vnitrostátními platbami v eurech. Hlavním cílem nařízení (EU) č. 260/2012 je přechod od vnitrostátních

schémat úhrad a inkas k harmonizovaným schématům úhrad SEPA a inkas SEPA mimo jiné tím, že se občanům Unie poskytne jediné mezinárodní číslo bankovního účtu (IBAN), které se může používat u všech inkas SEPA a úhrad SEPA denominovaných v eurech.

- (2) Nařízení (EU) č. 260/2012 stanovilo, že přechod na systém SEPA se uskuteční do 1. února 2014 s cílem ponechat poskytovatelům platebních služeb a uživatelům platebních služeb dostatek času, aby přizpůsobili své postupy technickým požadavkům, které přechod na úhrady SEPA a inkasa SEPA obnáší.

- (3) Od přijetí nařízení (EU) č. 260/2012 Komise a Evropská centrální banka bedlivě sledovaly pokrok při přechodu na systém SEPA. Konalo se několik setkání s členskými státy, vnitrostátními veřejnými orgány a účastníky trhu. Evropská centrální banka pravidelně zveřejňovala zprávy o pokroku přechodu na systém SEPA na základě platebních údajů, které sbíraly národní centrální banky. Tyto zprávy uvádějí, že některé členské státy eurozóny si vedou dobře, takže v současnosti u úhrad SEPA dosahují míry přechodu blížící se 100 %. Velká většina poskytovatelů platebních služeb oznámila, že již dosáhla souladu se systémem SEPA. V několika dalších členských státech však míra přechodu zaostává za očekáváním. To je zejména případ inkas SEPA.

- (4) Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) ve svých závěrech ze dne 14. května 2013 znovu zdůraznila význam přechodu na systém SEPA. Bylo zjištěno, že přechod na systém SEPA není zdaleka završen a že k včasnému dokončení přechodu na systém SEPA bude třeba bezprostředního úsilí všech účastníků trhu. Byl přijat akční plán, ve kterém byli vyzváni obchodníci, podniky, malé a střední podniky a orgány veřejné správy, aby neprodleně přijali nezbytná konkrétní interní opatření k přizpůsobení svých postupů a k informování svých zákazníků o údajích týkajících se jejich IBAN.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. února 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (5) Přes značné úsilí vynaložené Evropskou centrální bankou, členskými státy, jejich vnitrostátními veřejnými orgány a účastníky trhu během uplynulých měsíců ukazují poslední statistiky ohledně přechodu, že celková míra přechodu v eurozóně na úhrady SEPA vzrostla ze 40 % v červnu 2013 na hodnotu přibližně 64 % v listopadu 2013, zatímco celková míra přechodu na inkasa SEPA dosáhla pouze 26 %. I když vnitrostátní údaje svědčí o výrazném pokroku v několika členských státech, nadále existuje významná skupina členských států, které značně zaostávají za očekávanými mírami přechodu. Je proto velmi nepravděpodobné, že všichni účastníci trhu dosáhnou souladu s požadavky systému SEPA do 1. února 2014.
- (6) Od 1. února 2014 budou muset banky a jiní poskytovatelé platebních služeb z důvodu právem stanovené povinnosti odmítat zpracovávat úhrady nebo inkasa, které nejsou slučitelné se systémem SEPA, přestože, jak je tomu již nyní, by technicky mohli uvedené platby zpracovávat tak, že by souběžně s úhradami SEPA a inkasy SEPA nadále používali stávající starší platební schémata. Dokud nedojde k úplnému přechodu na úhrady SEPA a inkasa SEPA, nelze vyloučit, že u těchto plateb bude docházet k prodlevám. Tím by mohli být dotčeni všichni uživatelé platebních služeb, zejména malé a střední podniky a spotřebitelé.
- (7) Je nezbytné, aby se předešlo zbytečnému narušení plateb v důsledku toho, že do 1. února 2014 nebude přechod na systém SEPA dokončen v plném rozsahu. Poskytovatelům platebních služeb by proto mělo být povoleno, aby po určitou dobu nadále zpracovávali platební transakce pomocí svých starších schémat souběžně se schématy úhrad SEPA a inkas SEPA, jak to činí nyní. Mělo by proto být zavedeno přechodné období, které umožní pokračování takového souběžného zpracovávání plateb v různých formátech. Vzhledem k současným údajům o přechodu a k předpokládanému tempu přechodu je přiměřené stanovit jednorázové dodatečné přechodné období v délce šesti měsíců. Takové zachování právních účinků starších systémů, které nejsou v souladu se systémem SEPA, by mělo být považováno za výjimečné opatření, a tudíž by mělo být co nejkratší, neboť k dosažení plných přínosů z integrovaného trhu plateb je nezbytné realizovat rychlý a komplexní přechod. Je rovněž nezbytné, aby byly lhůtou časově omezeny náklady poskytovatelů platebních služeb na pokračující používání starších platebních schémat souběžně se systémem SEPA. Během tohoto přechodného období by poskytovatelé platebních služeb, kteří již plně přešli na systém SEPA, mohli zvážit poskytování konverzních služeb uživatelům platebních služeb, kteří na systém SEPA dosud nepřešli. Během přechodného období by se členské státy měly zdržet uplatňování sankcí vůči poskytovatelům platebních služeb, kteří zpracovávají platby, které nejsou v souladu se systémem SEPA, a vůči uživatelům platebních služeb, kteří dosud nepřešli na systém SEPA.
- (8) Několik velkých uživatelů nástrojů inkasních plateb již uvedlo, že hodlají realizovat přechod ke dni blízkému konci stanovené lhůty. Případné odložení těchto projektů přechodu by mohlo vést k dočasnému tlaku na příchodí platby a peněžní toky, a tudíž na výši pokladni hotovosti dotčených společností. Takový opožděný přechod značného rozsahu by rovněž mohl vytvářet některá úzká místa, zejména na úrovni bank a prodejců softwaru, kteří mohou být vystaveni určitým omezením z hlediska jejich kapacit. Dodatečná lhůta pro postupné zavádění nového systému by umožnila odstupňovanější přístup. Účastníci trhu, kteří ještě nezačali realizovat nezbytná přizpůsobení pro dosažení souladu se systémem SEPA, se vyzývají, aby tak učinili co nejdříve. Účastníci trhu, kteří již začali přizpůsobovat své platební procesy, by však měli dokončit přechod co možná nejrychleji.
- (9) Vzhledem k celkovému cíli, jímž je realizovat koordinovaný a integrovaný přechod, je vhodné, aby se přechodné období vztahovalo na úhrady SEPA i inkasa SEPA. Rozdílná přechodná období pro úhrady SEPA a inkasa SEPA by vedla k nejasnostem na straně spotřebitelů, poskytovatelů platebních služeb, malých a středních podniků a ostatních uživatelů platebních služeb.
- (10) V zájmu právní jistoty a s cílem zabránit přerušení v uplatňování nařízení (EU) č. 260/2012 je nezbytné, aby toto nařízení vstoupilo naléhavě v platnost a použilo se se zpětným účinkem ode dne 31. ledna 2014.
- (11) Vzhledem k naléhavosti situace by měla být použita výjimka ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (12) Nařízení (EU) č. 260/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,
- PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:
- Článek 1
- V článku 16 nařízení (EU) č. 260/2012 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
- „1. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou poskytovatelé platebních služeb do 1. srpna 2014 nadále zpracovávat platební transakce v eurech ve formátech odlišných od formátů požadovaných tímto nařízením pro úhrady a inkasa.
- Členské státy použijí pravidla týkající se sankcí za porušení čl. 6 odst. 1 a 2 stanovená v souladu s článkem 11 ode dne 2. srpna 2014.

Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy povolit poskytovatelům platebních služeb, aby do 1. února 2016 poskytovali uživatelům platebních služeb u vnitrostátních platebních transakcí konverzní služby, a umožnili jim tak i nadále používat číslo účtu ve formátu BBAN místo identifikátoru platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy, a to pod podmínkou, že je zajištěna interoperabilita pomocí technicky proveditelné a bezpečné konverze čísla účtu ve formátu BBAN plátce a příjemce na příslušný identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy. Tento identifikátor platebního účtu se poskytne uživatelům platebních služeb,

kteří dávají podnět k platbě, případně před provedením platby. Poskytovatelé platebních služeb v takovém případě neúčtují uživatelům platebních služeb žádné poplatky, které by byly přímo či nepřímo spojeny s těmito konverzními službami.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se se zpětným účinkem ode dne 31. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 249/2014

ze dne 26. února 2014,

kterým se ruší nařízení Rady (ES) č. 827/2004, kterým se zakazuje dovoz atlantického tuňáka velkookého (*Thunnus obesus*) pocházejícího z Bolívie, Kambodže, Rovnickové Guineje, Gruzie a Sierra Leone a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1036/2001

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie se dne 14. listopadu 1997, po přijetí rozhodnutí Rady 86/238/EHS ⁽²⁾, stala smluvní stranou Mezinárodní úmluvy na ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „úmluva ICCAT“).
- (2) Úmluva ICCAT stanoví rámec pro regionální spolupráci při zachování a řízení zdrojů tuňáků a příbuzných druhů žijících v Atlantském oceánu a jeho přilehlých mořích. Úmluva ICCAT zřídila Mezinárodní komisi pro ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „komise ICCAT“), která přijímá opatření na zachování a řízení zdrojů. Tato opatření jsou pro smluvní strany závazná.
- (3) V roce 1998 přijala komise ICCAT usnesení 98-18 o nehlášených a neřízených odlovech tuňáků na volném moři v oblasti úmluvy plavidla lovícími pomocí dlouhých lovných šňůr. Toto usnesení stanovilo postupy pro označování zemí, jejichž plavidla lovila tuňáka a příbuzné druhy metodou snižující účinnost opatření komise ICCAT na zachování a řízení zdrojů. Podrobně také určilo opatření, která je třeba přijmout, v případě nutnosti včetně nediskriminačních opatření na omezení obchodu, s cílem zabránit plavidlům těchto zemí, aby pokračovala v takových rybolovných postupech.
- (4) Po přijetí usnesení 98-18 označila komise ICCAT Bolívii, Kambodžu, Rovnickovou Guineu, Gruzii a Sierra Leone za

země, jejichž plavidla loví atlantického tuňáka velkookého (*Thunnus obesus*) metodou, která snižuje účinnost jejích opatření na zachování a řízení zdrojů. Komise ICCAT své závěry odůvodnila údaji o odloveh, obchodování a činnosti plavidel.

- (5) V důsledku toho komise ICCAT doporučila smluvním stranám, aby přijaly vhodná opatření v souladu s jejím usnesením 98-18, s cílem zakázat dovoz atlantického tuňáka velkookého a produktů z něj v jakékoliv podobě z uvedených zemí.
- (6) V roce 2004 byly dovozy atlantického tuňáka velkookého pocházejícího z Bolívie, Kambodži, Rovnickové Guineje, Gruzie a Sierra Leone do Unie zakázány nařízením Rady (ES) č. 827/2004 ⁽³⁾.
- (7) Na svém 14. zvláštním zasedání v roce 2004 ocenila komise ICCAT úsilí Kambodže, Rovnickové Guineje a Sierra Leone reagovat na její připomínky a přijala doporučení, kterými zrušila opatření na omezení obchodu s atlantickým tuňákem velkookým a produkty z něj namířená proti těmto třem zemím.
- (8) V důsledku toho bylo nařízení (ES) č. 827/2004 změněno nařízením Rady (ES) č. 919/2005 ⁽⁴⁾ tak, aby byl zrušen zákaz dovozu atlantického tuňáka velkookého a produktů z něj z Kambodži, Rovnickové Guineje a Sierra Leone do Unie. Po této změně jsou tedy nařízením (ES) č. 827/2004 zakázány takové dovozy pouze z Bolívie a Gruzie.
- (9) Na svém 22. pravidelném zasedání v roce 2011 komise ICCAT ocenila opatření přijatá Bolívií a Gruzii a přijala doporučení 11-19, kterým zrušila zákaz dovozu atlantického tuňáka velkookého a produktů z něj, který pro tyto dvě země nadále platil.
- (10) Nařízení (ES) č. 827/2004 by proto mělo být zrušeno,

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. února 2014.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 86/238/EHS ze dne 9. června 1986 o přistoupení Společenství k mezinárodní úmluvě na ochranu tuňáků v Atlantiku, ve znění protokolu připojeného k závěrečnému aktu konference zplnomocněných zástupců smluvních států úmluvy, podepsaného v Paříži dne 10. července 1984 (Úř. věst. L 162, 18.6.1986, s. 33).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 827/2004 ze dne 26. dubna 2004, kterým se zakazuje dovoz atlantického tuňáka velkookého (*Thunnus obesus*) pocházejícího z Bolívie, Kambodži, Rovnickové Guineje, Gruzie a Sierra Leone a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1036/2001 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 21).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 919/2005 ze dne 13. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 827/2004, pokud jde o zákaz dovozu atlantického tuňáka velkookého pocházejícího z Kambodže, Rovnickové Guineje a Sierra Leone, a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 826/2004, kterým se zakazuje dovoz tuňáka obecného pocházejícího z Rovnickové Guineje a Sierra Leone, a nařízení (ES) č. 828/2004, kterým se zakazuje dovoz mečouna obecného pocházejícího ze Sierra Leone (Úř. věst. L 156, 18.6.2005, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 827/2004 se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 250/2014

ze dne 26. února 2014,

kterým se zavádí program na podporu činností v oblasti ochrany finančních zájmů Evropské unie (program Hercule III) a zrušuje rozhodnutí č. 804/2004/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 325 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie a členské státy si stanovily cíl bojovat proti podvodům, korupci a jiným protiprávním činnostem ohrožujícím finanční zájmy Unie, což zahrnuje i boj proti pašování a padělání cigaret. V zájmu zlepšení dlouhodobého dopadu výdajů a zamezení zdvojení činností by měla být zajištěna úzká a pravidelná spolupráce a koordinace na úrovni Unie a mezi orgány členských států.

(2) Činnosti, jejichž cílem je poskytovat lepší informace, odborné vzdělávání včetně srovnávacích právních studií a technické a vědecké pomoci, významně napomáhají k ochraně finančních zájmů Unie a zároveň umožňují dosáhnout rovnocenné úrovně ochrany v celé Unii.

(3) Dosavadní podpora těchto činností rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 804/2004/ES ⁽³⁾ (program Hercule), jež bylo změněno a jeho platnost prodloužena rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 878/2007/ES ⁽⁴⁾ (program Hercule II), umožnila zlepšit činnosti prováděné Uní a členskými státy v oblasti boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie.

(4) Komise provedla přezkum výsledků dosažených v rámci programu Hercule II, který shrnuje jeho vstupy a výstupy.

(5) V roce 2011 provedla Komise posouzení dopadů, aby zhodnotila, zda je třeba v programu pokračovat, či nikoli.

(6) Za účelem pokračování, a dokonce dalšího rozvíjení činností na úrovni Unie a členských států v oblasti boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie, což zahrnuje i boj proti pašování a padělání cigaret, a to i s ohledem na nové výzvy v souvislosti s úspornými rozpočtovými opatřeními, by měl být přijat nový program (dále jen „program“).

(7) Program by měl být prováděn s přihlédnutím k doporučením a opatřením uvedeným ve sdělení Komise ze dne 6. června 2013 s názvem „Zintenzivnění boje proti pašování cigaret a jiným formám nedovoleného obchodu s tabákovými výrobky – ucelená strategie EU“.

(8) Program by se měl provádět v plném souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽⁵⁾. V souladu s uvedeným nařízením je účelem grantů finančně přispět na akce určené na podporu dosažení některého politického cíle Unie a nemají mít za jediný účel nákup vybavení.

(9) Program by měl být otevřen účasti přístupujících států, kandidátských zemí a potenciálních kandidátů využívajících předvstupní strategii, jakož i partnerských zemí v rámci evropské politiky sousedství, za předpokladu, že tyto země dosáhly dostatečné úrovně sblížení příslušných právních předpisů a správních postupů s právními předpisy a správními postupy Unie, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto států a zemí v programech Unie, jež jsou stanoveny v příslušných rámcových dohodách, rozhodnutích Rady přidružení nebo obdobných dohodách, jakož i zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) účastnících se Evropského hospodářského prostoru (EHP).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 7.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. února 2014.

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 804/2004/ES ze dne 21. dubna 2004 o zavedení akčního programu Společenství na podporu akcí v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství (program Hercule) (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 878/2007/ES ze dne 23. července 2007, kterým se mění a prodlužuje platnost rozhodnutí č. 804/2004/ES o zavedení akčního programu Společenství na podporu akcí v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství (program „Hercule II“) (Úř. věst. L 193, 25.7.2007, s. 18).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (10) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit nezávislou hodnotící zprávu v polovině období o provádění programu, jakož i závěrečnou hodnotící zprávu o dosažení cílů programu. Kromě toho by Komise měla každoročně Evropskému parlamentu a Radě poskytovat informace o ročním provádění programu včetně výsledků financovaných opatření a informací o tom, zda je program v souladu s jinými relevantními programy a činnostmi na úrovni Unie a zda se s nimi vzájemně doplňuje.
- (11) Toto nařízení je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Program by měl usnadňovat vzájemnou spolupráci členských států a spolupráci mezi Komisí a členskými státy za účelem ochrany finančních zájmů Unie a využívat zdroje účinněji, než by bylo možné na vnitrostátní úrovni. Opatření na úrovni Unie je nezbytné a opodstatněné, protože jednoznačně pomáhá členským státům společně chránit souhrnný rozpočet Unie a vnitrostátní rozpočty a podporuje využívání společných struktur Unie ke zvýšení spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány. Programem by však neměla být dotčena odpovědnost členských států.
- (12) Program by měl trvat sedm let, aby se dosáhlo souladu jeho trvání s trváním víceletého finančního rámce uvedeného v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) V zájmu zajištění pružnosti při přidělování finančních prostředků by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu orientačního přidělení těchto prostředků. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (14) Komise by měla přijmout roční pracovní programy obsahující financované akce, kritéria pro výběr a kritéria pro udělení grantu a výjimečné a řádně odůvodněné případy, ve kterých se použije maximální míra spolufinancování, tj. 90 % způsobilých nákladů, jako například případy týkající se členských států, jež jsou ve vztahu k finančním zájmům Unie vystaveny vysokému riziku. Komise by měla vést s členskými státy jednání o použití tohoto nařízení v Poradním výboru pro koordinaci boje proti podvodům zřízeném rozhodnutím Komise 94/140/ES ⁽²⁾.
- (15) Členské státy by se měly snažit zvýšit finanční příspěvky na spolufinancování grantů udělených na základě programu.
- (16) S cílem posílit celkový dopad opatření v rámci programu a vyhnout se jeho překrývání s jinými programy by měla Komise učinit nezbytné kroky k zajištění toho, aby roční pracovní programy byly v souladu s jinými relevantními programy financovanými Unií, zejména v oblasti cel, a aby se tyto programy doplňovaly.
- (17) Toto nařízení stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání programu, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení ⁽³⁾.
- (18) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně opatření pro prevenci, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí.
- (19) Rozhodnutí č. 804/2004/ES by mělo být zrušeno. Měla by být přijata přechodná opatření umožňující dokončení finančních závazků týkajících se akcí podle uvedeného rozhodnutí a povinností podávat zprávy v něm stanovených.
- (20) Je vhodné zajistit hladký a plynulý přechod mezi programem Hercule II a programem a je vhodné sladit trvání programu s nařízením (EU, Euratom) č. 1311/2013. Program by se proto měl uplatňovat od 1. ledna 2014,

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 94/140/ES ze dne 23. února 1994 o zřízení Poradního výboru pro koordinaci boje proti podvodům (Úř. věst. L 61, 4.3.1994, s. 27).

⁽³⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 se zavádí víceletý akční program Hercule III na podporu činností v boji proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie (dále jen „program“).

Článek 2

Přidaná hodnota

Program přispívá ke všem těmto záležitostem:

- a) vyvíjení činností na úrovni Unie a členských států za účelem boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie, což zahrnuje i boj proti pašování a padělání cigaret;
- b) větší nadnárodní spolupráci a koordinaci na úrovni Unie, mezi orgány členských států, Komisí a Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), zejména s ohledem na účinnost a efektivnost přeshraničních operací;
- c) účinnému boji proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie, a to tím, že nabízí společnou odbornou přípravu pro zaměstnance celostátních a regionálních správních orgánů a pro další zúčastněné strany.

Program zejména vytváří úspory vyplývající ze společného pořizování specializovaného vybavení a databází, jež mají zúčastněné strany používat, a ze specializované odborné přípravy.

Článek 3

Obecný cíl

Obecným cílem programu je chránit finanční zájmy Unie a tím zvyšovat konkurenceschopnost hospodářství Unie a zajišťovat ochranu peněz daňových poplatníků.

Článek 4

Specifický cíl

Specifickým cílem programu je předcházet podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie a bojovat proti nim.

Specifický cíl se měří mimo jiné ve vztahu k cílovým a základním úrovním a prostřednictvím všech těchto klíčových ukazatelů výkonnosti:

- a) počet zabavených, konfiskovaných a zpětně získaných částek v souvislosti s podvody zjištěnými prostřednictvím společných akcí a přeshraničních operací;
- b) přidaná hodnota a efektivnost využívání spolufinancovaného technického vybavení;
- c) výměna informací mezi členskými státy o výsledcích dosažených pomocí technického materiálu;
- d) počet a druh činností v oblasti odborné přípravy, včetně objemu specializované odborné přípravy.

Článek 5

Operační cíle

Operační cíle programu jsou všechny tyto cíle:

- a) oproti současným úrovním dále zlepšit prevenci a vyšetřování podvodů a jiných protiprávních jednání posílením nadnárodní a víceborové spolupráce;
- b) zvýšit ochranu finančních zájmů Unie proti podvodům usnadněním výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů, včetně výměny pracovníků;
- c) zesílit boj proti podvodům a jiným protiprávním jednáním poskytováním technické a operační podpory pro vnitrostátní vyšetřování, zejména pro celní a donucovací orgány;
- d) omezit aktuálně známou míru vystavení finančních zájmů Unie podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním s cílem snížit rozvoj nelegální ekonomiky v klíčových rizikových oblastech, jako jsou organizované podvody včetně pašování a padělání cigaret;
- e) zvýšit úroveň rozvoje zvláštní právní a soudní ochrany finančních zájmů Unie proti podvodům podporou komparativní právní analýzy.

Článek 6

Subjekty způsobilé pro financování

Pro financování v rámci programu jsou způsobilé všechny tyto subjekty:

- a) celostátní nebo regionální správní orgány zúčastněné země uvedené v čl. 7 odst. 1, které podporují posílení činností na úrovni Unie na ochranu finančních zájmů Unie;
- b) výzkumné a vzdělávací instituce a neziskové subjekty, pokud byly zřízeny a působí po dobu nejméně jednoho roku v zúčastněné zemi uvedené v čl. 7 odst. 1 a podporují posílení činností na úrovni Unie na ochranu finančních zájmů Unie.

Článek 7

Účast v programu

1. Zúčastněnými zeměmi jsou členské státy a země uvedené v odstavci 2 (dále jen „zúčastněné země“).

2. Programu se může účastnit kterákoli z těchto zemí:

- a) přístupující státy, kandidátské země a potenciální kandidáti využívající předvstupní strategii, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto států a zemí v programech Unie, jež jsou stanoveny v příslušných rámcových dohodách, rozhodnutích Rady přidružení nebo obdobných dohodách;
- b) partnerské země v rámci evropské politiky sousedství, pokud tyto země dosáhly dostatečné úrovně sblížení příslušných právních předpisů a správních postupů s právními předpisy a správními postupy Unie. Dotyčné partnerské země se účastní programu v souladu s ustanoveními, jež budou s těmito zeměmi sjednána po vypracování rámcových dohod o jejich účasti v programech Unie;
- c) země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) účastnící se Evropského hospodářského prostoru (EHP) v souladu s podmínkami uvedenými v Dohodě o Evropském hospodářském prostoru.

3. Zástupci zemí, které jsou zapojeny do procesu stabilizace a přidružení pro země jihovýchodní Evropy, Ruské federace, některých zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci v záležitostech týkajících se podvodů, a mezinárodních a dalších významných organizací se mohou účastnit činností organizovaných v rámci programu, pokud je to užitečné pro dosažení obecného cíle uvedeného v článku 3 a specifického cíle uvedeného v článku 4. Tito zástupci se programu účastní v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 8

Způsobilé akce

Program poskytuje za podmínek, které jsou stanoveny v ročních pracovních programech uvedených v článku 11, odpovídající finanční podporu pro všechny tyto akce:

- a) poskytování specializované technické pomoci příslušným orgánům členských států jedním nebo více z těchto způsobů:
 - i) poskytování zvláštních odborných znalostí, specializovaného a technicky pokročilého vybavení a účinných nástrojů z oblasti informačních technologií usnadňujících nadnárodní spolupráci a spolupráci s Komisí,
 - ii) zajišťování nezbytné podpory a usnadňování vyšetřování, zejména zřizování společných vyšetřovacích týmů a přeshraničních operací,
 - iii) podpora schopnosti členských států skladovat a ničit zabavené cigarety, jakož i podpora nezávislých analytických útvarů pro analýzu zabavených cigaret,
 - iv) zlepšování výměny zaměstnanců pro konkrétní projekty, zejména v oblasti boje proti pašování a padělání cigaret,
 - v) poskytování technické a operační podpory donucovacím orgánům členských států při jejich boji proti nezákonným přeshraničním činnostem a podvodům ohrožujícím finanční zájmy Unie, mimo jiné zejména podpory celních orgánů,
 - vi) budování kapacit informačních technologií v zúčastněných zemích vyvíjením a poskytováním specifických databází a nástrojů informačních technologií usnadňujících přístup k údajům a jejich analýzu,
 - vii) zvýšení výměny dat, vývoje a poskytování nástrojů informačních technologií pro vyšetřování a sledování zpravodajské práce;
- b) pořádání cílené specializované odborné přípravy a seminářů zaměřených na analýzu rizik, a případně i konferencí zaměřených na jeden nebo více z těchto oborů:
 - i) další podporu lepšího porozumění mechanismům Unie a členských států,
 - ii) výměnu zkušeností a osvědčených postupů mezi příslušnými orgány v zúčastněných zemích, včetně specializovaných donucovacích orgánů, jakož i mezi zástupci mezinárodních organizací uvedených v čl. 7 odst. 3,
 - iii) koordinaci činností zúčastněných zemí a zástupců mezinárodních veřejných organizací uvedených v čl. 7 odst. 3,

- iv) šíření znalostí, zejména pokud jde o lepší identifikaci rizik pro účely vyšetřování,
 - v) podporu špičkových výzkumných činností včetně studií,
 - vi) zlepšení spolupráce mezi odborníky činnými v praxi a akademiky,
 - vii) další zvyšování povědomí soudců a příslušníků ostatních právních profesí o ochraně finančních zájmů Unie;
- c) jakoukoli jinou činnost neuvedenou v písmenech a) nebo b) tohoto článku, stanovenou v ročních pracovních programech uvedených v článku 11, která je nezbytná pro dosažení obecného cíle uvedeného v článku 3, specifického cíle uvedeného v článku 4 a operačních cílů uvedených v článku 5.
- a) grantů;
 - b) veřejných zakázek nebo
 - c) úhrady nákladů na účast na činnostech v rámci programu, které vzniknou zástupcům uvedeným v čl. 7 odst. 3.
3. Nákup vybavení nesmí být výlučným prvkem dohody o grantu.
4. Míra spolufinancování u grantů udělených v rámci programu nepřesáhne 80 % způsobilých nákladů. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech vymezených v ročních pracovních programech podle článku 11, jako například v případech týkajících se členských států, které jsou ve vztahu k finančním zájmům Unie vystaveny vysokému riziku, nepřesáhne míra spolufinancování 90 % způsobilých nákladů.

KAPITOLA II

FINANČNÍ RÁMEC

Článek 9

Finanční krytí

1. Finanční krytí pro provádění programu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 104 918 000 EUR v běžných cenách.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích stanovených víceletým finančním rámcem.

2. V rámci finančního krytí programu jsou orientační částky přidělovány na způsobilé akce uvedené v článku 8 v rámci procentního rozmezí uvedeného v příloze pro každý druh akce. Komise se může od orientačních přidělů finančních prostředků uvedených v příloze odchýlit, ale nesmí přidělený podíl finančního krytí u každého druhu akce zvýšit o více než 20 %.

V případě, že je nezbytné tento limit 20 % překročit, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14 za účelem změny orientačních přidělů finančních prostředků uvedených v příloze.

Článek 10

Druh finanční pomoci a spolufinancování

1. Komise provádí program v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Finanční podpora z programu na způsobilé akce uvedené v článku 8 má podobu:

Článek 11

Roční pracovní programy

Za účelem provádění programu přijímá Komise roční pracovní programy. Tyto programy zajistí, aby byly obecný cíl stanovený v článku 3, specifický cíl stanovený v článku 4 a operační cíle stanovené v článku 5 prováděny ve vzájemném souladu, a stanoví očekávané výsledky, způsob provádění a celkovou částku. V případě grantů uvádějí roční pracovní programy také financované akce, kritéria pro výběr a kritéria pro udělení grantu a maximální míru spolufinancování.

Prostředky přidělené na komunikační akce v rámci programu přispívají rovněž ke krytí nákladů na společnou komunikaci o politických prioritách Unie, pokud souvisejí s obecným cílem stanoveným v článku 3.

Článek 12

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět kontrolu veškerých dokladů i kontrolu na místě u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie v rámci programu.

3. OLAF může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou v rámci programu nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich pravomocemi.

KAPITOLA III

SLEDOVÁNÍ, HODNOCENÍ A PŘENESENÍ PRÁVOMOCI

Článek 13

Sledování a hodnocení

1. Komise poskytuje každý rok Evropskému parlamentu a Radě informace o provádění programu, včetně o dosahování cílů programu a výsledcích. Poskytuje rovněž informace o spolupráci a koordinaci mezi Komisí a členskými státy a o souladu a vzájemném doplňování se s jinými relevantními programy a činnostmi na úrovni Unie. Komise průběžně šíří výsledky činností podporovaných v rámci programu, mimo jiné na příslušných internetových stránkách, s cílem zvýšit transparentnost využívání finančních prostředků.

2. Komise provádí důkladné hodnocení programu a předloží Evropskému parlamentu a Radě:

a) do 31. prosince 2017 nezávislou hodnotící zprávu v polovině období o dosažení cílů všech akcí, o výsledcích a dopadech, efektivnosti a účinnosti využívání zdrojů a přidané hodnotě programu pro Unii, aby bylo možné přijmout rozhodnutí o prodloužení, změně nebo pozastavení akcí. Hodnotící zpráva v polovině období rovněž posoudí prostor pro zjednodušení a vnitřní a vnější soudržnost programu a to, zda jsou všechny jeho cíle nadále relevantní, jakož i míru, v jaké akce přispívají k plnění priorit Unie spočívajících v inteligentním a udržitelném růstu podporujícím začlenění. Zohlední také výsledky hodnocení týkajícího se splnění cílů programu Hercule II;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

b) do 31. prosince 2021 závěrečnou hodnotící zprávu o dosažení cílů programu, včetně jeho přidané hodnoty; dlouhodobé dopady a udržitelnost účinků programu se navíc vyhodnotí s ohledem na to, že výsledky hodnocení by měly být podkladem pro rozhodnutí o případném prodloužení, změně nebo pozastavení následného programu.

3. Všechny zúčastněné země a jiní příjemci poskytují Komisi veškeré údaje a informace nezbytné ke zvýšení transparentnosti a odpovědnosti a k tomu, aby bylo možné provádět sledování a hodnocení programu podle odstavců 1 a 2, mimo jiné pokud jde o spolupráci a koordinaci.

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 9 je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne 21. března 2014.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Zrušení

Rozhodnutí č. 804/2004/ES se zrušuje.

Finanční závazky související s činnostmi prováděnými na základě uvedeného rozhodnutí a povinnosti podávat zprávy v něm stanovené se však i nadále řídí uvedeným rozhodnutím až do dokončení těchto závazků.

*Článek 16***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

ORIENTAČNÍ ROZDĚLENÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ

Finanční prostředky na způsobilé akce uvedené v článku 8 se orientačně rozdělují takto:

Druhy akcí	Podíl na rozpočtu (v %)
a) technická pomoc	nejméně 70
b) odborná příprava	nejvýše 25
c) jiné akce neuvedené v čl. 8 písm. a) nebo b)	nejvýše 5

Prohlášení Komise k článku 13

Aniž je dotčen roční rozpočtový proces, zamýšlí Komise podávat od ledna 2015 v rámci strukturovaného dialogu s Evropským parlamentem výroční zprávu o provádění tohoto nařízení, včetně členění rozpočtu uvedeného v příloze, a předkládat v rámci zprávy PIF příslušnému výboru Evropského parlamentu pracovní program.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 251/2014

ze dne 26. února 2014

o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných
vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména
na čl. 43 odst. 2 a článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

poté, co postoupily návrh legislativního aktu vnitrostátním
parlamentům,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociál-
ního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ⁽³⁾ a nařízení Komise (ES) č. 122/94 ⁽⁴⁾ se osvědčila při úpravě aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (dále jen „aromatizované vinné výrobky“). Avšak s ohledem na technologické inovace, vývoj trhu a měnící se očekávání spotřebitelů je nezbytné aktualizovat pravidla pro definici, popis, obchodní úpravu, označování a ochranu zeměpisných označení některých aromatizovaných vinných výrobků, přičemž se musí vzít v úvahu tradiční výrobní postupy.

(2) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jsou potřebné další změny, aby byly pravomoci svěřené Komisi podle nařízení (EHS) č. 1601/91 uvedeny do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování

Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). S ohledem na oblast působnosti těchto změn je vhodné zrušit nařízení (EHS) č. 1601/91 a nahradit jej tímto nařízením. Nařízení (ES) č. 122/94 zavádí pravidla pro aromatizaci a přidávání alkoholu použitelná na některé aromatizované vinné výrobky, která by proto měla být z důvodu přehlednosti začleněna do tohoto nařízení.

(3) Na obchodní úpravu a označování aromatizovaných vinných výrobků se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ⁽⁵⁾, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

(4) Aromatizované vinné výrobky jsou důležité pro spotřebitele, výrobce a zemědělské odvětví v Unii. Opatření platná pro aromatizované vinné výrobky by měla přispět k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele, zabránění klamavým praktikám a dosažení transparentnosti trhu a spravedlivé hospodářské soutěže. Tato opatření tak budou chránit dobrou pověst, které aromatizované vinné výrobky z Unie dosáhly na vnitřním i světovém trhu, protože budou nadále zohledňovat tradiční postupy používané při výrobě aromatizovaných vinných výrobků, ale i zvýšené požadavky na ochranu spotřebitele a informace. Rovněž by se mělo přihlížet k technologickým inovacím u výrobků, neboť tyto inovace přispívají ke zlepšení jejich jakosti, aniž by to mělo vliv na tradiční charakter dotyčných aromatizovaných vinných výrobků.

(5) Výroba aromatizovaných vinných výrobků představuje důležité odbytiště pro zemědělské odvětví Unie, což by mělo být právním rámcem zřetelně vyjádřeno.

(6) V zájmu spotřebitelů by se toto nařízení mělo vztahovat na všechny aromatizované vinné výrobky uváděné na trh Unie, ať už jsou vyrobeny v členských státech nebo ve třetích zemích. S cílem udržet a zlepšit dobrou pověst aromatizovaných vinných výrobků z Unie na světovém trhu by se pravidla stanovená v tomto nařízení měla vztahovat rovněž na aromatizované vinné výrobky vyrobené v Unii pro vývoz.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 43, 15.2.2012, s. 67.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. února 2014.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 122/94 ze dne 25. ledna 1994, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (Úř. věst. L 21, 26.1.1994, s. 7).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (7) Pro zajištění přehlednosti a transparentnosti právních předpisů Unie týkajících se aromatizovaných vinných výrobků je nutné jasně vymezit výrobky, na které se uvedené právní předpisy vztahují, kritéria pro výrobu, popis, obchodní úpravu a označování aromatizovaných vinných výrobků, a zejména obchodní označení. Rovněž by měla být stanovena zvláštní pravidla týkající se dobrovolného údaje o provenienci, která doplní pravidla stanovená v nařízení (EU) č. 1169/2011. Stanovením těchto pravidel se upravují všechny fáze výrobního řetězce a spotřebitelé jsou chráněni a řádně informováni.
- (8) Vymezení aromatizovaných vinných výrobků by měla i nadále respektovat tradiční jakostní postupy, ale měla by být aktualizována a zlepšena s ohledem na technologický rozvoj.
- (9) Aromatizované vinné výrobky by se měly vyrábět v souladu s určitými pravidly a omezeními, která zaručí, že očekávání spotřebitelů, pokud jde o jakost a výrobní metody, budou splněna. Mají-li být mezinárodní normy v této oblasti dodrženy, měly by být stanoveny výrobní metody a Komise by měla zpravidla brát v úvahu standardy doporučené a zveřejněné Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV).
- (10) Na aromatizované vinné výrobky by se měly vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ⁽²⁾.
- (11) Ethanol použitý při výrobě aromatizovaných vinných výrobků by kromě toho měl být výhradně zemědělského původu, aby tyto výrobky odpovídaly očekáváním spotřebitelů a byly v souladu s tradičními jakostními postupy. Tímto způsobem se rovněž zajistí odbytiště pro základní zemědělské produkty.
- (12) Vzhledem k významu a složitosti odvětví aromatizovaných vinných výrobků je třeba stanovit zvláštní pravidla pro popis a obchodní úpravu aromatizovaných vinných výrobků a doplnit ustanovení o označování stanovená v nařízení (EU) č. 1169/2011. Tato zvláštní pravidla by rovněž měla zabránit zneužívání obchodních označení aromatizovaných vinných výrobků v případě výrobků, které nesplňují požadavky stanovené v tomto nařízení.
- (13) S ohledem na usnadnění poskytování srozumitelnějších informací spotřebitelům by mělo být umožněno, nahradit obchodní označení stanovené v tomto nařízení vžitým názvem výrobku ve smyslu nařízení (EU) č. 1169/2011.
- (14) Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ⁽³⁾ se použije mimo jiné na zpracované zemědělské výrobky určené k použití jako potraviny, mezi něž patří i aromatizované vinné výrobky. Aromatizované vinné výrobky, které splňují požadavky stanovené v uvedeném nařízení a v aktech přijatých v souladu s ním, mohou být tedy uvedeny na trh jako ekologické aromatizované vinné výrobky.
- (15) Při uplatňování politiky jakosti v souladu se Smlouvou o fungování EU a v zájmu vysoké úrovně jakosti aromatizovaných vinných výrobků se zeměpisným označením by členské státy měly mít možnost přijmout přísnější pravidla než ta, která jsou stanovena v tomto nařízení a která se týkají výroby, popisu, obchodní úpravy a označování aromatizovaných vinných výrobků se zeměpisným označením vyrobených na jejich území, v rozsahu, v jakém jsou tato pravidla v souladu s právem Unie.
- (16) Vzhledem k tomu, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ⁽⁵⁾ a ustanovení o zeměpisných označeních v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽⁶⁾ se nevztahují na aromatizované vinné výrobky, měla by být pro ochranu zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků stanovena zvláštní pravidla. Zeměpisná označení by měla být použita pro identifikaci aromatizovaných vinných výrobků jako výrobků pocházejících z území určité země, určitého regionu nebo místa na tomto území, jestliže lze určitou jakost, pověst nebo jinou vlastnost aromatizovaných vinných výrobků v podstatě přičíst jeho zeměpisnému původu, a tato zeměpisná označení by měla být zapsána Komisí do rejstříku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (17) Toto nařízení by mělo stanovit postup pro zápis, soulad, změnu a případné zrušení zeměpisných označení Unie a třetích zemí.
- (18) Orgány členských států by měly být odpovědné za zajišťování souladu s tímto nařízením a měla by být přijata ustanovení, aby Komise tento soulad mohla sledovat a ověřovat jeho dodržování.
- (19) Za účelem doplnění nebo změn některých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení výrobních postupů pro aromatizované vinné výrobky; kritéria pro vymezení zeměpisných oblastí a pravidla, omezení a odchylky týkající se výroby ve vymezené zeměpisné oblasti; podmínky, za kterých mohou pro specifikace výrobku platit dodatečné požadavky; stanovení případů, kdy může jednotlivý výrobce požádat o ochranu zeměpisného označení a omezení, která platí pro druh žadatele, který může požádat o tuto ochranu; stanovení podmínek týkajících se žádosti o ochranu zeměpisného označení; přezkum prováděný Komisí a řízení o námitce a postupy pro změnu a zrušení zeměpisných označení; stanovení podmínek pro přeshraniční žádosti; stanovení dne podání žádosti a dne, od kterého je účinná ochrana a dne, od kterého je účinná její změna; stanovení podmínek týkajících se specifikace produktu, včetně podmínek, za nichž se změna považuje za menší a podmínek týkajících se žádosti o změnu specifikace výrobku chráněného zeměpisného označení, neobsahují-li žádnou změnu jednotného dokumentu a podmínek týkajících se schválení těchto změn; omezení týkající se chráněného názvu; povahu a druh oznamovaných informací při výměně informací mezi členskými státy a Komisí; způsoby oznamování; pravidla týkající se přístupových práv k informacím nebo dostupným informačním systémům a podmínky a způsob zveřejnění informací; Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (20) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, pokud jde o metody analýzy pro určování složení aromatizovaných vinných výrobků; rozhodnutí o udělení ochrany zeměpisného označení a o zamítnutí žádosti o tuto ochranu, rozhodnutí o zrušení ochrany zeměpisného označení a o zrušení ochrany stávajících zeměpisných označení; rozhodnutí o schválení menší změny specifikací výrobku; informace o zeměpisném označení, které mají být obsaženy ve specifikaci výrobku; způsoby zpřístupnění rozhodnutí týkajících se ochrany nebo zamítnutí zeměpisných označení veřejnosti; podávání přeshraničních žádostí; kontroly a ověřování prováděné členskými státy; postup, včetně přípustnosti, pro přezkum žádosti o ochranu nebo o schválení změny zeměpisného označení a rovněž postupu, včetně přípustnosti, pro žádosti o námitku, zrušení nebo přeměnu a předkládání informací týkajících se stávajících chráněných zeměpisných označení; správní a fyzické kontroly prováděné členskými státy a Komisí a pravidla pro poskytování informací nezbytných pro uplatňování ustanovení o žádostech o výměnu informací mezi členskými státy a Komisí, včetně způsobů správy oznamovaných informací, jakož i pravidla týkající se obsahu, formy, časového rozvrhu, četnosti a lhůt oznámení a způsoby předávání nebo poskytování informací a dokumentů členským státům, příslušným orgánům třetích zemí nebo veřejnosti; by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) Komise by měla prostřednictvím prováděcích aktů, aniž vzhledem ke zvláštnímu charakteru uvedených aktů uplatní nařízení (EU) č. 182/2011, zveřejnit jednotný dokument v *Úředním věstníku Evropské unie*, rozhodnout o tom, zda zamítne žádost o ochranu zeměpisného označení z důvodu nepřípustnosti, a vytvořit a vést rejstřík zeměpisných značení chráněných podle tohoto nařízení, včetně údajů o stávajících zeměpisných označích v tomto rejstříku nebo jejich výmazu z rejstříku.
- (22) Při přechodu z pravidel stanovených nařízením (EHS) č. 1601/91 na pravidla stanovená v tomto nařízení by mohly vzniknout potíže, jimiž se toto nařízení nezabývá. Na Komisi by za tímto účelem měla být přenesena pravomoc přijmout nezbytná přechodná opatření.
- (23) K usnadnění hladkého přechodu z pravidel stanovených nařízením (EHS) č. 1601/91 na pravidla stanovená v tomto nařízení by měl být poskytnut dostatečný časový prostor a stanovena vhodná úprava. V každém případě by mělo být uvádění stávajících zásob na trh povoleno od okamžiku uplatňování tohoto nařízení až do vyčerpaní těchto zásob.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (24) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení pravidel pro definici, popis, obchodní úpravu a označování aromatizovaných vinných výrobků, jakož i ochranu zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a dopadů může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro definici, popis, obchodní úpravu a označování aromatizovaných vinných výrobků, jakož i ochranu zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků.
2. Na obchodní úpravu a označování aromatizovaných vinných výrobků se použije nařízení (EU) č. 1169/2011, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.
3. Toto nařízení se vztahuje na všechny aromatizované vinné výrobky uváděné na trh v Unii bez ohledu na to, jsou-li vyrobeny v členských státech nebo ve třetích zemích, jakož i na aromatizované vinné výrobky vyrobené v Unii pro vývoz.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „obchodním označením“ název kteréhokoli aromatizovaného vinného výrobku stanoveného v tomto nařízení;
- 2) „popisem“ seznam specifických vlastností aromatizovaného vinného výrobku;
- 3) „zeměpisným označením“ označení identifikující aromatizovaný vinný výrobek jako pocházející z oblasti, konkrétního místa nebo země, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jinou vlastnost takového výrobku přičíst především jeho zeměpisnému původu.

KAPITOLA II

DEFINICE, POPIS, OBCHODNÍ ÚPRAVA A OZNAČENÍ AROMATIZOVANÝCH VINNÝCH VÝROBKŮ

Článek 3

Definice a klasifikace aromatizovaných vinných výrobků

1. Aromatizované vinné výrobky jsou výrobky získané z produktů v odvětví vína podle nařízení (EU) č. 1308/2013, které byly aromatizovány. Dělí se do těchto kategorií:

- a) aromatizovaná vína;
 - b) aromatizované vinné nápoje;
 - c) aromatizované vinné koktejly.
2. Aromatizované víno je nápoj:
- a) získaný z jednoho nebo více výrobků z révy vinné vymezených v části IV bodě 5 přílohy II a v části II bodech 1 a 3 až 9 přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013, s výjimkou vína „Retsina“;
 - b) v němž výrobky z révy vinné uvedené v písmenu a) představují alespoň 75 % celkového objemu;
 - c) do něhož může být přidán alkohol;
 - d) do něhož mohou být přidána barviva;
 - e) do něhož může být přidán hroznový mošt, částečně zkvášený hroznový mošt nebo obojí;
 - f) který může být přislazen;
 - g) který má skutečný obsah alkoholu nejméně 14,5 % objemových, avšak méně než 22 % objemových a celkový obsah alkoholu nejméně 17,5 % objemových;
3. Aromatizovaný vinný nápoj je nápoj:
- a) získaný z jednoho nebo více výrobků z révy vinné vymezených v části II bodech 1, 2 a 4 až 9 přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013, s výjimkou vín připravených s přidáním alkoholu a vína „Retsina“;
 - b) v němž výrobky z révy vinné uvedené v písmenu a) představují alespoň 50 % celkového objemu;
 - c) do něhož nebyl přidán žádný alkohol, není-li v příloze II uvedeno jinak;
 - d) do něhož mohou být přidána barviva;

- e) do něhož může být přidán hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt nebo obojí;
- f) který může být přislazen;
- g) který má skutečný obsah alkoholu nejméně 4,5 % objemových, avšak méně než 14,5 % objemových.

4. Aromatizovaný vinný koktejl je nápoj:

- a) získaný z jednoho nebo více výrobků z révy vinné vymezených v části II bodech 1, 2 a 4 až 11 přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013, s výjimkou vín připravených s přidáním alkoholu a vína „Retsina“;
- b) v němž výrobky z révy vinné uvedené v písmenu a) představují alespoň 50 % celkového objemu;
- c) do něhož nebyl přidán žádný alkohol;
- d) do něhož mohou být přidána barviva;
- e) který může být přislazen;
- f) který má skutečný obsah alkoholu více než 1,2 % objemových, avšak méně než 10 % objemových.

Článek 4

Výrobní postupy a metody analýzy pro aromatizované vinné výrobky

1. Aromatizované vinné výrobky musí být vyrobeny v souladu s požadavky, omezeními a popisy stanovenými v přílohách I a II.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, pokud jde o stanovení povolených výrobních postupů pro získávání aromatizovaných vinných výrobků, přičemž zohlední očekávání spotřebitelů.

Při stanovení povolených výrobních postupů uvedených v prvním pododstavci zohlední Komise výrobní postupy doporučené a zveřejněné Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV).

3. Komise v případě potřeby přijme prostřednictvím prováděcích aktů metody analýzy pro určování složení aromatizovaných vinných výrobků. Tyto metody musí být založeny na příslušných metodách doporučených a zveřejněných Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV), pokud nejsou s ohledem na sledovaný cíl neúčinné nebo nevhodné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Do přijetí těchto metod Komisí se použijí metody povolené dotyčným členským státem.

4. Na výrobky z vinné révy používané při výrobě aromatizovaných vinných výrobků se použijí enologické postupy a omezení stanovené v souladu s článkem 74, čl. 75 odst. 4 a článkem 80 nařízení (EU) č. 1308/2013.

Článek 5

Obchodní označení

1. Pro jakýkoliv aromatizovaný vinný výrobek uváděný na trh v Unii se použijí obchodní označení stanovená v příloze II, pokud tento výrobek splňuje požadavky na odpovídající obchodní označení stanovené v uvedené příloze. Tato obchodní označení mohou být nahrazena vžitým názvem výrobku ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. o) nařízení (EU) č. 1169/2011.

2. Jestliže aromatizované vinné výrobky splňují požadavky více než jednoho obchodního označení, je povoleno používání pouze jednoho z těchto obchodních označení, není-li v příloze II uvedeno jinak.

3. V popisu, obchodní úpravě nebo označení alkoholického nápoje, který nevyhovuje požadavkům stanoveným v tomto nařízení, nesmí být použito spojení slov nebo obrátů, jako jsou „druh“, „typ“, „styl“, „značky“, „s příchutí“ nebo jakékoli jiné výrazy podobné jakémukoli obchodnímu označení.

4. Obchodní označení mohou být doplněna nebo nahrazena zeměpisným označením chráněným podle tohoto nařízení.

5. Aniž je dotčen článek 26, obchodní označení nesmějí být doplněna chráněnými označeními původu nebo chráněnými zeměpisnými označeními, na něž mají nárok vinné výrobky.

Článek 6

Další údaje u obchodního označení

1. Obchodní označení uvedená v článku 5 mohou být rovněž doplněna těmito údaji týkajícími se obsahu cukru v aromatizovaném vinném výrobku:

- a) „extra suchý“: pro výrobky s obsahem cukru menším než 30 gramů na litr a u kategorie aromatizovaných vín a odchylně od čl. 3 odst. 2 písm. g) s minimálním celkovým obsahem alkoholu nejméně 15 % objemových;
- b) „suchý“: pro výrobky s obsahem cukru menším než 50 gramů na litr a u kategorie aromatizovaných vín a odchylně od čl. 3 odst. 2 písm. g) s minimálním celkovým obsahem alkoholu nejméně 16 % objemových;

- c) „polosuchý“: pro výrobky s obsahem cukru 50 až 90 gramů na litr;
- d) „polosladký“: pro výrobky s obsahem cukru vyšším než 90 a menším než 130 gramů na litr;
- e) „sladký“: pro výrobky s obsahem cukru 130 gramů na litr nebo vyšším.

Obsah cukru uvedený v prvním pododstavci písm. a) až e) je vyjádřen jako invertní cukr.

Údaje „polosladký“ a „sladký“ mohou být doprovázeny údajem o obsahu cukru vyjádřeném v gramech invertního cukru na litr.

2. Pokud je obchodní označení doplněno údajem „šumivý“ nebo je tento údaj jeho součástí, musí množství použitého šumivého vína činit nejméně 95 %.

3. Obchodní označení mohou být rovněž doplněna odkazem na hlavní použitou látku určenou k aromatizaci.

Článek 7

Údaj o provenienci

Je-li uvedena provenience aromatizovaných vinných výrobků, musí odpovídat místu, kde byl aromatizovaný vinný výrobek vyroben. Provenience musí být uvedena slovy „vyrobena v (...)“ nebo vyjádřena rovnocenným výrazem s doplněním názvu odpovídajícího členského státu nebo třetí země.

Článek 8

Používání jazyka v obchodní úpravě a označování aromatizovaných vinných výrobků

1. Obchodní označení uvedená kurzívou v příloze II se na etiketě ani při obchodní úpravě aromatizovaných vinných výrobků nepřekládají.

Další údaje podle tohoto nařízení vyjádřené slovy se uvádějí alespoň v jednom nebo více úředních jazycích Unie.

2. Název zeměpisného označení chráněného podle tohoto nařízení se uvádí na etiketě v jazyce nebo jazycích, v němž je zapsáno, a to i tehdy, pokud se zeměpisným označením nahrazuje obchodní označení v souladu s čl. 5 odst. 4.

Píše-li se název zeměpisného označení chráněného podle tohoto nařízení jinou než latinskou abecedou, může se název rovněž uvést v jednom nebo více úředních jazycích Unie.

Článek 9

Přísnější pravidla stanovená členskými státy

Členské státy mohou v rámci uplatňování politiky jakosti aromatizovaných vinných výrobků se zeměpisným označením

chráněným podle tohoto nařízení, které jsou vyrobeny na jejich území, nebo pro zavedení nových zeměpisných označení stanovit pro výrobu a popis přísnější pravidla než ta, která jsou uvedena v článku 4 a v přílohách I a II, pokud jsou slučitelná s právem Unie.

KAPITOLA III

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

Článek 10

Obsah žádostí o ochranu

1. Žádosti o ochranu názvů jako zeměpisných označení zahrnují formální část, ve které se uvádí:

- a) název, který se má chránit;
- b) jméno a adresa žadatele;
- c) specifikace výrobku uvedená v odstavci 2 a
- d) jednotný dokument shrnující specifikaci výrobku uvedenou v odstavci 2.

2. Aby byl výrobek způsobilý pro užívání zeměpisného označení chráněného podle tohoto nařízení, musí být v souladu s příslušnou specifikací výrobku, která obsahuje alespoň:

- a) název, který se má chránit;
- b) popis výrobku, zejména jeho základní analytické vlastnosti, jakož i uvedení jeho organoleptických vlastností;
- c) případně zvláštní výrobní postupy a specifikace i příslušná omezení pro výrobu výrobku;
- d) vymezení příslušné zeměpisné oblasti;
- e) podrobné údaje potvrzující souvislost uvedenou v čl. 2 odst. 3;
- f) příslušné požadavky stanovené v unijních nebo vnitrostátních prvních předpisech, anebo pokud tak stanoví členské státy, stanovené organizací, která spravuje chráněná zeměpisná označení, s přihlédnutím ke skutečnosti, že tyto požadavky musí být objektivní, nediskriminační a slučitelné s právem Unie;
- g) uvedení hlavní suroviny, z níž se aromatizovaný vinný výrobek získává;
- h) název a adresu orgánů nebo subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace výrobku, a jejich konkrétní úkoly.

Článek 11

Žádost o ochranu týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi

1. Pokud se žádost o ochranu týká zeměpisné oblasti ve třetí zemi, musí obsahovat kromě údajů stanovených v článku 10 údaje, které potvrzují, že daný název je chráněn v zemi původu.
2. Žádost o ochranu zašle Komisi žadatel buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dané třetí země.
3. Žádost o ochranu se podává v některém z úředních jazyků Unie nebo se k ní přiloží ověřený překlad do některého z úředních jazyků Unie.

Článek 12

Žadatelé

1. Žádost o ochranu zeměpisného označení může podat jakákoli dotčená skupina výrobců nebo ve výjimečných případech jednotlivý výrobce. Na žádosti o ochranu se mohou podílet i další dotčené osoby.
2. Výrobci mohou podat žádost o ochranu pouze na aromatizované vinné výrobky, které vyrábějí.
3. V případě názvu označujícího přeshraniční zeměpisnou oblast může být podána společná žádost o ochranu.

Článek 13

Předběžné vnitrostátní řízení

1. Žádosti o ochranu zeměpisného označení aromatizovaných vinných výrobků pocházejících z Unie podléhají předběžnému vnitrostátnímu postupu v souladu s odstavci 2 až 7 tohoto článku.
2. Žádost o ochranu se podává členskému státu, na jehož území má zeměpisné označení původ.
3. Členský stát posoudí, zda žádost o ochranu splňuje podmínky stanovené v této kapitole.

Členský stát v rámci vnitrostátního řízení zajistí vhodné zveřejnění žádosti o ochranu a stanoví alespoň dvouměsíční lhůtu ode dne zveřejnění, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, vznést proti navrhované ochraně námitku podáním řádně odůvodněného prohlášení danému členskému státu.

4. Pokud členský stát shledá, že zeměpisné označení nesplňuje příslušné požadavky nebo je obecně neslučitelné s právem Unie, žádost zamítne.

5. Pokud členský stát shledá, že příslušné požadavky jsou splněny:

- a) zveřejní jednotný dokument a specifikaci výrobku alespoň na internetu a
- b) postoupí Komisi žádost o ochranu obsahující tyto informace:
 - i) jméno a adresu žadatele,
 - ii) specifikaci výrobku uvedenou v čl. 10 odst. 2,
 - iii) jednotný dokument uvedený v čl. 10 odst. 1 písm. d),
 - iv) prohlášení členského státu, že žádost podaná žadatelem podle jeho názoru splňuje požadované podmínky, a
 - v) odkaz na zveřejnění uvedené v písmenu a).

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. b) se poskytují v některém z úředních jazyků Unie nebo se k nim přiloží ověřený překlad v některém z těchto jazyků.

6. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s tímto článkem do 28. března 2015.

7. Jestliže členský stát nemá vnitrostátní právní předpisy týkající se ochrany zeměpisných označení, může, ovšem pouze přechodně, udělit danému názvu ochranu podle této kapitoly na vnitrostátní úrovni. Tato ochrana je účinná ode dne, kdy byla Komisi podána žádost a její platnost končí dnem, kdy je podle této kapitoly přijato rozhodnutí o zápisu nebo o jeho zamítnutí.

Článek 14

Přezkum prováděný Komisí

1. Komise zveřejní den podání žádosti o ochranu.
2. Komise přezkoumá, zda žádost o ochranu podle čl. 13 odst. 5 splňuje podmínky stanovené v této kapitole.
3. Shledá-li Komise, že podmínky stanovené v této kapitole jsou splněny, zveřejní prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez ohledu na postup uvedený v čl. 34 odst. 2 jednotný dokument podle čl. 10 odst. 1 písm. d) a odkaz na zveřejnění specifikace výrobku podle čl. 13 odst. 5 písm. a) v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Shledá-li Komise, že podmínky stanovené v této kapitole nejsou splněny, rozhodne prostřednictvím prováděcích aktů o zamítnutí žádosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 15

Řízení o námitce

Během dvou měsíců ode dne zveřejnění uvedeného v čl. 14 odst. 3 může každý členský stát nebo třetí země nebo každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území jiného členského státu než osoba podávající žádost o ochranu, nebo na území třetí země, vznést u Komise námitku proti navrhované ochraně podáním řádně odůvodněného prohlášení týkajícího se podmínek způsobilosti podle této kapitoly.

Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve třetí zemi, podávají prohlášení buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů příslušné třetí země ve lhůtě dvou měsíců uvedené v prvním pododstavci.

Článek 16

Rozhodnutí o ochraně

Komise rozhodne na základě informací, které má k dispozici, po ukončení řízení o námitce uvedeného v článku 15 prostřednictvím prováděcích aktů buď o udělení ochrany zeměpisnému označení, které splňuje podmínky stanovené v této kapitole a je slučitelné s právem Unie, nebo o zamítnutí žádosti, nejsou-li uvedené podmínky splněny. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 17

Homonyma

1. Název, pro který byla podána žádost o ochranu a který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným podle tohoto nařízení, se zapisuje s náležitým přihlédnutím k místnímu a tradičnímu používání a ke skutečnému riziku záměny.

2. Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o výrobky pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu daných výrobků odpovídá.

3. Zapsaný homonymní název lze použít pouze tehdy, pokud je v praxi dostatečný rozdíl mezi homonymním názvem zapsaným později a názvem v rejstříku již zapsaným, a to s ohledem na potřebu zacházet s dotýčnými výrobci rovným způsobem a neuvádět spotřebitele v omyl.

Článek 18

Důvody zamítnutí ochrany

1. Názvy, které zdruhověly, nesmí být chráněny jako zeměpisné označení.

Pro účely této kapitoly se „názvem, který zdruhověl“ rozumí název aromatizovaného vinného výrobku, který přestože se váže k místu nebo regionu, kde byl tento výrobek původně vyráběn nebo uváděn na trh, se stal v Unii běžným názvem určitého aromatizovaného vinného výrobku.

Při určování, zda název zdruhověl, se přihlíží ke všem významným skutečnostem, zejména:

a) ke stávající situaci v Unii, především v oblastech spotřeby;

b) k příslušnému právu Unie nebo vnitrostátnímu právu.

2. Název nesmí být chráněn jako zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity aromatizovaného vinného výrobku.

Článek 19

Vztah k ochranným známkám

1. Pokud je zeměpisné označení chráněno podle tohoto nařízení, zamítne se žádost o zápis ochranné známky, používané způsobem uvedeným v čl. 20 odst. 2, týkající se aromatizovaného vinného výrobku, pokud byla žádost o zápis ochranné známky podána po dni podání žádosti o ochranu zeměpisného označení Komisi a zeměpisné označení je následně chráněno.

Ochranné známky zapsané v rozporu s prvním pododstavcem se prohlásí za neplatné.

2. Aniž je dotčen čl. 17 odst. 2, může být ochranná známka používaná způsobem uvedeným v čl. 20 odst. 2, o níž bylo zažádáno, nebo která je zapsána nebo zavedena svým používáním, umožňují-li to příslušné právní předpisy, na území Unie přede dnem podání žádosti o ochranu zeměpisného označení Komisi, i nadále používána a obnovena bez ohledu na ochranu zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES⁽¹⁾ nebo nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽²⁾.

V takovém případě se používání zeměpisného označení povolí společně s příslušnými ochrannými známkami.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Článek 20

Ochrana

1. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh aromatizovaný vinný výrobek, jenž byl vyroben v souladu s příslušnou specifikací výrobku.

2. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení a aromatizované vinné výrobky s těmito chráněnými názvy v souladu se specifikací výrobku jsou chráněny proti:

a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití chráněného názvu:

i) u srovnatelného výrobku, který nevyhovuje specifikaci výrobku s chráněným názvem, nebo

ii) pokud toto používání umožňuje těžit z dobré pověsti daného zeměpisného označení;

b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ výrobku nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen, přepsán nebo transliterován či doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chuť“, „jako“ nebo podobnými výrazy;

c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech výrobku použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného vinařského výrobku, jakož i proti použití přepravního obalu, který by mohl vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ výrobku;

d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ výrobku.

3. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení nesmějí v Unii zdruhováť ve smyslu čl. 18 odst. 1.

4. Členské státy přijmou vhodná správní opatření a učiní právní kroky k tomu, aby zabránily neoprávněnému používání uvedenému v odstavci 2 zeměpisných označení chráněných podle tohoto nařízení nebo toto používání zastavily.

Článek 21

Rejstřík

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez ohledu na postup podle v čl. 34 odst. 2, vytvoří a vede veřejně přístupný elektronický rejstřík zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků, která jsou chráněna podle tohoto nařízení.

V rejstříku uvedeném v prvním pododstavci mohou být jako zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení zapsána zeměpisná označení týkající se výrobků ze třetích zemí, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, již je Unie smluvní stranou.

Článek 22

Určení příslušného orgánu

1. Členské státy určí příslušný orgán či orgány odpovědné za kontroly dodržování povinností stanovených touto kapitolou v souladu s kritérii stanovenými článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾.

2. Členské státy zajistí, aby mohl systém kontrol využívat každý hospodářský subjekt dodržující ustanovení této kapitoly.

3. Členské státy sdělí Komisi příslušný orgán nebo orgány uvedené v odstavci 1. Komise jejich názvy a adresy zveřejní a pravidelně je aktualizuje.

Článek 23

Ověření souladu se specifikacemi

1. V případě zeměpisných označení chráněných podle tohoto nařízení, která se vztahují k zeměpisným oblastem v Unii, zajišťují každoroční ověření souladu se specifikací výrobku během výroby a během úpravy nebo po úpravě aromatizovaných vinných výrobků:

a) příslušný orgán nebo orgány uvedené v článku 22 nebo

b) jeden nebo více kontrolních subjektů odpovědných za ověření ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 5 nařízení (ES) č. 882/2004, které působí jako subjekty pro certifikaci výrobku v souladu s kritérii stanovenými v článku 5 uvedeného nařízení.

Náklady na toto ověření nesou hospodářské subjekty, jichž se týká.

2. V případě zeměpisných označení chráněných podle tohoto nařízení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve třetí zemi, zajišťují každoroční ověření souladu se specifikací výrobku během výroby a během úpravy nebo po úpravě aromatizovaných vinných výrobků:

a) jeden nebo více orgánů veřejné správy určených třetí zemí nebo

b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

3. Subjekty uvedené v odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) musí splňovat požadavky stanovené normou EN ISO/IEC 17065:2012 (Posuzování shody – požadavky na subjekty certifikující výrobky, procesy a služby) a musí být podle této normy schváleny.

4. Ověřují-li orgán nebo orgány uvedené v odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) soulad se specifikací výrobku, musí poskytovat náležitě záruky objektivitu a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 24

Změny specifikace výrobku

1. Žadatel, který splňuje podmínky stanovené v článku 12, může žádat o schválení změny specifikace výrobku zeměpisného označení chráněného podle tohoto nařízení, zejména za účelem zohlednění vývoje vědeckých a technických poznatků nebo nového vymezení zeměpisné oblasti uvedené v čl. 10 odst. 2 písm. d). V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud navrhovaná změna vyžaduje jednu nebo více změn v jednotném dokumentu podle čl. 10 odst. 1 písm. d), použijí se na žádost o změnu obdobně články 13 až 16. Jsou-li však navrhované změny pouze menšího rozsahu, Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodne, zda schválí žádost bez ohledu na postup stanovený v čl. 14 odst. 2 a článku 15, a v případě schválení zveřejní údaje podle čl. 14 odst. 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 25

Zrušení

Komise může z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické či právnické osoby s oprávněným zájmem rozhodnout prostřednictvím prováděcích aktů o zrušení ochrany zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací výrobku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Články 13 až 16 se použijí obdobně.

Článek 26

Stávající zeměpisná označení

1. Zeměpisná označení aromatizovaných vinných výrobků uvedených v příloze II nařízení (EHS) č. 1601/91 a jakékoli zeměpisné označení předložené ke schválení v některém členském státě a tímto členským státem schválené do 27. března 2014 jsou automaticky chráněna jako zeměpisná označení podle tohoto nařízení. Komise prostřednictvím prováděcích

aktů přijatých bez ohledu na postup podle čl. 34 odst. 2 tohoto nařízení zapíše tato zeměpisná označení do rejstříku stanoveného v článku 21 tohoto nařízení.

2. Členské státy v případě stávajících zeměpisných označení uvedených v odstavci 1 předají Komisi:

a) formální část podle čl. 10 odst. 1;

b) vnitrostátní rozhodnutí o schválení.

3. Stávající zeměpisná označení uvedená v odstavci 1, ke kterým nejsou do 28. března 2017 předloženy informace podle odstavce 2, ztrácejí ochranu podle tohoto nařízení. Komise učiní prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez ohledu na postup podle čl. 34 odst. 2 odpovídající formální kroky k výmazu těchto názvů z rejstříku uvedeného v článku 21.

4. Na stávající zeměpisná označení uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nepoužije článek 25.

Komise může z vlastního podnětu do 28. března 2018 prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout o zrušení ochrany stávajících zeměpisných označení uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud nejsou v souladu s čl. 2 bodem 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 27

Poplatky

Členské státy mohou vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů, včetně nákladů vzniklých v rámci přezkumu žádosti o ochranu, prohlášení o námitkách, žádosti o změnu a o zrušení podle této kapitoly.

Článek 28

Přenesené pravomoci

1. Za účelem zohlednění specifických vlastností výroby ve vymezené zeměpisné oblasti je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, pokud jde o:

a) kritéria pro vymezení zeměpisné oblasti a

b) pravidla, omezení a odchylky týkající se výroby ve vymezené zeměpisné oblasti.

2. K zajištění jakosti a zpětné vysledovatelnosti výrobků je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33 za účelem stanovení podmínek, za nichž může specifikace výrobku obsahovat dodatečné požadavky nad rámec požadavků uvedených v čl. 10 odst. 2 písm. f).

3. Za účelem zajištění práv nebo oprávněných zájmů výrobců nebo hospodářských subjektů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, v nichž stanoví:

- a) případy, kdy může jednotlivý výrobce požádat o ochranu zeměpisného označení;
- b) omezení, pro určitý druh žadatele, který může požádat o ochranu zeměpisného označení;
- c) podmínky týkající se žádosti o ochranu zeměpisného označení, přezkumu prováděného Komisí, řízení o námitce a postupů pro změnu a zrušení zeměpisných označení;
- d) podmínky pro přeshraniční žádosti;
- e) stanoví den, kdy byla žádost podána;
- f) den, od kterého začíná ochrana;
- g) podmínky, za nichž se změna považuje za menší podle čl. 24 odst. 2;
- h) den, ke kterému změna vstoupí v platnost;
- i) podmínky týkající se žádosti o změnu specifikace výrobku zeměpisného označení chráněného podle tohoto nařízení, neobsahují-li žádnou změnu jednotného dokumentu uvedeného v čl. 10 odst. 1 písm. d).

4. Za účelem zajištění přiměřené ochrany je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, v nichž stanoví omezení týkající se chráněného názvu.

Článek 29

Prováděcí pravomoci

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout veškerá nezbytná opatření související s touto kapitolou, pokud jde o:

- a) informace poskytované ve specifikaci výrobku, jde-li o souvislost uvedenou v čl. 2 bodu 3 mezi zeměpisnou oblastí a konečným výrobkem;
- b) způsoby zveřejňování rozhodnutí o ochraně nebo zamítnutí uvedených v článku 16;
- c) podávání přeshraničních žádostí;

d) kontroly a ověření prováděná členskými státy, včetně testování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout veškerá nezbytná opatření související s touto kapitolou a týkající se postupu, včetně přípustnosti, pro přezkum žádosti o ochranu nebo o schválení změny zeměpisného označení a rovněž postupu, včetně přípustnosti, pro žádosti o námitku, zrušení nebo přeměnu a předkládání informací týkajících se stávajících chráněných zeměpisných označení, zejména pokud jde o:

- a) vzory dokumentů a formát pro předávání;
- b) lhůty;
- c) podrobné údaje o skutečnostech, dokladech a dalších dokumentech předkládaných spolu s žádostí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 30

Nepřípustná žádost

V případě, že je žádost podaná podle této kapitoly považována za nepřijatelnou, rozhodne Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez ohledu na postup podle čl. 34 odst. 2 o zamítnutí žádosti jako nepřijatelné.

KAPITOLA IV

OBEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Kontroly a ověření aromatizovaných vinných výrobků

1. Za kontroly aromatizovaných vinných výrobků jsou odpovědné členské státy. Přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení, a zejména určí orgán nebo orgány příslušné pro kontrolu dodržování povinností stanovených tímto nařízením v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.

2. Komise v případě potřeby přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla pro správní a fyzické kontroly prováděné členskými státy týkající se plnění povinností vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 32

Výměna informací

1. Členské státy a Komise si navzájem oznámí veškeré informace nezbytné pro uplatňování tohoto nařízení a pro dodržování mezinárodních závazků týkajících se aromatizovaných vinných výrobků. Tyto informace mohou být v případě potřeby předány nebo zpřístupněny příslušným orgánům třetích zemí a mohou být zveřejněny.

2. Aby byla oznámení uvedená v odstavci 1 rychlá, účinná, přesná a nákladově efektivní, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, v nichž stanoví:

- a) povahu a druh oznamovaných informací;
- b) způsoby oznamování;
- c) pravidla týkající se přístupových práv k informacím nebo dostupným informačním systémům;
- d) podmínky a způsob zveřejnění informací.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví:

- a) pravidla pro poskytování informací nezbytných k uplatňování tohoto článku;
- b) způsoby správy oznamovaných informací a pravidla týkající se obsahu, formy, časového rozvrhu, četnosti a lhůt oznámení;
- c) způsoby předávání nebo poskytování informací a dokumentů členskými státy, příslušnými orgány třetích zemí nebo veřejnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 33

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 2, článku 28, čl. 32 odst. 2 a čl. 36 odst. 1 je Komisi svěřena na dobu pěti let ode dne 27. března 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 2, článku 28, čl. 32 odst. 2 a čl. 36 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 2, článku 28, čl. 32 odst. 2 a čl. 36 odst. 1 vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 34

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro aromatizované vinné výrobky. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Nevydá-li výbor v případě prováděcích aktů uvedených čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci a v čl. 29 odst. 1 písm. b) žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 35

Zrušení

Nařízení (EHS) č. 1601/91 se zrušuje s účinkem od 28. března 2015.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze III tohoto nařízení.

Článek 36

Přechodná opatření

1. Za účelem usnadnění přechodu z pravidel stanovených nařízením (EHS) č. 1601/1991 na pravidla stanovená tímto nařízením je Komisi v souladu s článkem 33 svěřena pravomoc přijímat případně akty v přenesené pravomoci týkající se přijetí opatření pozměňujících toto nařízení či opatření odchylujících se od něj, která zůstanou v platnosti do 28. března 2018.

2. Aromatizované vinné výrobky, které nesplňují požadavky tohoto nařízení, avšak byly vyrobeny v souladu s nařízením (EHS) č. 1601/1991 před 27. březnem 2014, mohou být uváděny na trh až do vyčerpání zásob.

3. Aromatizované vinné výrobky, které splňují požadavky článků 1 až 6 a článku 9 tohoto nařízení, které byly vyrobeny před 27. březnem 2014, mohou být uváděny na trh až do vyčerpání zásob, jsou-li v souladu s nařízením (EHS) 1601/1991, pokud jde o všechny aspekty neupravené v článcích 1 až 6 a článku 9 tohoto nařízení.

Článek 37

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 28. března 2015. Čl. 36 odst. 1 a 3 se však použijí od 27. března 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

TECHNICKÉ DEFINICE, POŽADAVKY A OMEZENÍ

1) Aromatizace

a) K aromatizaci aromatizovaných vín jsou povoleny tyto produkty:

i) přírodní aromatické látky nebo aromatické přípravky, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 2 písm. c) a d) nařízení (ES) č. 1334/2008,

ii) látky určené k aromatizaci, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1334/2008, které:

- jsou identické s vanilinem,
- voní nebo chutnají po mandlích,
- voní nebo chutnají po meruňkách,
- voní nebo chutnají po vejících a

iii) aromatické byliny nebo koření nebo potraviny určené k aromatizaci.

b) K aromatizaci aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů jsou povoleny tyto produkty:

i) aromatické látky nebo aromatické přípravky, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 2 písm. b) a d) nařízení (ES) č. 1334/2008, a

ii) aromatické byliny nebo koření nebo potraviny určené k aromatizaci.

Přidání takových látek uděluje konečnému produktu organoleptické vlastnosti jiné než udělené vínem.

2) Přislazování

K přislazování aromatizovaných vinných výrobků jsou povoleny tyto produkty:

- a) cukr polobílý, cukr bílý, cukr extra bílý, dextróza, fruktóza, škrobový sirup, tekutý cukr, tekutý invertní cukr, sirup z invertního cukru, vymezené směrnici Rady 2001/111/ES ⁽¹⁾;
- b) hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt a rektifikovaný moštový koncentrát vymezené v části II bodech 10, 13 a 14 přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013;
- c) karamelizovaný cukr, tj. produkt získaný výhradně řízeným zahříváním sacharózy bez zásad, minerálních kyselin nebo jiných chemických přídatných látek;
- d) med vymezený ve směrnici Rady 2001/110/ES ⁽²⁾;
- e) sirup z karubinu;
- f) jiné přírodní sacharidy s podobným účinkem jako výše uvedené produkty.

3) Přidání alkoholu

Při přípravě některých aromatizovaných vín a některých aromatizovaných vinných nápojů je povoleno použít tyto produkty:

- a) ethanol zemědělského původu vymezený v příloze I bodě 1 nařízení č. 110/2008, včetně ethanolu vinného původu;
- b) alkohol z vína nebo sušených vinných hroznů;
- c) vinný destilát nebo destilát ze sušených vinných hroznů;
- d) destilát zemědělského původu vymezený v příloze I bodě 2 nařízení (ES) č. 110/2008;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/111/ES ze dne 20. prosince 2001 o některých druzích cukru určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 53).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

- e) vínovice vymezená v příloze II bodě 4 nařízení (ES) č. 110/2008;
- f) matolinová pálenka vymezená v příloze II bodě 6 nařízení (ES) č. 110/2008;
- g) lihoviny destilované ze zkvašených sušených vinných hroznů.

Ethanol použitý pro ředění nebo rozpouštění barviv, látek určených k aromatizaci nebo jakýchkoli jiných povolených přídatných látek použitých při přípravě aromatizovaných vinných výrobků musí být zemědělského původu a musí být použit v naprosto nezbytných dávkách a nepovažuje se za přídavek alkoholu pro účely výroby aromatizovaného vinného výrobku.

4) Přídavné látky a přibarvení

Na aromatizované vinné výrobky se použijí pravidla pro potravinářské přídatné látky, včetně barev, stanovené v nařízení (ES) č. 1333/2008.

5) Přidání vody

Pro přípravu aromatizovaných vinných výrobků je povoleno přidání vody, pokud je použita v dávkách nezbytných:

- pro přípravu esencí určených k aromatizaci,
- pro rozpouštění barviv a náhradních sladidel,
- pro přizpůsobení konečného složení výrobku.

Jakost přidané vody musí být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ⁽¹⁾ a směrnicí Rady 98/83/ES ⁽²⁾ a neměla by měnit vlastnosti výrobku.

Tato voda může být destilovaná, demineralizovaná, deionizovaná nebo změkčená.

6) Pro přípravu aromatizovaných vinných výrobků je povoleno přidání oxidu uhličitého.

7) Obsah alkoholu

„Obsahem alkoholu v % objemových“ se rozumí poměr objemu čistého alkoholu, který výrobek obsahuje při teplotě 20 °C a celkového objemu tohoto výrobku při stejné teplotě.

„Skutečným obsahem alkoholu v % objemových“ se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu, které výrobek obsahuje při teplotě 20 °C ve 100 objemových jednotkách daného výrobku při stejné teplotě.

„Možným obsahem alkoholu v % objemových“ se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu při teplotě 20 °C, které mohou vzniknout úplným zkvašením cukru obsaženého ve 100 objemových jednotkách výrobku při stejné teplotě.

„Celkovým obsahem alkoholu v % objemových“ se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v % objemových.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45).

⁽²⁾ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

PŘÍLOHA II

OBCHODNÍ OZNAČENÍ A POPISY AROMATIZOVANÝCH VINNÝCH VÝROBKŮ

A. OBCHODNÍ OZNAČENÍ A POPISY AROMATIZOVANÝCH VÍN

1) Aromatizované víno:

Produkty, které jsou v souladu s definicí stanovenou v čl. 3 odst. 2.

2) Vinný aperitiv:

Aromatizované víno, k němuž mohl být přidán alkohol.

Použití výrazu „aperitiv“ v tomto spojení nemá vliv na použití tohoto výrazu k definici výrobků, na které se oblast působnosti tohoto nařízení nevztahuje.

3) Vermut:

Aromatizované víno:

— k němuž byl přidán alkohol, a

— jehož charakteristická chuť je získána použitím vhodných látek z pelyňku rodu *Artemisia*.

4) Hořké aromatizované víno:

Aromatizované víno s typicky hořkou chutí, k němuž byl přidán alkohol.

Po obchodním označení „hořké aromatizované víno“ následuje název hlavní hořké aromatické látky.

Obchodní označení „hořké aromatizované víno“ může být nahrazeno nebo doplněno těmito výrazy:

— „Chininové víno“, jehož hlavní látkou určenou k aromatizaci je přírodní aroma chininu,

— „Bitter víno“, jehož hlavní látkou určenou k aromatizaci je přírodní aroma hořce a jež bylo přibarveno povoleným žlutým nebo červeným barvivem; použití výrazu „bitter“ v tomto spojení nemá vliv na použití tohoto výrazu k definici výrobků, na které se oblast působnosti tohoto nařízení nevztahuje,

— „Americano“, pokud k aromatizaci dochází díky přítomnosti přírodních aromatických látek získaných z pelyňku nebo z hořce a jež bylo přibarveno povoleným žlutým nebo červeným barvivem.

5) Aromatizované víno s vejci:

Aromatizované víno:

— k němuž byl přidán alkohol,

— do kterého byl přidán jakostní vaječný žloutek nebo z něj získané výtažky,

— jehož obsah cukru vyjádřený jako invertní cukr je vyšší než 200 gramů, a

— pro jehož výrobu bylo ve směsi použito nejméně 10 gramů vaječného žloutku na litr.

Obchodní označení „aromatizované víno s vejci“ může být doprovázeno výrazem „cremovo“, pokud takový výrobek obsahuje víno s chráněným označením původu „Marsala“, jehož podíl činí nejméně 80 %.

Obchodní označení „aromatizované víno s vejci“ může být doprovázeno výrazem „cremovo zabaione“, pokud takový výrobek obsahuje víno s chráněným označením původu „Marsala“, jehož podíl činí nejméně 80 %, a obsah vaječného žloutku činí nejméně 60 gramů na litr.

6) Vákevã viiniglõgi/Starkvinsglõgg:

Aromatizované víno:

— k němuž byl přidán alkohol a

— jehož charakteristická chuť je získána použitím hřebíčku nebo skořice.

B. OBCHODNÍ OZNAČENÍ A POPISY AROMATIZOVANÝCH VINNÝCH NÁPOJŮ

1) Aromatizovaný vinný nápoj

Produkty, které jsou v souladu s definicí stanovenou v čl. 3 odst. 3.

2) Aromatizovaný alkoholizovaný vinný nápoj

Aromatizovaný vinný nápoj:

- k němuž byl přidán alkohol,
 - který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových,
 - který byl přislazen,
 - který je získán z bílého vína,
 - k němuž byl přidán destilát ze sušených vinných hroznů a
 - který byl aromatizován výhradně extraktem z kardamomu,
- nebo
- k němuž byl přidán alkohol,
 - který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových,
 - který byl přislazen,
 - který je získán z červeného vína a
 - k němuž byly přidány aromatické přípravky získané výhradně z koření, všehoje, ořechů, esencí citrusových plodů a aromatických bylin.

3) *Sangría/Sangria*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán z vína,
- který je aromatizovaný přidáním přírodních výtažků nebo esencí z citrusových plodů, se šťávou nebo bez šťávy těchto plodů,
- k němuž mohlo být přidáno koření,
- který mohl být dosycen oxidem uhličitým,
- který nebyl barven,
- jehož skutečný obsah alkoholu je alespoň 4,5 % objemových a nižší než 12 % objemových a
- který může obsahovat pevné kousky dužniny nebo slupek citrusových plodů a jehož barva musí pocházet výlučně z použitých surovin.

Výraz „*Sangría*“ nebo „*Sangria*“ může být použit jako obchodní označení pouze tehdy, byl-li nápoj vyroben ve Španělsku nebo v Portugalsku. Byl-li produkt vyroben v jiném členském státě, lze výraz „*Sangría*“ nebo „*Sangria*“ použít pouze k doplnění obchodního označení „aromatizovaný vinný nápoj“, pokud je doprovázen údajem „vyrobena (v) e ...“ a názvem členského státu výroby nebo menšího regionu.

4) *Clarea*

Aromatizovaný vinný nápoj, který je získán z bílého vína za stejných podmínek jako *Sangría/Sangria*.

Výraz „*Clarea*“ může být použit jako obchodní označení jen tehdy, byl-li nápoj vyroben ve Španělsku. Byl-li produkt vyroben v jiném členském státě, lze výraz „*Clarea*“ použít pouze k doplnění obchodního označení „aromatizovaný vinný nápoj“, pokud je doprovázen údajem „vyrobena (v) e ...“ a názvem členského státu výroby nebo menšího regionu.

5) *Zurra*

Aromatizovaný vinný nápoj získaný přidáním brandy nebo vínovice, jak jsou vymezeny v nařízení (ES) č. 110/2008, do nápojů *Sangría/Sangria* a *Clarea*, případně s přidáním kousků ovoce. Skutečný obsah alkoholu musí činit nejméně 9 % objemových a musí být nižší než 14 % objemových.

6) *Bitter soda*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán z nápoje „*bitter vino*“, jehož obsah v konečném výrobku musí být nejméně 50 % objemových,
- dosycený oxidem uhličitým nebo doplněný vodou syčenou oxidem uhličitým a
- jehož skutečný obsah alkoholu činí nejméně 8 % objemových a musí být nižší než 10,5 % objemových.

Použití výrazu „*bitter*“ v tomto spojení nemá vliv na použití tohoto výrazu k definici výrobků, na které se oblast působnosti tohoto nařízení nevztahuje.

7) *Kalte Ente*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán smícháním vína, perlivého vína nebo perlivého vína dosyceného oxidem uhličitým se šumivým vínem nebo šumivým vínem dosyceným oxidem uhličitým,
- k němuž byly přidány přírodní látky z citronu nebo výtažku z nich, a
- který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových.

Konečný výrobek musí obsahovat nejméně 25 % objemových šumivého vína nebo šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým.

8) *Glühwein*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán výhradně z červeného vína nebo bílého vína,
- který je aromatizovaný hlavně skořicí nebo hřebíčkem, a
- který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových.

Aniž je dotčeno množství vody přidané na základě použití bodu 2 přílohy I, je přidání vody zakázáno.

Je-li připravován z bílého vína, musí být obchodní označení „*Glühwein*“ doplněno slovem označujícím bílé víno, jako například slovo „*bílé*“.

9) *Viiniglögi/Vinglög/Karštas vynas*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán výhradně z červeného vína nebo bílého vína,
- který je aromatizovaný hlavně skořicí nebo hřebíčkem, a
- který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových.

Je-li připravován z bílého vína, musí být obchodní označení „*Viiniglögi/Vinglög/Karštas vynas*“ doplněno slovy, z kterých je patrné, že se jedná o bílé víno, například slovy „*bílé*“.

10) *Maiwein*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který se získá z vína s přidáním svízelem vonným (mařinkou vonnou) (*Galium odoratum* (L.) Scop., *Asperula odorata* L.) nebo výtažky z něj tak, aby chuť svízele vonného (mařinky vonné) převládala, a
- který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových.

11) *Maitrank*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán z bílého vína, ve kterém macerován svízel vonný (mařinka vonná) (*Galium odoratum* (L.) Scop., *Asperula odorata* L.) nebo do něhož byly přidány výtažky z něj, s přidavkem pomerančů nebo jiných plodů, případně ve formě šťávy, koncentrátu nebo výtažku, oslazený nejvýše 5 % cukru, a
- který má skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových.

12) *Pelin*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán z červeného nebo bílého vína a ze zvláštní směsi bylin,
- který má skutečný obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových a
- jehož obsah cukru vyjádřený jako invertní cukr je 45–50 gramů na litr a celková kyselost nejméně 3 gramy na litr vyjádřená jako kyselina vinná.

13) *Aromatizovaný dezert*

Aromatizovaný vinný nápoj:

- který je získán z červeného nebo bílého vína, cukru a směsi dezertního koření,
- jehož skutečný obsah alkoholu činí nejméně 9 % objemových a musí být nižší než 12 % objemových, a
- jehož obsah cukru vyjádřený jako invertní cukr je 90–130 gramů na litr a celková kyselost nejméně 2,5 gramu na litr vyjádřená jako kyselina vinná.

Výraz „Aromatizovaný dezert“ může být použit jako obchodní označení jen tehdy, byl-li nápoj vyroben v České republice. Byl-li produkt vyroben v jiném členském státě, lze výraz „Aromatizovaný dezert“ použít pouze k doplnění obchodního označení „aromatizovaný vinný nápoj“, pokud je doprovázen údajem „vyroběno (v)ě ...“ a názvem členského státu výroby nebo menšího regionu.

C. OBCHODNÍ OZNAČENÍ A POPISY AROMATIZOVANÝCH VINNÝCH KOKTEJLŮ

1) Aromatizovaný vinný koktejl

Výrobek vyhovující definici uvedené v čl. 3 odst. 4.

Použití výrazu „koktejl“ v tomto spojení nemá vliv na použití tohoto výrazu k definici výrobků, na které se oblast působnosti tohoto nařízení nevztahuje.

2) Vinný koktejl

Aromatizovaný vinný koktejl:

- v němž podíl zahuštěného hroznového moštu nepřekračuje 10 % celkového objemu konečného výrobku,
- který má skutečný obsah alkoholu nižší než 7 % objemových a
- jehož obsah cukru vyjádřený jako invertní cukr je menší než 80 gramů na litr.

3) Aromatizovaný perlivý hroznový mošt

Aromatizovaný vinný koktejl:

- který je získán výhradně z hroznového moštu,
- který má skutečný obsah alkoholu nižší než 4 % objemová a
- obsahující oxid uhličitý získaný výhradně kvašením použitých produktů.

4) Perlivý vinný koktejl

Aromatizovaný vinný koktejl, který je smíchaný se šumivým vínem.

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (EHS) č. 1601/91	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1 až 4	Článek 3 a příloha II
Čl. 2 odst. 5	Čl. 6 odst. 1
Čl. 2 odst. 6	Čl. 6 odst. 2
Čl. 2 odst. 7	—
Článek 3	Čl. 4 odst. 1 a příloha I
Čl. 4 odst. 1 až 3	Čl. 4 odst. 1 a příloha I
Čl. 4 odst. 4	Čl. 4 odst. 3
Článek 5	Čl. 4 odst. 2
Čl. 6 odst. 1	Čl. 5 odst. 1 a 2
Čl. 6 odst. 2 písm. a)	Čl. 5 odst. 4
Čl. 6 odst. 2 písm. b)	Čl. 20 odst. 1
Čl. 6 odst. 3	Čl. 5 odst. 5
Čl. 6 odst. 4	Článek 9
Čl. 7 odst. 1 a 3	—
Čl. 7 odst. 2	Čl. 5 odst. 3
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2	Čl. 5 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 3	Čl. 6 odst. 3
—	Článek 7
Čl. 8 odst. 4 první a druhý pododstavec	—
Čl. 8 odst. 4 třetí pododstavec	Příloha I bod 3 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 4a	—
Čl. 8 odst. 5 až 8	Článek 8
Čl. 8 odst. 9	—
Čl. 9 odst. 1 až 3	Článek 31
Čl. 9 odst. 4	Článek 32
Článek 10	Článek 11
Čl. 10a	Článek 2 bod 3 a články 10 až 30

Nařízení (EHS) č. 1601/91	Toto nařízení
Článek 11	Čl. 1 odst. 3
Články 12 až 15	Články 33 a 34
—	Článek 35
Článek 16	Článek 36
Článek 17	Článek 37
Příloha I	Příloha I bod 3 písm. a)
Příloha II	—

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 252/2014**ze dne 26. února 2014,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 774/94, pokud jde o prováděcí a přenesené pravomoci, které mají být svěřeny Komisi**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 774/94 ⁽²⁾ svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých ustanovení uvedeného nařízení.
- (2) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost by měly být pravomoci svěřené Komisi nařízením (ES) č. 774/94 uvedeny do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (3) Za účelem doplnění nebo změn jiných než podstatných prvků nařízení (ES) č. 774/94 by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přijímání změn uvedeného nařízení, pokud by objemy a další podmínky režimu kvót bylo třeba upravit, zejména na základě rozhodnutí Rady o uzavření dohody s jednou nebo více třetími zeměmi. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (4) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 774/94, pokud jde o pravidla nezbytná pro správu režimu kvót podle uvedeného nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto

pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾.

- (5) Nařízení (ES) č. 774/94 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 774/94 se mění takto:

- 1) články 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 7

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla nezbytná pro správu režimu kvót podle tohoto nařízení a v případě potřeby:

- a) ustanovení zaručující druh, provenienci a původ produktů;
- b) ustanovení o uznání dokladu umožňujícího ověřit záruky uvedené v písmenu a) a
- c) podmínky pro vydávání dovozních licencí a dobu jejich platnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 8b odst. 2.

Článek 8

Za účelem splnění mezinárodních závazků a v případech, v nichž jsou objemy a další podmínky režimu kvót podle tohoto nařízení upraveny Evropským parlamentem a Radou nebo Radou, zejména rozhodnutím Rady, kterým se uzavírá dohoda s jednou nebo více třetími zeměmi, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8a, pokud jde o změny vyplývající pro toto nařízení.“

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. února 2014.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 774/94 ze dne 29. března 1994 o otevření a správě některých celních kvót Společenství pro vysoce jakostní hovězí maso, vepřové maso, drůbeží maso, pšenici, souzi, otruby, vedlejší mlýnské produkty a jiné zbytky (Úř. věst. L 91, 8.4.1994, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 8a

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená článku 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. dubna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 8 vstupuje v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 8b

1. Komisi je nápomocen Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů zřízený článkem 229 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

Prohlášení Komise ke kodifikaci

Přijetí tohoto nařízení s sebou ponese značný počet změn dotčených právních předpisů. V zájmu lepší orientace v dotčených právních předpisech Komise navrhone, aby po přijetí daného nařízení byla co nejrychleji provedena kodifikace daných předpisů, a to nejpozději do 30. září 2014.

Prohlášení Komise k aktům v přenesené pravomoci

V kontextu tohoto nařízení Komise připomíná, že v bodě 15 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí se zavázala poskytovat Parlamentu veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky v souvislosti se svou prací na přípravě aktů v přenesené pravomoci.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 253/2014

ze dne 26. února 2014,

kterým se mění nařízení (EU) č. 510/2011 za účelem vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel do roku 2020

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ⁽³⁾, má Komise přezkoumat způsoby, jak do roku 2020 dosáhnout cíle 147 g CO₂/km, a to pod podmínkou potvrzení jeho proveditelnosti, i vzorce stanovené v příloze I uvedeného nařízení a výjimky podle článku 11 daného nařízení. Je třeba, aby toto nařízení bylo v co nejvyšší míře neutrální z hlediska hospodářské soutěže, sociální spravedlnosti a udržitelnosti.

(2) Vzhledem ke spojitosti mezi emisemi CO₂ a spotřebou paliva by vymezení způsobů ke snížení emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel mohlo přispět rovněž k nákladově efektivnímu snížení spotřeby paliva a souvisejících nákladů pro majitele těchto vozidel.

(3) Je vhodné upřesnit, že pro účely ověření dodržování cíle 147 g CO₂/km by měly být emise CO₂ i nadále měřeny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ⁽⁴⁾ a jeho prováděcími opatřeními a pomocí inovativních technologií.

(4) Podle technické analýzy, která byla provedena pro posouzení dopadů, jsou technologie nezbytné ke splnění cíle 147 g CO₂/km dostupné a požadovaného snížení emisí lze dosáhnout s nižšími náklady, než se odhadovalo v předcházející technické analýze provedené před přijetím nařízení (EU) č. 510/2011. Rozdíl mezi současnými průměrnými specifickými emisemi CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel a cílem 147 g CO₂/km se rovněž zmenšil. Proveditelnost dosažení uvedeného cíle do roku 2020 je tedy potvrzena.

(5) Vzhledem k nepřiměřeným dopadům, které vyplývají pro nejmenší výrobce z dodržování cílů pro specifické emise vymezených na základě užitkovosti vozidel, vysoké administrativní zátěži spojené s postupem pro udělení výjimky a z toho vyplývajícím okrajovému přínosu, pokud jde o snížení emisí CO₂ z vozidel prodávaných těmito výrobci, by měli být výrobci, kteří jsou odpovědní za méně než 1 000 nových lehkých užitkových vozidel registrovaných ročně v Unii, vyňati z působnosti cíle pro specifické emise a poplatku za překročení emisí.

(6) Postup pro udělení výjimky pro malovýrobce by měl být zjednodušen tak, aby poskytl větší časovou pružnost těmto výrobcům při podávání žádosti o výjimku a Komisi při rozhodování o jejím udělení.

(7) Aby automobilový průmysl mohl uskutečňovat dlouhodobé investice a inovace, je žádoucí poskytnout informace o tom, jak by mělo být změněno nařízení (EU) č. 510/2011 pro období po roce 2020. Tyto informace by měly vycházet z posouzení nezbytné míry snížení emisí v souladu s dlouhodobými cíli Unie v oblasti klimatu a důsledků pro vývoj nákladově efektivní technologie pro snížení CO₂ u lehkých užitkových vozidel. Komise by měla takové aspekty přezkoumat do roku 2015 a předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svých závěrech. Tato zpráva by měla případně zahrnovat návrhy na změnu nařízení (EU) č. 510/2011 v souvislosti se stanovením cílů emisí CO₂ pro nová

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 109.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. února 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).

lehká užitková vozidla na období po roce 2020, včetně možného stanovení realistického a dosažitelného cíle pro rok 2025, a to na základě komplexního posouzení dopadů, v němž by bylo zohledněno zachování konkurenceschopnosti automobilového průmyslu a na něm závislých průmyslových odvětví při provádění jasného scénáře snižování emisí v souladu s dlouhodobými cíli Unie v oblasti klimatu. Komise by měla při vypracovávání těchto návrhů zajistit, aby byly co nejvíce neutrální z hlediska hospodářské soutěže a zároveň byly sociálně spravedlivé a udržitelné.

(8) Emise skleníkových plynů produkované v souvislosti s dodávkou energií, výrobou vozidel a jejich likvidací představují významnou součást stávající celkové uhlíkové stopy silniční dopravy a jejich význam se v budoucnu pravděpodobně ještě výrazně zvýší. Měla by proto být přijata politická opatření, která by výrobce vedla k zavádění optimálních řešení zohledňujících především emise skleníkových plynů související s výrobou energie dodávané do vozidel, jako jsou elektřina a alternativní paliva, a k zajištění toho, aby tyto emise nenarušovaly výhody plynoucí z lepšího využívání provozní energie vozidel, jež je cílem nařízení (EU) č. 510/2011.

(9) Podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 510/2011 má Komise zveřejnit zprávu o dostupnosti údajů o stopě a užitečném zatížení a jejich užití jako parametrů užítkovosti pro určení cílů pro specifické emise CO₂ vyjádřených ve vzorcích stanovených v příloze I nařízení (EU) č. 510/2011. Přestože tyto údaje jsou dostupné a jejich potenciální využití bylo hodnoceno v posouzení dopadů, byl vyvozen závěr, že pro cíl do roku 2020 u lehkých užitkových vozidel bude nákladově efektivnější zachovat jako parametr užítkovosti hmotnost v provozním stavu.

(10) Je vhodné zachovat přístup spočívající ve stanovení cíle na základě lineárního vztahu mezi užítkovostí lehkého užitkového vozidla a jeho cílovými hodnotami emisí CO₂ vyjádřenými vzorci stanovenými v příloze I nařízení (EU) č. 510/2011, neboť to umožňuje zachovat rozmanitost trhu s lehkými užitkovými vozidly a schopnost výrobců uspokojovat různé potřeby spotřebitelů, a zamezit tak jakémukoli neoprávněnému narušování

hospodářské soutěže. Je však zapotřebí tento přístup aktualizovat, aby odrážel nejnovější dostupné údaje o registracích nových lehkých užitkových vozidel.

(11) Komise v posouzení dopadů zhodnotila dostupnost údajů o stopě a jejich použití jako parametru užítkovosti ve vzorcích stanovených v příloze I nařízení (EU) č. 510/2011. Na základě tohoto posouzení dopadů Komise dospěla k závěru, že parametrem užítkovosti použitým ve vzorci pro rok 2020 by měla být hmotnost.

(12) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽¹⁾ se vyžaduje, aby Komise provedla posouzení dopadů za účelem přezkumu zkušebních postupů s cílem zohlednit skutečné emise CO₂ z osobních automobilů. Nařízení (EU) č. 510/2011 rozšiřuje přezkum zkušebních postupů tak, že jsou zahrnuta i lehká užitková vozidla. Je třeba pozměnit stávající „nový evropský jízdní cyklus“ (NEDC) tak, aby byl reprezentativní s ohledem na skutečné jízdní podmínky a aby se předešlo příliš nízkému odhadu skutečných emisí CO₂ a spotřeby paliv. Jakmile to bude možné, měl by být schválen nový, realističtější a spolehlivější zkušební postup. Činnost v tomto směru pokračuje vývojem celosvětově harmonizovaného zkušebního postupu pro lehká vozidla (WLTP) v rámci Evropské hospodářské komise OSN, ale ještě není dokončena. Postup WLTP by se měl uplatňovat co nejdříve, aby bylo zajištěno, že tyto specifické emise CO₂ uváděné u nových osobních automobilů a nových lehkých užitkových vozidel budou více odpovídat skutečným emisím vznikajícím za normálních podmínek používání. S ohledem na tuto skutečnost stanoví příloha I nařízení (EU) č. 510/2011 emisní limity pro rok 2020, jak jsou měřeny v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a přílohou XII nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ⁽²⁾. Jakmile se zkušební postupy změní, měly by být limity uvedené v příloze I nařízení (EU) č. 510/2011 upraveny tak, aby se zajistila srovnatelná přsnost pro výrobce a třídy vozidel. Komise by proto měla provést důkladnou studii srovnávající NEDC a nové zkušební cykly postupu WLTP, aby byl reprezentativní s ohledem na skutečné provozní podmínky.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1).

- (13) Aby bylo zaručeno odpovídající zohlednění skutečných emisí a plná srovnatelnost naměřených hodnot CO₂, měla by Komise zajistit, aby byly jasně definovány skutečnosti, které mají při zkušebním postupu na naměřené hodnoty emisí CO₂ významný vliv, aby se zabránilo využívání pružnosti zkušebního cyklu výrobci. Je třeba řešit problém odchylek mezi emisními hodnotami CO₂ pro schvalování typu vozidla a emisemi vozidel nabízených k prodeji, mimo jiné zvážením zkušebního postupu pro posuzování shody v provozu, který by měl zajistit nezávislé testování reprezentativního vzorku vozidel určených k prodeji, a rovněž i způsobů řešení případů prokázaných zásadních rozdílů mezi výsledky šetření a výchozími emisemi CO₂ naměřenými při schvalování typu vozidla.
- (14) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel do roku 2020, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (15) Nařízení (EU) č. 510/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 510/2011 se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. S účinkem od roku 2020 stanoví toto nařízení cíl pro průměrné emise z nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii ve výši 147 g CO₂/km, jak jsou měřeny v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a jeho prováděcími opatřeními a pomocí inovativních technologií.“

- 2) V článku 2 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Článek 4, čl. 8 odst. 4 písm. b) a c), článek 9 a čl. 10 odst. 1 písm. a) a c) se nevztahují na výrobce, který je spolu se všemi svými spojenými podniky odpovědný za méně než 1 000 nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii v předchozím kalendářním roce.“

- 3) V čl. 11 odst. 3 se zrušuje poslední věta.

- 4) Článek 12 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na žádost dodavatele nebo výrobce se zohlední snížení emisí CO₂ dosažené použitím inovativních technologií nebo kombinací inovativních technologií („inovativní technologické soubory“).

Celkový příspěvek těchto technologií ke snížení cíle pro specifické emise každého výrobce může činit nejvýše 7 g CO₂/km.“;

- b) v odstavci 2 se úvodní část nahrazuje tímto:

„2. Komise přijme do 31. prosince 2012 prostřednictvím prováděcích aktů podrobná pravidla pro postup schvalování inovativních technologií nebo inovativních technologických souborů uvedených v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení. Tato podrobná pravidla musí být v souladu s pravidly přijatými podle čl. 12 odst. 2 nařízení (ES) č. 443/2009 a vycházet z těchto kritérií pro inovativní technologie:“.

- 5) Článek 13 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do 31. prosince 2015 přezkoumá Komise cíle pro specifické emise a způsoby jejich dosažení stanovené v tomto nařízení a další aspekty tohoto nařízení s cílem stanovit cíle emisí CO₂ u nových lehkých užitkových vozidel pro období po roce 2020. V tomto ohledu musí být posouzení nezbytné míry snížení emisí v souladu s dlouhodobými cíli Unie v oblasti klimatu a s důsledky pro vývoj nákladově efektivní technologie pro snížení CO₂ u lehkých užitkových vozidel. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích tohoto přezkumu. Tato zpráva obsahuje veškeré příslušné návrhy na změnu tohoto nařízení, včetně možného stanovení realistického a dosažitelného cíle, a to na základě souhrnného posouzení dopadu, v němž bude zohledněno zachování konkurenceschopnosti průmyslu lehkých užitkových vozidel a na něm závislých průmyslových odvětví. Komise při vypracovávání těchto návrhů zajistí, aby byly co nejvíce neutrální z hlediska hospodářské soutěže a zároveň byly sociálně spravedlivé a udržitelné.“;

- b) odstavec 6 se mění takto:

i) druhý pododstavec se zrušuje,

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje těmito dvěma pododstavci:

„Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytné korelační parametry, aby byly zohledněny veškeré změny v regulačním zkušebním postupu pro měření specifických emisí CO₂ podle nařízení (ES) č. 715/2007 a nařízení Komise (ES) č. 692/2008 (*). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2. tohoto nařízení.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 a za podmínek stanovených v článcích 16 a 17 za účelem úpravy vzorců stanovených v příloze I, a to s použitím metodiky přijaté podle prvního pododstavce, přičemž zajistí, aby v rámci starých a nových zkušebních postupů byly požadavky na snížení emisí kladené na výrobce a vozidla pro různý užitek srovnatelně přísné.

(*) Nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1).“

6) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

„2a. Pokud výbor uvedený v odstavci 1 nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.“

7) V příloze I bodě 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) od roku 2020:

Směrné specifické emise
$$\text{CO}_2 = 147 + a \cdot (M - M_0)$$

kde:

M = hmotnost vozidla v kilogramech (kg)

M_0 = hodnota přijatá podle čl. 13 odst. 5

a = 0,096.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 254/2014

ze dne 26. února 2014

o víceletém programu pro spotřebitele na období 2014–2020 a o zrušení rozhodnutí č. 1926/2006/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 169 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (dále jen „strategie Evropa 2020“) vyzývá, aby občané měli právo plně se účastnit vnitřního trhu, k čemuž je nutné zvýšit jejich možnosti a důvěru, pokud jde o přeshraniční nakupování zboží a služeb, zejména prostřednictvím internetu.

(2) Unie přispívá k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů a k tomu, aby se spotřebitelé stali ústředním bodem vnitřního trhu, a to podporou a doplňováním politik členských států ve snaze zajistit, aby občané mohli plně požívat výhod vnitřního trhu a aby při tom byla prostřednictvím konkrétních akcí zajištěna řádná ochrana jejich bezpečnosti a právních a hospodářských zájmů.

(3) Víceletý program Spotřebitelé na období 2014–2020 (dále jen „program“) by měl pomoci zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a plně podpořit ambice strategie Evropa 2020 v oblasti růstu a konkurenceschopnosti prostřednictvím začlenění konkrétních témat určených ve strategii Evropa 2020, pokud jde o digitální agendu pro Evropu, s cílem zajistit, aby digitalizace skutečně vedla ke zlepšení podmínek pro spotřebitele, udržitelný růst, kterého má být dosaženo přechodem k udržitelnějším způsobům spotřeby, sociální začleňování, které má být zajištěno zohledněním zvláštní situace zranitelných spotřebitelů a potřeb stárnoucího obyvatelstva, a o inteligentní regulaci, která má být prováděna mimo jiné sledováním spotřebitelských trhů s cílem napomoci tvorbě inteligentních a správně zacílených právních předpisů.

(4) Sdělení Komise ze dne 22. května 2012 nazvané „Evropský program pro spotřebitele – zvýšení důvěry a podpora růstu“ (dále jen „Program pro spotřebitele“) stanoví strategický rámec pro spotřebitelskou politiku Unie pro nadcházející období, který spočívá v prosazování zájmů spotřebitelů ve všech politikách na úrovni Unie. Cílem programu pro spotřebitele je vytvořit strategii, jejímž prostřednictvím budou politická opatření účinně a efektivně podporovat spotřebitele po celou dobu jejich života, a to zajištěním bezpečnosti výrobků a služeb, které jsou jim poskytovány, informováním a vzděláváním spotřebitelů, podporou subjektů, které spotřebitele zastupují, posílením práv spotřebitelů, umožněním jejich přístupu ke spravedlnosti a k nápravě a zajištěním vymáhání právních předpisů týkajících se ochrany spotřebitele.

(5) Nedávný hospodářský pokles odhalil řadu nedostatků a nesrovnalostí v rámci vnitřního trhu, jež mají nepříznivé dopady na důvěru spotřebitelů i občanů. Ačkoli je třeba uznat, že fungování Unie v současnosti podléhá rozpočtovým omezením, Unie by přesto měla poskytnout přiměřené finanční prostředky s cílem umožnit dosažení cílů programu, a podpořit tak strategii Evropa 2020.

(6) Pro dokončení vnitřního trhu je nezbytné odstranit zbývající neopodstatněné a nepřiměřené překážky bránící jeho řádnému fungování a zvýšit důvěru občanů v tento systém, zejména při přeshraničních nákupech. Unie by měla usilovat o vytvoření náležitých podmínek s cílem posílit postavení spotřebitelů tím, že jim poskytne dostatečné nástroje, znalosti a dovednosti, které jim umožní činit uvážená rozhodnutí založená na informacích, a zvýší jejich informovanost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 89.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 217.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. února 2014.

- (7) Toto nařízení bere v úvahu ekonomické, sociální a technické prostředí a nově se objevující průvodní jevy. Akce financované v rámci programu budou usilovat zejména o řešení otázek spojených s globalizací, digitalizací, stále složitějšími rozhodnutími, která musí spotřebitelé činit, nezbytností přejít k udržitelnějším způsobům spotřeby, stárnutím obyvatelstva, sociálním vyloučením a s problémem zranitelných spotřebitelů. Jednou z hlavních priorit je začlenění zájmů spotřebitelů do všech unijních politik v souladu s článkem 12 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Koordinace s dalšími politikami a programy Unie plní zásadní úlohu při zajišťování plného zohlednění zájmů spotřebitelů v dalších politikách. Aby se podpořila součinnost a zamezilo se duplicitě, měly by další fondy a programy Unie poskytovat finanční podporu na začleňování zájmů spotřebitelů do svých příslušných oblastí.
- (8) Program by měl zajistit vysokou úroveň ochrany všech spotřebitelů a věnovat při tom zvláštní pozornost zranitelným spotřebitelům za účelem zohlednění jejich zvláštních potřeb a posílení jejich pravomocí, jak požaduje usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. května 2012 o strategii k posílení práv zranitelných spotřebitelů⁽¹⁾. Tento program by měl zranitelným spotřebitelům zajistit zejména přístup k informacím o zboží a službách, aby měli rovnocenné příležitosti a mohli činit svobodná rozhodnutí založená na informacích, a to především proto, že zranitelní spotřebitelé mohou mít problémy s přístupem k informacím pro spotřebitele a s porozuměním těmto informacím, a být tak vystaveni riziku, že budou uvedeni v omyl.
- (9) Program by měl brát v potaz zejména děti, a to i prostřednictvím spolupráce se zúčastněnými stranami s cílem zajistit, aby se zavázaly k šíření odpovědné reklamy určené nezletilým osobám, zejména proto, aby se bojovalo proti zavádějící reklamě na internetu.
- (10) Uvedené akce by měly být stanoveny v tomto programu, který poskytne rámec pro jejich financování. V souladu s článkem 54 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾, má toto nařízení poskytnout právní základ pro činnost a pro provádění programu. Toto nařízení navazuje na akce financované podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1926/2006/ES⁽³⁾ a dále v nich pokračuje.
- (11) Je důležité zlepšit ochranu spotřebitele. K dosažení tohoto obecného cíle by měly být stanoveny specifické cíle, pokud jde o bezpečnost, informovanost a vzdělávání spotřebitelů, podporu poskytovanou spotřebitelským organizacím na úrovni Unie, jakož i práva a nápravu a vymáhání práv spotřebitelů. Hodnota a dopad opatření přijatých v rámci programu by měly být pravidelně sledovány a vyhodnocovány s cílem usnadnit tvorbu inteligentnější politiky v zájmu spotřebitelů. S cílem ohodnotit spotřebitelské politiky, a zejména přesného dopadu přijatých opatření, je potřeba vypracovat ukazatele, jejichž hodnota by se však měla posuzovat v širším kontextu.
- (12) Je důležité zvýšit důvěru spotřebitelů. Aby bylo tohoto cíle dosaženo, je nezbytné rozšířit rozsah činnosti, zejména náležitou finanční podporou poskytovanou spotřebitelským organizacím na úrovni Unie a evropským spotřebitelským centřům, a to s přihlédnutím k zásadní úloze, kterou uvedené subjekty plní při poskytování informací a pomoci spotřebitelům ohledně jejich práv, při podpoře spotřebitelů v rámci spotřebitelských sporů, zejména pokud jde o přístup k vhodným mechanismům řešení sporů, a při prosazování zájmů spotřebitelů v rámci řádného fungování vnitřního trhu. Tyto organizace a centra by měly být schopny zlepšit ochranu spotřebitelů a zvýšit jejich důvěru působením přímo na místě a poskytováním pomoci, informací a vzdělávání přizpůsobených potřebám jednotlivých osob.
- (13) Je nezbytné stanovit způsobitelné akce, kterými má být uvedených cílů dosaženo.
- (14) Je zapotřebí vymezit kategorie potenciálních příjemců způsobitelných získat granty.
- (15) Finanční referenční částka vyhrazená pro program ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽⁴⁾ je uvedena v tomto nařízení, aniž by tím byly dotčeny rozpočtové pravomoci Evropského parlamentu a Rady stanovené ve Smlouvě o fungování EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264 E, 13.9.2013, s. 11.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1926/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 kterým se zavádí akční program Společenství v oblasti spotřebitelské politiky (2007–2013) (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 39).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (16) Při provádění programu v duchu zásad řádného finančního řízení, transparentnosti a flexibility by další činnost výkonné agentury měla být přípustná v případě splnění všech požadavků stanovených nařízením Rady (ES) č. 58/2003 ⁽¹⁾.
- (17) Výdaje Unie a finanční prostředky členských států vynakládané v oblasti bezpečnosti spotřebitelů, jejich vzdělávání, jejich práv a vymáhání těchto práv by měly být lépe koordinovány, aby byla zajištěna doplňkovost, vyšší účinnost a viditelnost a aby bylo dosaženo lepší rozpočtové součinnosti.
- (18) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru stanoví pro oblast ochrany spotřebitele spolupráci mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a zeměmi Evropského sdružení volného obchodu, které se účastní Evropského hospodářského prostoru, na straně druhé. Je rovněž třeba stanovit možnost, aby se programu účastnily další země, zejména země sousedící s Unií a země, které žádají o členství v Evropské unii, kandidátské země nebo země, které k Unii přistupují.
- (19) V souvislosti s prováděním programu a vzhledem ke globalizaci výrobního řetězce a stále větší vzájemné provázanosti trhů by měla být podporována spolupráce se třetími zeměmi, které se programu neúčastní, a to s přihlédnutím k jakýmkoliv relevantním dohodám mezi těmito zeměmi a Unií.
- (20) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přizpůsobení ukazatelů stanovených v příloze II za účelem zohlednění změn legislativního rámce v oblasti ochrany spotřebitele a pokud jde o změny přílohy I spočívající ve vyjmutí dotčených konkrétních akcí za účelem zohlednění výsledků hodnocení zprávy vypracované Komisí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (21) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijímání ročních pracovních programů. Uvedené pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že program nestanoví kritéria pro bezpečnost výrobků, ale je zaměřen na poskytování finanční podpory nástrojům na provádění politiky v oblasti bezpečnosti výrobků, a vzhledem k poměrně nízké dotčené částce je vhodné uplatnit poradní postup.
- (22) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v rámci celého výdajového cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (23) Jelikož cíl tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy z důvodu nadnárodní povahy příslušných otázek, ale spíše jich z důvodu větších možností opatření Unie může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (24) Rozhodnutí č. 1926/2006/ES by mělo být zrušeno.
- (25) Je vhodné zajistit přechod mezi akčním programem Společenství v oblasti spotřebitelské politiky (2007–2013) zavedeným rozhodnutím č. 1926/2006/ES a tímto programem, a to zejména pokud jde o pokračování víceletých opatření, jakož i o hodnocení úspěchů předchozího programu a oblastí v jeho rámci, jež vyžadují větší pozornost. Dále je třeba sladit trvání tohoto programu s trváním víceletého finančního rámce na roky 2014–2020 stanoveného v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽³⁾. Tento program by se měl proto použít od 1. ledna 2014. Od 1. ledna 2021 by měly prostředky na technickou a administrativní pomoc v případě potřeby pokrývat výdaje týkající se řízení akcí, které nebudou dokončeny do konce roku 2020,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Víceletý program pro spotřebitele

Tímto nařízením se zavádí víceletý program pro spotřebitele na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 (dále jen „program“).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1).

Článek 2

Obecný cíl

Obecným cílem tohoto programu je v rámci celkové strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, posílit jejich postavení a učinit je ústředním prvkem vnitřního trhu. Program to zajistí tím, že přispěje k ochraně zdraví, bezpečnosti a právních a hospodářských zájmů spotřebitelů, jakož i k prosazování jejich práva na informace, vzdělávání a organizování se za účelem ochrany svých zájmů, a současně podpoří začlenění zájmů spotřebitelů do dalších oblastí politiky. Program doplňuje, podporuje a sleduje politiky členských států.

Článek 3

Specifické cíle a ukazatele

1. Obecného cíle podle článku 2 se dosáhne prostřednictvím těchto specifických cílů:

a) Cíl I – Bezpečnost: upevnit a zvýšit bezpečnost výrobků prostřednictvím účinného dozoru nad trhem v rámci celé Unie.

Tento cíl bude měřen zejména podle činnosti a efektivity systému EU pro rychlou výměnu informací o nebezpečných spotřebních výrobcích (RAPEX).

b) Cíl II – Informovanost a vzdělávání spotřebitelů a podpora poskytovaná spotřebitelským organizacím: zlepšit vzdělávání a informovanost spotřebitelů a povědomí spotřebitelů o jejich právech, rozvíjet soubor poznatků pro účely spotřebitelské politiky, poskytovat podporu spotřebitelským organizacím a zohledňovat současně také specifické potřeby zranitelných spotřebitelů.

c) Cíl III – Práva a náprava: rozvíjet a posilovat práva spotřebitelů zejména prostřednictvím inteligentní regulace a zlepšením přístupu k jednoduché, účinné a účelné nápravě s nízkými náklady, včetně alternativního řešení sporů.

Tento cíl bude měřen zejména podle využívání alternativního řešení sporů k řešení přeshraničních sporů a podle činnosti celounijního systému řešení sporů on-line a rovněž podle procentního podílu spotřebitelů, kteří v reakci na zjištěný problém učiní příslušné kroky k jeho řešení.

d) Cíl IV – Vymáhání práva: podporovat vymáhání práv spotřebitelů prostřednictvím posilování spolupráce mezi vnitrostátními donucovacími orgány a podporou spotřebitelů formou poradenství.

Tento cíl bude měřen zejména podle úrovně toku informací a efektivity spolupráce v rámci sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, podle činnosti evropských spotřebitelských center a podle toho, do jaké míry jsou spotřebitelé s těmito centry obeznámeni.

Poskytování vysoce kvalitních informací spotřebitelům a jejich zapojení představují meziodvětvovou prioritu, a proto tyto požadavky musí být pokud možno výslovně zahrnuty do všech odvětvových cílů a akcí financovaných v rámci programu.

2. Popis ukazatelů je stanoven v příloze II.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 za účelem přizpůsobení ukazatelů uvedených v příloze II.

Článek 4

Způsobilé akce

Specifických cílů uvedených v článku 3 se dosahuje prostřednictvím způsobilých akcí stanovených v tomto seznamu:

a) v rámci cíle I – Bezpečnost:

1) vědecké poradenství a analýza rizik týkající se zdraví a bezpečnosti spotřebitelů, pokud jde o nepotravinářské výrobky a služby, včetně podpory úkolů nezávislých vědeckých výborů zřízených rozhodnutím Komise 2008/721/ES⁽¹⁾;

2) koordinace opatření zaměřených na dozor nad trhem a na vymáhání práva v oblasti bezpečnosti výrobků s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2001/95/ES⁽²⁾ a akce zaměřené na zlepšení bezpečnosti spotřebitelských služeb;

3) správa a další vývoj databází kosmetických přípravků;

b) v rámci cíle II – Informovanost a vzdělávání spotřebitelů a podpora poskytovaná spotřebitelským organizacím:

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2008/721/ES ze dne 5. srpna 2008 o zřízení poradní struktury vědeckých výborů a odborníků v oblasti bezpečnosti spotřebitele, veřejného zdraví a životního prostředí a o zrušení rozhodnutí 2004/210/ES (Úř. věst. L 241, 10.9.2008, s. 21).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

4) budování souboru poznatků pro tvorbu politik v oblastech, které se dotýkají spotřebitelů, pro tvorbu inteligentních a správně zacílených právních předpisů a pro zjišťování případných selhání trhu či změn potřeb spotřebitelů, jež slouží jako podklad pro rozvoj spotřebitelské politiky, pro vymezení oblastí, které jsou z hlediska spotřebitele nejproblematictější, a pro začlenění zájmů spotřebitelů do ostatních politik Unie, a zlepšení přístupnosti uvedeného souboru poznatků;

5) podpora zvyšování transparentnosti a zintenzivnění výměn osvědčených postupů a odborných znalostí prostřednictvím financování poskytovaného spotřebitelským organizacím na úrovni Unie a prostřednictvím budování kapacit spotřebitelských organizací na úrovni Unie a na vnitrostátní a regionální úrovni;

6) zvyšování transparentnosti spotřebitelských trhů a informací pro spotřebitele, zajištění toho, aby spotřebitelé měli k dispozici porovnatelné, spolehlivé a snadno dostupné údaje, a to i v případě přeshraničního obchodování, s cílem pomoci jim porovnávat nejen ceny, ale i kvalitu a udržitelnost zboží a služeb;

7) zlepšování vzdělávání spotřebitelů jako celoživotního procesu se zvláštním zaměřením na zranitelné spotřebitele;

c) v rámci cíle III – Práva a náprava:

8) příprava právních předpisů o ochraně spotřebitele a jiných regulačních iniciativ Komise, sledování jejich provádění členskými státy, následné hodnocení jejich dopadu a podpora společných regulačních a samoregulačních iniciativ a sledování skutečného dopadu těchto iniciativ na spotřebitelské trhy;

9) usnadnění přístupu k mechanismům řešení sporů určeným spotřebitelům, zejména k systémům alternativního řešení sporů, a to i prostřednictvím celounijního on-line systému a vytváření sítí vnitrostátních subjektů alternativního řešení sporů, přičemž je třeba věnovat zvláštní pozornost odpovídajícím opatřením týkajícím se potřeb a práv zranitelných spotřebitelů; sledování fungování a účinnosti mechanismů řešení sporů určených spotřebitelům, včetně vytváření a správy příslušných nástrojů informačních technologií a výměny stávajících osvědčených postupů a zkušeností v členských státech;

d) v rámci cíle IV – Vymáhání práva:

10) koordinace opatření zaměřených na dozor a na vymáhání práva s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁽¹⁾;

11) finanční příspěvky na společné akce s veřejnými nebo neziskovými subjekty tvořícími síť na úrovni Unie, které poskytují informace a pomoc spotřebitelům s cílem pomoci jim při uplatňování jejich práv a získávání přístupu ke vhodnému řešení sporů, včetně systémů mimosoudního řešení sporů on-line (sítě evropských spotřebitelských center).

Způsobilé akce stanovené v prvním pododstavci tohoto článku jsou případně dále upřesněny v příloze I tím, že je v jejich rámci uveden výčet příslušných konkrétních akcí.

Článek 5

Příjemci způsobilí získat granty

1. Granty na fungování spotřebitelských organizací na úrovni Unie mohou být poskytnuty evropským spotřebitelským organizacím, které splňují všechny tyto podmínky:

a) jsou nevládní, neziskové, nezávislé na průmyslových, obchodních a podnikatelských nebo jiných neslučitelných zájmech a jejich hlavním cílem a náplní je podpora a ochrana zdraví, bezpečnosti a hospodářských a právních zájmů spotřebitelů v Unii;

b) nejméně v polovině členských států jsou pověřeny zastupováním zájmů spotřebitelů na úrovni Unie organizace, které zastupují spotřebitele v souladu s vnitrostátními předpisy nebo postupy a působí na regionální nebo celostátní úrovni.

2. Granty na fungování mezinárodních subjektů, které prosazují zásady a politiky, jež přispívají k cílům programu, mohou být poskytnuty organizacím, které splňují všechny tyto podmínky:

a) jsou nevládní, neziskové, nezávislé na průmyslových, obchodních a podnikatelských nebo jiných neslučitelných zájmech a jejich hlavním cílem a náplní je podpora a ochrana zdraví, bezpečnosti a hospodářských a právních zájmů spotřebitelů;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1).

b) vykonávají všechny tyto činnosti: zajišťují pro zástupce spotřebitelů z Unie a třetích zemí formální mechanismus umožňující přispívat k politickým diskusím a k politikám, pořádají setkání s politickými činiteli a regulačními orgány s cílem podporovat a prosazovat zájmy spotřebitelů u veřejných orgánů, identifikují společné spotřebitelské záležitosti a problémy, prosazují názory spotřebitelů v rámci dvoustranných vztahů mezi Unií a třetími zeměmi, přispívají k výměně a šíření odborných znalostí a vědomostí ohledně spotřebitelských záležitostí v Unii a v třetích zemích a vypracovávají politická doporučení.

3. Granty na fungování subjektů na úrovni Unie zřízených za účelem koordinace donucovacích opatření v oblasti bezpečnosti výrobků mohou být poskytnuty subjektům uznaným za tímto účelem právními předpisy Unie.

4. Granty na akce celounijních subjektů určené na vypracování kodexů chování, osvědčených postupů a pokynů pro porovnávání cen a jakosti a udržitelnosti výrobku mohou být poskytnuty subjektům, které splňují všechny tyto podmínky:

a) jsou nevládní, neziskové a nezávislé na průmyslových, obchodních, podnikatelských nebo jiných neslučitelných zájmech a mezi jejich hlavní cíle a náplň patří prosazování a ochrana zájmů spotřebitelů;

b) působí alespoň v polovině členských států.

5. Granty pro pořádání akcí předsednictví týkajících se spotřebitelské politiky Unie mohou být poskytnuty vnitrostátním orgánům členského státu vykonávajícího předsednictví jednotlivých složení Rady, s výjimkou složení pro zahraniční věci, nebo subjektům určeným tímto členským státem.

6. Granty na akce orgánů členských států odpovědných za ochranu spotřebitele a na akce odpovídajících orgánů třetích zemí mohou být poskytnuty orgánům oznámeným členským státem nebo třetí zemí uvedenou v článku 7 tohoto nařízení Komisi v souladu s nařízením (ES) č. 2006/2004 či směrnicí 2001/95/ES nebo mohou být poskytnuty neziskovým subjektům výslovně určeným uvedenými orgány k tomuto účelu.

7. Granty pro úředníky působící v oblasti vymáhání práva z členských států a třetích zemí mohou být poskytnuty úředníkům z orgánů oznámených členským státem nebo třetí zemí uvedenou v článku 7 tohoto nařízení Komisi pro účely nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2001/95/ES.

8. Granty na akce mohou být poskytnuty subjektu určenému členským státem či třetí zemí uvedenou v článku 7, který je neziskovým subjektem vybraným transparentním postupem nebo veřejným subjektem. Určený subjekt musí být součástí některé unijní sítě, která poskytuje informace a pomoc spotřebitelům s cílem pomoci jim při uplatňování jejich práv a získávání přístupu ke vhodnému řešení sporů (sítě evropských spotřebitelských center). Je možné navázat rámcové partnerství jakožto mechanismus dlouhodobé spolupráce mezi Komisí a sítě evropských spotřebitelských center nebo subjekty, jež tuto síť tvoří.

9. Granty na akce mohou být poskytnuty subjektům zabývajícím se stížnostmi, které jsou zřízeny a působí v členských státech Unie a v zemích Evropského sdružení volného obchodu, které se účastní Evropského hospodářského prostoru, a které jsou odpovědné za shromažďování stížností spotřebitelů, vyvíjení snah o vyřešení stížností, poskytování poradenství nebo za podávání informací spotřebitelům o stížnostech nebo dotazech a které v rámci stížností nebo dotazů spotřebitele na obchodníka jednají jako třetí strana. Nezahrnují mechanismy zabývající se stížnostmi spotřebitelů provozované obchodníky, v jejichž rámci se dotazy a stížnosti vyřizují přímo se spotřebitelem, ani mechanismy, které poskytují služby zabývající se stížnostmi, provozované obchodníkem nebo v jeho zastoupení.

Článek 6

Finanční rámec

1. Finanční krytí pro provádění programu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 188 829 000 EUR v běžných cenách.

2. Roční prostředky schvalují Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

Článek 7

Účast třetích zemí v programu

Účast v programu je otevřena:

a) zemím Evropského sdružení volného obchodu, které se účastní Evropského hospodářského prostoru, v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o Evropském hospodářském prostoru;

b) třetím zemím, zejména přístupujícím a kandidátským zemím i potenciálním kandidátským zemím a zemím, na které se vztahuje evropská politika sousedství, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro jejich účast v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách, rozhodnutích Rady přidružení nebo podobných dohodách.

Článek 8

Typy podpůrných opatření a maximální úroveň spolufinancování

1. V souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 mohou mít finanční příspěvky Unie podobu grantů nebo veřejných zakázek nebo jakýchkoliv jiných opatření potřebných k dosažení cílů uvedených v článcích 2 a 3 tohoto nařízení.

2. Granty Unie a jejich odpovídající maximální výše se stanovují takto:

- a) granty na fungování spotřebitelských organizací na úrovni Unie, vymezené v čl. 5 odst. 1, nepřesahující 50 % způsobilých nákladů;
- b) granty na fungování mezinárodních subjektů, které podporují zásady a politiky přispívající k cílům programu, vymezené v čl. 5 odst. 2, nepřesahující 50 % způsobilých nákladů;
- c) granty na fungování subjektů na úrovni Unie zřízených za účelem koordinace donucovacích opatření v oblasti bezpečnosti výrobků a uznaných za tímto účelem právními předpisy Unie, vymezené v čl. 5 odst. 3, nepřesahující 95 % způsobilých nákladů;
- d) granty na akce celounijních subjektů určené na vypracování kodexů chování, osvědčených postupů a pokynů pro porovnávání cen a jakosti a udržitelnosti výrobků, vymezené v čl. 5 odst. 4, nepřesahující 50 % způsobilých nákladů;
- e) granty pro pořádání akcí předsednictví týkajících se spotřebitelské politiky Unie poskytované vnitrostátním orgánům členského státu vykonávajícího předsednictví jednotlivých složení Rady, s výjimkou složení pro zahraniční věci, nebo subjektům určeným tímto členským státem, nepřesahující 50 % způsobilých nákladů;
- f) granty na akce orgánů členských států odpovědných za ochranu spotřebitele a akce odpovídajících orgánů ve třetích zemích účastnících se v souladu s článkem 7, vymezené v čl. 5 odst. 6, nepřesahující 50 % způsobilých nákladů, kromě akcí výjimečné užitečnosti, u nichž příspěvek Unie na způsobilé náklady nesmí překročit 70 %;

g) granty na výměny úředníků působících v oblasti vymáhání práva z členských států a třetích zemí účastnících se v souladu s článkem 7, vymezené v čl. 5 odst. 7, pokrývající příspěvky na cestu a pobyt;

h) granty na akce subjektů určených členským státem nebo třetí zemí uvedenou v článku 7, vymezené v čl. 5 odst. 8, nepřesahující 70 % způsobilých nákladů;

i) granty na akce vnitrostátních subjektů zabývajících se stížnostmi spotřebitelů, vymezené v čl. 5 odst. 9, nepřesahující 50 % způsobilých nákladů.

3. Akce se považují za akce výjimečné užitečnosti ve smyslu odst. 2 písm. f), jestliže:

- a) pokud jde o granty poskytnuté orgánům a oznámené Komisi pro účely nařízení (ES) č. 2006/2004, podílí se na nich alespoň šest členských států nebo se týkají porušení právních předpisů, jež způsobují nebo pravděpodobně způsobí škodu ve dvou nebo více členských státech;
- b) pokud jde o granty poskytnuté orgánům odpovědným za bezpečnost spotřebních výrobků, podílí se na nich alespoň deset členských států zapojených do evropské sítě orgánů členských států příslušných pro bezpečnost výrobků podle článku 10 směrnice 2001/95/ES nebo přispívají k provádění činností dozoru nad trhem v oblasti bezpečnosti spotřebních výrobků, jež byly stanoveny v právním aktu Unie.

Článek 9

Administrativní a technická pomoc

1. Finanční příspěvek na program může rovněž pokrývat výdaje související s přípravou, sledováním, kontrolou, auditem a hodnocením nezbytnými k řízení programu a plnění jeho cílů, mimo jiné výdaje související s horizontální komunikací týkající se politických priorit Unie, pokud souvisejí s obecnými cíli tohoto nařízení, spolu s veškerými dalšími výdaji na technickou a administrativní pomoc, jež Komisi při řízení programu vzniknou.

2. Celková částka přidělená na pokrytí výdajů souvisejících s přípravou, sledováním, kontrolou, auditem a hodnocením, jakož i výdajů na technickou a administrativní pomoc, které jsou uvedeny v odstavci 1, nesmí překročit 12 % finančního krytí přiděleného pro program.

Článek 10

Způsoby provádění

Komise provádí program prostřednictvím způsobů řízení uvedených v článku 58 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 11

Soudržnost a doplňkovost s dalšími politikami

Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí celkovou soudržnost a doplňkovost mezi programem a dalšími příslušnými politikami, nástroji a akcemi Unie, zejména v rámci víceletého programu „Práva, rovnost a občanství“ na období 2014–2020 ⁽¹⁾.

Článek 12

Roční pracovní programy

Komise provádí program prostřednictvím ročních pracovních programů. Roční pracovní programy jednotným způsobem provádějí cíle stanovené v článcích 2 a 3 a akce stanovené v článku 4 a dále upřesněné v příloze I.

Komise přijme roční pracovní programy formou prováděcích aktů v souladu s poradním postupem podle čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení. V těchto prováděcích aktech musí být uvedeny prvky stanovené v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, a to zejména:

- a) provádění akcí v souladu s článkem 4 a přílohou I tohoto nařízení a orientační přidělení finančních zdrojů;
- b) harmonogram plánovaných výzev k předkládání nabídek a výzev k předkládání návrhů.

Článek 13

Hodnocení a šíření informací

1. Členské státy poskytnou Komisi na její žádost informace o provádění a dopadu tohoto programu.

2. Komise:

a) do 30. září 2017:

- i) přezkoumá plnění cílů všech opatření (na úrovni výsledků a dopadů), aktuální stav provádění způsobilých akcí stanovených v článku 4 a konkrétních akcí uvedených v příloze I, přidělení finančních prostředků příjemcům

v souladu s podmínkami stanovenými v článku 5, účinnost využívání zdrojů a jeho evropskou přidanou hodnotu a současně zohlední vývoj v oblasti ochrany spotřebitele s ohledem na rozhodnutí o obnovení, úpravě nebo pozastavení opatření,

- ii) předloží hodnotící zprávu o provedeném přezkumu Evropskému parlamentu a Radě;

b) do 31. prosince 2017 případně předloží legislativní návrh nebo s výhradou odstavce 3 přijme akt v přenesené pravomoci.

Hodnotící zpráva se dále zabývá možnostmi zjednodušení, vnitřní a vnější soudržností programu, pokračující relevantností všech cílů a příspěvkem opatření k prioritám Unie v oblasti inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Uvedená zpráva zohlední výsledky hodnocení dlouhodobého dopadu předcházejícího programu.

Hodnocení dlouhodobějších dopadů a udržitelnosti účinků programu slouží jako podklad pro rozhodnutí o případném obnovení, úpravě nebo pozastavení následujícího programu.

3. Za účelem zohlednění situace, při níž hodnotící zpráva podle odstavce 2 dospěje k závěru, že konkrétní akce stanovené v příloze I nebyly provedeny do 31. prosince 2016 a nelze je provést do konce programového období včetně případů, kdy tyto konkrétní akce již nejsou pro splnění cílů stanovených v článcích 2 a 3 relevantní, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 s cílem změnit přílohu I vyjmutím dotčených konkrétních akcí.

4. Komise zveřejní výsledky akcí uskutečněných podle tohoto nařízení.

Článek 14

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, a to účinnými kontrolami a, jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1381/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se na období 2014 až 2020 zavádí program Práva, rovnost a občanství (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 62).

2. Komise nebo její zástupci a Evropský účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, dodavatelů nebo subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Evropský účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 15

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 3 a čl. 13 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu trvání programu.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 3 a čl. 13 odst. 3 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 3 a čl. 13 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 16

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 17

Přechodná ustanovení

1. Článek 6 rozhodnutí č. 1926/2006/ES se nadále použije na akce upravené uvedeným rozhodnutím, které nebyly dokončeny do 31. prosince 2013. Z finančních prostředků přidělených na program lze hradit rovněž výdaje na technickou a administrativní pomoc nezbytnou k zajištění přechodu mezi opatřeními přijatými podle rozhodnutí č. 1926/2006/ES a programem.

2. S cílem umožnit řízení akcí, které nebudou dokončeny do 31. prosince 2020, mohou být v případě potřeby do rozpočtu po 31. prosinci 2020 zapsány prostředky na krytí výdajů stanovených v článku 9.

Článek 18

Zrušení

Rozhodnutí č. 1926/2006/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Článek 19

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost den po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

TYPY AKCÍ

Cíl I

Bezpečnost: posílit a zvýšit bezpečnost výrobků prostřednictvím účinného dozoru nad trhem v rámci celé Unie

1. Vědecké poradenství a analýza rizik relevantní z hlediska zdraví a bezpečnosti spotřebitelů, pokud jde o nepotravinářské výrobky a služby, včetně podpory úkolů nezávislých vědeckých výborů zřízených rozhodnutím 2008/721/ES.
2. Koordinace opatření zaměřených na dozor nad trhem a na vymáhání práva v oblasti bezpečnosti výrobků s ohledem na směrnici 2001/95/ES a akce zaměřené na zlepšení bezpečnosti spotřebitelských služeb:
 - a) vývoj, modernizace a správa nástrojů informačních technologií (například databází, informačních a komunikačních systémů), zejména s cílem umožnit zvýšení účinnosti stávajících systémů rozšířením možností exportování dat, třídění a získávání údajů pro statistické účely a rovněž usnadněním výměny a využití elektronických údajů mezi členskými státy;
 - b) pořádání seminářů, konferencí, pracovních setkání a setkání zúčastněných stran a odborníků týkajících se rizik a vymáhání práva v oblasti bezpečnosti výrobků;
 - c) výměny mezi úředníky působícími v oblasti vymáhání práva a odborné vzdělávání zaměřené na začlenění přístupu založeného na posouzení rizik;
 - d) specifické společné akce zaměřené na spolupráci v oblasti bezpečnosti nepotravinářských spotřebních výrobků a služeb podle směrnice 2001/95/ES;
 - e) sledování a hodnocení bezpečnosti nepotravinářských výrobků a služeb, včetně znalostní základny pro další normy nebo stanovení dalších bezpečnostních měřítek, a vyjasnění požadavků na dohledatelnost;
 - f) administrativní spolupráce a spolupráce při vymáhání práva a v oblasti dohledatelnosti výrobků se třetími zeměmi, na které se nevztahuje článek 7 tohoto nařízení, včetně těch třetích zemí, z nichž pochází většina výrobků, které byly v Unii oznámeny jako nevyhovující právním předpisům Unie, a příprava preventivních opatření s uvedenými zeměmi;
 - g) podpora orgánů uznávaných právními předpisy Unie pro koordinaci donucovacích opatření mezi členskými státy.
3. Správa a další vývoj databází kosmetických přípravků:
 - a) správa oznamovacího portálu pro kosmetické přípravky zřízeného podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ⁽¹⁾;
 - b) správa databáze přísad v kosmetických přípravcích v zájmu podpory provádění nařízení (ES) č. 1223/2009.

Cíl II

zlepšit vzdělávání a informovanost spotřebitelů a jejich povědomí o jejich právech, rozvíjet soubor poznatků pro účely spotřebitelské politiky, poskytovat podporu spotřebitelským organizacím a zohledňovat současně také specifické potřeby zranitelných spotřebitelů Informovanost a vzdělávání spotřebitelů a podpora poskytovaná spotřebitelským organizacím:

4. Budování souboru poznatků pro tvorbu politik v oblastech, které se dotýkají spotřebitelů, pro tvorbu inteligentních a správně zacílených právních předpisů a pro zjišťování případných selhání trhu či změn potřeb spotřebitelů a zlepšení přístupnosti uvedeného souboru poznatků, jenž slouží jako podklad pro rozvoj spotřebitelské politiky, pro vymezení oblastí, které jsou z hlediska spotřebitele nejproblematictější, a pro začlenění zájmů spotřebitelů do ostatních politik Unie, včetně:
 - a) celounijních studií a analýz týkajících se spotřebitelů a spotřebitelských trhů za účelem tvorby inteligentních a správně zacílených právních předpisů a zjišťování selhání trhu či změn potřeb spotřebitelů;
 - b) vytváření a správy databází, zejména za účelem zpřístupnění shromážděných údajů zúčastněným stranám, například spotřebitelským organizacím, vnitrostátním orgánům, výzkumným pracovníkům;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59).

- c) shromažďování a analýzy vnitrostátních statistických a jiných příslušných údajů. Sběr zejména vnitrostátních údajů a ukazatele týkajících se cen, stížností, vymáhání práva a nápravy bude rozvíjen ve spolupráci s vnitrostátními zúčastněnými stranami.
5. Podpora zvyšování transparentnosti a zintenzivnění výměn osvědčených postupů a odborných znalostí prostřednictvím financování poskytovaného spotřebitelským organizacím na úrovni Unie a prostřednictvím budování kapacit spotřebitelských organizací na úrovni Unie a na vnitrostátní a regionální úrovni:
- a) finanční příspěvky na fungování spotřebitelských organizací na úrovni Unie zastupujících zájmy spotřebitelů v souladu s čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení;
- b) budování kapacit regionálních, vnitrostátních a evropských spotřebitelských organizací, především prostřednictvím odborného vzdělávání pracovníků dostupného v různých jazycích a na celém území Unie, a výměny osvědčených postupů a zkušeností, a to zejména se zaměřením na spotřebitelské organizace v členských státech, v nichž je činnost spotřebitelských organizací nedostatečně rozvinutá, nebo ve státech, které vykazují poměrně nízkou úroveň důvěry a informovanosti spotřebitelů, jak dokládá sledování spotřebitelských trhů a spotřebitelského prostředí v členských státech;
- c) posílení transparentnosti a zintenzivnění výměn osvědčených postupů a zkušeností, zejména prostřednictvím lepší vzájemné propojenosti, k čemuž by přispělo zřízení internetového portálu pro spotřebitelské organizace, který by poskytoval interaktivní prostor pro výměnu názorů a navazování kontaktů a zajišťoval bezplatný přístup k materiálům vytvořeným během kurzů odborného vzdělávání;
- d) podpora mezinárodních subjektů, jež prosazují zásady a politiky, které jsou v souladu s cíli programu.
6. Zvyšování transparentnosti spotřebitelských trhů a informací pro spotřebitele při zajištění toho, aby spotřebitelé měli k dispozici porovnatelné, spolehlivé a snadno dostupné údaje, a to i v případě přeshraničního obchodování, s cílem pomoci jim porovnávat nejen ceny, ale i kvalitu a udržitelnost zboží a služeb:
- a) osvětové kampaně o otázkách, které se dotýkají spotřebitelů, mj. prostřednictvím společných akcí s členskými státy;
- b) akce, které zvyšují transparentnost spotřebitelských trhů, pokud jde například o finanční produkty pro drobné klienty, energii, digitální služby, telekomunikace nebo dopravu;
- c) akce, které spotřebitelům usnadňují přístup k relevantním, porovnatelným, spolehlivým a snadno dostupným informacím o zboží, službách a trzích, zejména o cenách, kvalitě a udržitelnosti zboží a služeb, ať už off-line nebo on-line, například prostřednictvím internetových stránek umožňujících porovnávání různých aspektů zboží a služeb a prostřednictvím akcí zajišťujících vysokou kvalitu a důvěryhodnost těchto internetových stránek, a to i v případě přeshraničních nákupů;
- d) akce, které zlepšují přístup spotřebitelů k informacím o udržitelné spotřebě zboží a služeb;
- e) podpora akcí, které se týkají spotřebitelské politiky Unie, pořádaných členským státem, který vykonává předsednictví jednotlivých složení Rady, s výjimkou složení pro zahraniční věci, na témata, jež jsou v souladu se stanovenými politickými prioritami Unie;
- f) finanční příspěvky vnitrostátním subjektům zabývajícím se stížnostmi s cílem pomoci s používáním harmonizované metodiky pro klasifikaci a hlášení stížností a dotazů spotřebitelů;
- g) podpora celounijních subjektů za účelem vypracování kodexů chování, osvědčených postupů a pokynů pro porovnávání cen, kvality a udržitelnosti, a to i prostřednictvím internetových stránek umožňujících porovnávání těchto aspektů;
- h) podpora komunikace o spotřebitelských záležitostech, a to i vybízením sdělovacích prostředků, aby o spotřebitelských záležitostech šířily správné a relevantní informace.
7. Zlepšování vzdělávání spotřebitelů jako celoživotního procesu se zvláštním zaměřením na zranitelné spotřebitele:
- a) vytvoření interaktivní platformy pro výměnu osvědčených postupů a materiálů pro celoživotní vzdělávání spotřebitelů se zvláštním zaměřením na zranitelné spotřebitele, kteří mají obtíže s přístupem k informacím pro spotřebitele a s jejich pochopením, s cílem zajistit, aby nebyli uváděni v omyl;
- b) příprava vzdělávacích opatření a materiálů ve spolupráci se zúčastněnými stranami, například vnitrostátními orgány, učiteli, spotřebitelskými organizacemi a subjekty působícími na nejnižší úrovni, zejména s využitím (například sběru, kompilace, překladač a šíření) materiálů vytvořených na vnitrostátní úrovni nebo pro účely předchozích iniciativ, a to na různých nosičích včetně elektronických, ohledně např. práv spotřebitelů včetně přeshraničních otázek, zdraví, bezpečnosti, právních předpisů Unie týkajících se spotřebitelů, udržitelné a etické spotřeby včetně unijních systémů certifikace, finanční a mediální gramotnosti.

Cíl III

Práva a náprava: rozvíjet a posilovat práva spotřebitelů zejména prostřednictvím inteligentní regulace a zlepšením přístupu k jednoduché, účinné a účelné nápravě s nízkými náklady, včetně alternativního řešení sporů

8. Příprava právních předpisů a dalších regulačních iniciativ v oblasti ochrany spotřebitele Komisí, sledování jejich provádění členskými státy a následné hodnocení jejich dopadu, a podpora společných regulačních a samoregulačních iniciativ, jakož i sledování skutečného dopadu těchto iniciativ na spotřebitelské trhy, včetně:
 - a) studií a činností v oblasti inteligentní regulace, jako jsou hodnocení *ex ante* a *ex post*, posouzení dopadů, veřejné konzultace, hodnocení a zjednodušení stávajících právních předpisů;
 - b) seminářů, konferencí, pracovních setkání a setkání zúčastněných stran a odborníků;
 - c) vytváření a správy snadno a veřejně přístupných databází, které se týkají provádění právních předpisů Unie v oblasti ochrany spotřebitele;
 - d) hodnocení akcí prováděných v rámci programu.
9. Usnadnění přístupu k mechanismům řešení sporů určeným spotřebitelům, zejména k systémům alternativního řešení sporů, a to i prostřednictvím celounijního on-line systému a vytváření sítí vnitrostátních subjektů alternativního řešení sporů, přičemž je třeba věnovat zvláštní pozornost odpovídajícím opatřením týkajícím se potřeb a práv zranitelných spotřebitelů; sledování fungování a účinnosti mechanismů řešení sporů určených spotřebitelům, a to i prostřednictvím vytváření a správy příslušných nástrojů informačních technologií a výměny stávajících osvědčených postupů a zkušeností v členských státech:
 - a) vytváření a správa nástrojů informačních technologií;
 - b) podpora vývoje celounijního systému řešení sporů on-line a jeho správa, včetně přidružených služeb, jako je překlad;
 - c) podpora vytváření sítí vnitrostátních subjektů alternativního řešení sporů a podpora výměny a šíření osvědčených postupů a zkušeností;
 - d) vytváření specifických nástrojů usnadňujících přístup k nápravě zranitelným osobám, u kterých je menší pravděpodobnost, že využijí prostředky nápravy.

Cíl IV

Vymáhání práva: podporovat vymáhání práv spotřebitelů prostřednictvím posilování spolupráce mezi vnitrostátními donucovacími orgány a podporou spotřebitelů formou poradenství

10. Koordinace opatření zaměřených na dohled a na vymáhání práva s ohledem na nařízení (ES) č. 2006/2004, včetně:
 - a) vytváření a správy nástrojů informačních technologií, například databází, informačních a komunikačních systémů;
 - b) akcí zaměřených na zlepšení spolupráce mezi orgány a koordinace sledování a vymáhání práva, jako jsou výměny úředníků působících v oblasti vymáhání práva, společné činnosti a odborné vzdělávání úředníků v této oblasti a členů soudních orgánů;
 - c) pořádání seminářů, konferencí, pracovních setkání a setkání zúčastněných stran a odborníků působících v oblasti vymáhání práva;
 - d) administrativní spolupráce a spolupráce při vymáhání práva se třetími zeměmi, které se programu neúčastní, a s mezinárodními organizacemi.
11. Finanční příspěvky na společné akce s veřejnými či neziskovými subjekty tvořícími síť na úrovni Unie, které poskytují informace a pomoc spotřebitelům s cílem pomoci jim při uplatňování jejich práv a získávání přístupu ke vhodnému řešení sporů, včetně systémů mimosoudního řešení sporů on-line (síť evropských spotřebitelských center), zahrnující také:
 - a) vytváření a správu nástrojů informačních technologií, například databází, informačních a komunikačních systémů, potřebných k řádnému fungování sítě evropských spotřebitelských center;
 - b) akce zaměřené na větší zviditelnění evropských spotřebitelských center a na zvýšení povědomí o nich.

PŘÍLOHA II

UKAZATELE V SOULADU S ČLÁNEM 3 TOHOTO NAŘÍZENÍ

Cíl I

Bezpečnost: posílit a zvýšit bezpečnost výrobků prostřednictvím účinného dozoru nad trhem v rámci celé Unie

Ukazatel	Zdroj	Současná situace	Cíl
% oznámení v systému RAPEX zahrnujících alespoň jednu reakci (dalších členských států)	RAPEX	43 % (843 oznámení) v roce 2010	Zvýšení o 10 % do roku 2020
Poměr počtu reakcí / počtu oznámení (vážná rizika) (*)	RAPEX	1,07 v roce 2010	Zvýšení o 15 % do roku 2020

(*) Oznámení obvykle vyvolá několik reakcí od orgánů z jiných členských států.

Cíl II

Informovanost a vzdělávání spotřebitelů a podpora spotřebitelských organizací: zlepšit vzdělávání a informovanost spotřebitelů a jejich povědomí o jejich právech, rozvíjet soubor poznatků pro účely spotřebitelské politiky a poskytovat podporu spotřebitelským organizacím, mimo jiné při zohlednění specifických potřeb zranitelných spotřebitelů

Ukazatel	Zdroj	Současná situace	Cíl
Počet subjektů zabývajících se stížnostmi a počet zemí, které předložily stížnosti evropskému systému pro registraci stížností spotřebitelů	Evropský systém pro registraci stížností spotřebitelů (ECCRS)	33 subjektů zabývajících se stížnostmi ze 7 zemí v roce 2012	70 subjektů zabývajících se stížnostmi z 20 zemí v roce 2020

Cíl III

Práva a náprava: rozvíjet a posilovat práva spotřebitelů zejména prostřednictvím inteligentní regulace a zlepšením přístupu k jednoduché, účinné a účelné nápravě s nízkými náklady, včetně alternativního řešení sporů

Ukazatel	Zdroj	Současná situace	Cíl
Procentní podíl případů řešených ESC, které nebyly vyřešeny přímo s obchodníky a byly následně postoupeny do alternativního řešení sporů (ADR)	Výroční zpráva ESC	9 % v roce 2010	75 % do roku 2020
Počet případů řešených prostřednictvím celounijního systému řešení sporů on-line (ODR)	Platforma pro řešení sporů on-line	17 500 (stížnosti související s elektronickým obchodováním obdržené jednotlivými ESC v roce 2010)	100 000 do roku 2020
Procentní podíl spotřebitelů, kteří v reakci na zjištění problému učinili během posledních dvanácti měsíců příslušné kroky k jeho řešení	Srovnávací přehled výsledků v oblasti spotřebitelských trhů	83 % v roce 2010	90 % do roku 2020

Cíl IV

Vymáhání práva: podporovat vymáhání práv spotřebitelů prostřednictvím posilování spolupráce mezi vnitrostátními donucovacími orgány a podporou spotřebitelů formou poradenství

Ukazatel	Zdroj	Současná situace	Cíl
Úroveň toku informací a spolupráce v rámci sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPC):	Databáze sítě CPC (systém pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS))	Průměry přepočtené na roční základ za období 2007–2010	
— počet žádostí o výměnu informací mezi orgány CPC		129	— zvýšení o 30 % do roku 2020
— počet žádostí o donucovací opatření mezi orgány CPC		142	— zvýšení o 30 % do roku 2020
— počet upozornění v rámci sítě CPC		63	— zvýšení o 30 % do roku 2020
Procentní podíl žádostí o donucovací opatření řešených během 12 měsíců v rámci sítě CPC	Databáze sítě CPC (CPCS)	50 % (referenční období 2007–2010)	60 % do roku 2020
Procentní podíl případů žádostí o informace řešených během 3 měsíců v rámci sítě CPC	Databáze sítě CPC (CPCS)	33 % (referenční období 2007–2010)	50 % do roku 2020
Počet kontaktů evropských spotřebitelských center (ESC) se spotřebiteli	Zpráva ESC	71 000 v roce 2010	Zvýšení o 50 % do roku 2020
Počet návštěv na internetových stránkách ESC	Hodnotící zpráva o síti ESC	1 670 000 v roce 2011	Zvýšení o 70 % do roku 2020

Tyto ukazatele lze posuzovat ve spojitosti s obecnými kontextovými a horizontálními ukazateli.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 255/2014

ze dne 26. února 2014,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 v oblasti dovozu olivového oleje a jiných zemědělských produktů pocházejících z Turecka, pokud jde o přenesené a prováděcí pravomoci, které mají být svěřeny Komisi

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Rady (ES) č. 2008/97 ⁽²⁾ svěřuje Komisi pravomoci, jež jí umožňují přijímat prováděcí pravidla pro zvláštní režim dovozu olivového oleje a jiných zemědělských produktů pocházejících z Turecka. Rovněž Komisi svěřuje pravomoci přijímat úpravy uvedeného nařízení, a to v případě změny zvláštního režimu stanoveného příslušnou dohodou o přidružení.

(2) Nařízením Rady (ES) č. 779/98 ⁽³⁾ svěřuje Komisi pravomoci, jež jí umožňují přijímat zvláštní prováděcí pravidla pro dovozní režim u produktů uvedených v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), které pocházejí z Turecka a jejichž dovoz do Unie je povolen za podmínek stanovených v rozhodnutí Rady č. 1/98 o přidružení ES-Turecko ⁽⁴⁾.

(3) Nařízením Rady (ES) č. 1506/98 ⁽⁵⁾, svěřuje Komisi pravomoci, jež jí umožňují zrušit pozastavení uvedené ve zmíněném nařízení, jakmile budou odstraněny překážky preferenčních vývozů z Unie do Turecka.

(4) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost by měly být pravomoci svěřené Komisi podle nařízení (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 uvedeny do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU.

(5) Za účelem doplnění nebo změn jiných než podstatných prvků nařízení (ES) č. 2008/97 by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny uvedeného nařízení, které jsou nezbytné, mění-li se současné podmínky zvláštního režimu stanoveného dohodou o přidružení, zejména pokud jde o částky, nebo v případě uzavření nové dohody. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(6) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁶⁾.

(7) Nařízením (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízením (ES) č. 2008/97 se mění takto:

1) Články 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 7

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů nezbytná prováděcí pravidla pro zvláštní režim dovozu stanovený v tomto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 8b odst. 2.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. února 2014.

⁽²⁾ Nařízením Rady (ES) č. 2008/97 ze dne 9. října 1997, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla pro zvláštní režim dovozu olivového oleje a některých jiných zemědělských produktů pocházejících z Turecka (Úř. věst. L 284, 16.10.1997, s. 17).

⁽³⁾ Nařízením Rady (ES) č. 779/98 ze dne 7. dubna 1998 o dovozu zemědělských produktů pocházejících z Turecka, o zrušení nařízení (EHS) č. 4115/86 a o změně nařízení (ES) č. 3010/95 (Úř. věst. L 113, 15.4.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 86, 20.3.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Nařízením Rady (ES) č. 1506/98 ze dne 13. července 1998, kterým se stanoví koncese ve formě celní kvóty Společenství pro lískové ořechy pro Turecko na rok 1998 a kterým se pozastavují některé koncese (Úř. věst. L 200, 16.7.1998, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 8

Za účelem splnění mezinárodních závazků a v případě, že se Rada rozhodne schválit změny současných podmínek zvláštního režimu stanoveného dohodou o přidružení nebo uzavřít dohodu novou, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8a, pokud jde o příslušné úpravy tohoto nařízení.“

2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 8a

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. dubna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 8b

1. Komisi je nápomocen Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů zřízený článkem 229 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 (*). Tento

výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Nařízení (ES) č. 779/98 se mění takto:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů nezbytná prováděcí pravidla pro režim dovozu u produktů uvedených v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie pocházejících z Turecka, které se do Unie dovážejí za podmínek stanovených v rozhodnutí Rady č. 1/98 o přidružení ES-Turecko. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 2a odst. 2.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů zřízený článkem 229 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 3

Nařízení (ES) č. 1506/98 se tímto mění takto:

1) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Komise ukončí prostřednictvím prováděcích aktů pozastavení podle článku 2, jakmile budou odstraněny překážky pro preferenční vývozy z Unie do Turecka. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 3a odst. 2.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů zřízený článkem 229 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

Prohlášení Komise ke kodifikaci

Přijetí tohoto nařízení s sebou ponese značný počet změn dotčených právních předpisů. V zájmu lepší orientace v dotčených právních předpisech Komise navrhne, aby byla po přijetí obou nařízení co nejrychleji provedena kodifikace daných předpisů, a to nejpozději do 30. září 2014.

Prohlášení Komise k aktům v přenesené pravomoci

V kontextu tohoto nařízení Komise připomíná, že v bodě 15 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí se zavázala poskytovat Parlamentu veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky v souvislosti se svou prací na přípravě aktů v přenesené pravomoci.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 256/2014**ze dne 26. února 2014****o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie, o nahrazení nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 736/96**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 194 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro rozvoj energetické politiky Unie a pro to, aby mohla Komise plnit své úkoly v oblasti energetiky, je mimořádně důležité získat celkový obraz vývoje investic do energetické infrastruktury v Unii. Dostupnost pravidelných a aktuálních údajů a informací by měla Komisi umožnit provádět nezbytná srovnání a hodnocení a navrhnout vhodná opatření na základě správných údajů a analýz, zejména pokud se týká budoucí rovnováhy mezi energetickou nabídkou a poptávkou.
- (2) Energetické prostředí v Unii i mimo ni se v posledních letech výrazně změnilo a investice do energetické infrastruktury se staly zásadní otázkou pro zabezpečení dodávek energie pro Unii, pro fungování vnitřního trhu a pro přechod na systém nízkouhlíkové energetiky, jehož cestou se Unie vydala.
- (3) Nová energetická situace vyžaduje významné investice do veškerých druhů infrastruktury ve všech odvětvích energetiky, jakož i vývoj nových druhů infrastruktury a rozšíření nových technologií na trhu. Liberalizace energetiky

a další integrace vnitřního trhu poskytují větší prostor pro investice ze strany hospodářských subjektů. Nové politické požadavky, jako například cíle s dopadem na palivovou skladbu, současně mění politiky členských států směrem k nové nebo modernizované energetické infrastruktuře.

- (4) V této souvislosti by se měla věnovat větší pozornost investicím do energetické infrastruktury v Unii, zejména s cílem předvídat problémy, podporovat osvědčené postupy a zavést do budoucího vývoje energetického systému Unie větší transparentnost.
- (5) Komise, a zejména její středisko pro sledování trhu s energií, by proto měly mít k dispozici přesné údaje o investičních projektech týkajících se nejdůležitějších součástí energetického systému Unie, včetně projektů vyřazování z provozu.
- (6) Údaje a informace o předvídatelném vývoji výrobní, přenosové a skladovací kapacity a projektů v různých odvětvích energetiky jsou v zájmu Unie a jsou důležité pro budoucí investice. Je proto třeba zajistit, aby byly Komisi oznamovány investiční projekty, v jejichž rámci byly zahájeny stavební práce nebo činnosti vedoucí k vyřazení z provozu nebo o nichž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici.
- (7) Na základě článků 41 a 42 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Smlouva o Euratomu) mají podniky povinnost oznamovat své investiční projekty. Tyto informace je třeba doplnit, a to především o pravidelné zprávy o provádění investičních projektů. Tímto dalším podáváním zpráv nejsou dotčeny články 41 až 44 Smlouvy o Euratomu. Je však, kdekoli je to možné, třeba zabránit tomu, aby byly podniky zatíženy dvojnásobným břemenem.
- (8) Aby mohla Komise získat ucelený obraz budoucího vývoje energetického systému Unie jako celku, je nezbytné vytvořit harmonizovaný rámec pro podávání zpráv o investičních projektech založený na aktualizovaných kategoriích oficiálních údajů a informací, jež mají být členskými státy poskytovány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 153.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. února 2014.

- (9) Členské státy by za tímto účelem měly oznamovat Komisi údaje a informace o investičních projektech do energetické infrastruktury, které jsou plánovány nebo uskutečňovány na jejich území a týkají se výroby, skladování a přepravy ropy, zemního plynu a elektřiny – včetně elektřiny z obnovitelných zdrojů, elektřiny z uhlí a lignitu a kombinované výroby elektřiny a užitečného tepla –, výroby biopaliv a zachycování, přepravy a ukládání oxidu uhličitého. Členské státy by rovněž měly oznamovat Komisi údaje a informace o investičních projektech týkajících se elektrického propojení a plynového propojení s třetími zeměmi. Dotčené podniky by měly mít povinnost oznamovat tyto údaje a informace dotčenému členskému státu.
- (10) Vzhledem k časovému horizontu investičních projektů v energetice by mělo být dostačující podávání zpráv jednou za dva roky.
- (11) Aby nedocházelo k nepřiměřené administrativní zátěži a minimalizovaly se náklady pro členské státy a podniky, zejména pro malé a střední podniky, mělo by toto nařízení umožňovat osvobození členských států a podniků od povinnosti podávat zprávy, pokud již byly rovnocenné informace Komisi poskytnuty na základě odvětvových právních předpisů Unie pro odvětví energetiky, jejichž cílem je dosažení cílů konkurenčních trhů s energií v Unii, udržitelnosti energetického systému Unie a zabezpečení dodávek energií do Unie. Je třeba se vyhnout tomu, aby se požadavky na podávání zpráv uvedené ve třetím balíčku opatření pro vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem zdvojovaly. V zájmu snížení zátěže vyplývající z podávání zpráv by měla Komise poskytovat podporu členským státům s cílem objasnit, v jakých případech považuje údaje nebo informace, které jí již byly poskytnuty na základě jiných právních předpisů, za splňující požadavky tohoto nařízení.
- (12) Komise, a zejména její středisko pro sledování trhu s energií, by měla mít možnost přijmout veškerá vhodná opatření za účelem zpracování údajů a zjednodušení a zabezpečení oznamování údajů, a zejména provozovat integrované nástroje a postupy informačních technologií, které by měly zaručit důvěrnost údajů nebo informací oznamovaných Komisi.
- (13) Ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů členskými státy upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů
- Komisi upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Jejich ustanovení nejsou tímto nařízením nijak dotčena.
- (14) Členské státy nebo jimi pověřené subjekty a Komise by měly zachovávat důvěrnost obchodně citlivých údajů nebo informací. Před jejich předáním Komisi by proto členské státy nebo jimi pověřené subjekty měly tyto údaje a informace, s výjimkou těch, které se týkají přeshraničních přenosových projektů, shrnout na úrovni členského státu. Komise by v případě potřeby měla tyto údaje dále shrnout tak, aby nebyly zveřejněny podrobné informace o jednotlivých podnicích a zařízeních a aby takové informace nemohly být odvozeny.
- (15) Komise, a zejména její středisko pro sledování trhu s energií by měly vypracovávat pravidelnou meziodvětvovou analýzu týkající se strukturálního vývoje a perspektiv energetického systému Unie a tam, kde je to vhodné, soustředěněji analyzovat některé aspekty tohoto energetického systému. Tato analýza by měla přispět zejména k posílení energetické bezpečnosti prostřednictvím zjištění možných mezer v infrastruktuře a investicích s cílem dosáhnout rovnováhy mezi energetickou nabídkou a poptávkou. Analýza by měla být také příspěvkem k diskusi na úrovni Unie o energetických infrastrukturách, a proto by měla být předkládána Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a měla by být zpřístupněna zúčastněným stranám.
- (16) Meziodvětvová analýza Komise a údaje a informace, které podle tohoto nařízení Komise zveřejní, budou v souvislosti s plánováním investic přínosem pro malé a střední podniky.
- (17) Komisi mohou být nápomocni odborníci z členských států nebo jiní kvalifikovaní odborníci, a to s cílem dospět ke společnému chápání možných mezer v infrastruktuře a souvisejících rizik a podporovat transparentnost ohledně budoucího vývoje, což je obzvláště v zájmu subjektů, které nově vstupují na trh.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(18) Toto nařízení by mělo nahradit nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010⁽¹⁾, které bylo dne 6. září 2012 zrušeno Soudním dvorem⁽²⁾ a jehož účinky měly být zachovány až do vstupu nového nařízení v platnost. Se vstupem tohoto nařízení v platnost by tedy zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 617/2010, o němž rozhodl Soudní dvůr, mělo nabýt účinku. Dále by mělo být tímto nařízením zrušeno nařízení Rady (ES) č. 736/96⁽³⁾, které bylo zrušeno zrušeným nařízením (EU, Euratom) č. 617/2010.

(19) Forma a technické podrobnosti oznamování údajů a informací o investičních projektech do energetické infrastruktury Komisi jsou stanoveny v nařízení Komise (EU, Euratom) č. 833/2010⁽⁴⁾. Nařízení (EU, Euratom) č. 833/2010 by mělo zůstat v platnosti až do jeho revize, která bude následovat po přijetí tohoto nařízení.

(20) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu či účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení zřizuje společný rámec, podle něhož jsou Komisi oznamovány údaje a informace o investičních projektech do energetické infrastruktury v odvětvích ropy, zemního plynu a elektřiny – včetně elektřiny z obnovitelných zdrojů, elektřiny z uhlí a lignitu a kombinované výroby elektřiny a užitečného tepla – a o investičních projektech týkajících se výroby biopaliv a zachycování, přepravy a ukládání oxidu uhličitého, který tato odvětví vytvářejí.

2. Toto nařízení se vztahuje na investiční projekty typů uvedených v příloze, u nichž byly zahájeny stavební práce nebo činnosti vedoucí k vyřazení z provozu a o nichž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96 (Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2012 ve věci C-490/10 Parlament v. Rada (Sb. rozh. 2012, s. I-0000).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 736/96 ze dne 22. dubna 1996 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech v odvětvích ropy, zemního plynu a elektřiny, které jsou předmětem zájmu Společenství (Úř. věst. L 102, 25.4.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (EU, Euratom) č. 833/2010 ze dne 21. září 2010 kterým se provádí nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie (Úř. věst. L 248, 22.9.2010, s. 36).

Členské státy mohou dále předkládat jakékoli odhady údajů nebo předběžné informace o investičních projektech typů uvedených v příloze, v jejichž rámci je začátek stavebních prací plánován do pěti let, a o infrastrukturách, jejichž vyřazení z provozu je plánováno do tří let, avšak konečné rozhodnutí o investici ještě nebylo přijato.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „infrastrukturou“ jakýkoli typ zařízení nebo část zařízení související s výrobou, přenosem a skladováním, včetně propojení Unie s třetími zeměmi;

2) „investičními projekty“ projekty, jejichž cílem je:

i) výstavba nové infrastruktury,

ii) přeměna, modernizace, zvýšení nebo snížení kapacity stávající infrastruktury,

iii) částečné nebo úplné vyřazení stávající infrastruktury z provozu;

3) „konečným rozhodnutím o investici“ rozhodnutí přijaté na úrovni podniku definitivně vyčlenit finanční zdroje na investiční fázi projektu;

4) „investiční fází“ fáze, během níž probíhá výstavba nebo vyřazení z provozu a vznikají kapitálové náklady; nezahrnuje plánovací fázi;

5) „plánovací fází“ fáze, během níž se připravuje uskutečnění projektu, jež v případě potřeby zahrnuje posouzení proveditelnosti, přípravných a technických studií a získání licencí a povolení, a během níž vznikají kapitálové náklady;

6) „investičními projekty ve výstavbě“ investiční projekty, u nichž byla zahájena výstavba a vznikly kapitálové náklady;

7) „vyřazením z provozu“ fáze, kdy je infrastruktura trvale vyřazena z provozu;

- 8) „výrobou“ výroba elektřiny a zpracování paliv, včetně biopaliv;
- 9) „přenosem“ přeprava zdrojů energie, produktů nebo oxidu uhličitého prostřednictvím sítě, zejména:
- i) prostřednictvím produktovodů, kromě těžební sítě a kromě části produktovodů využívané primárně v souvislosti s místní distribucí, nebo
 - ii) prostřednictvím propojených systémů velmi vysokého a vysokého napětí nevyužívaných primárně v souvislosti s místní distribucí;
- 10) „zachycováním“ proces zachycování oxidu uhličitého z průmyslových zařízení za účelem skladování;
- 11) „skladováním“ trvalé nebo dočasné skladování energie nebo zdrojů energie v nadzemní či podzemní infrastruktuře nebo geologických úložištích nebo zadržení oxidu uhličitého v podzemních geologických formacích;
- 12) „podnikem“ fyzická nebo právnická osoba, soukromá nebo veřejná, rozhodující o investičních projektech nebo provádějící investiční projekty;
- 13) „zdroji energie“:
- i) primární zdroje energie, jako je ropa, zemní plyn nebo uhlí,
 - ii) přeměněné zdroje energie, jako je elektřina,
 - iii) energie z obnovitelných zdrojů, včetně elektřiny z vodních zdrojů, biomasy, bioplynu, větrné, sluneční, přílivové energie, energie z vln a geotermální energie, a
 - iv) energetické produkty, jako jsou produkty z rafinované ropy a biopaliva;
- 14) „zvláštním subjektem“ subjekt pověřený odvětvovými právními předpisy Unie v odvětví energetiky přípravou a schvalováním víceletého plánu rozvoje sítě a investic do energetické infrastruktury na úrovni Unie, jakým je Evropská síť provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (ENTSO-E) uvedená v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ⁽¹⁾ a Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav (ENTSO-G) uvedená v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ⁽²⁾;

- 15) „souhrnnými údaji“ údaje agregované na úrovni jednoho nebo více členských států.

Článek 3

Oznamování údajů

1. Členské státy nebo subjekty, jež tímto úkolem pověří, shromažďují veškeré údaje a informace uvedené v tomto nařízení od 1. ledna 2015 a následně každé dva roky, při dodržení přiměřenosti zátěže vyplývající ze shromažďování informací a podávání zpráv.

Údaje a příslušné informace o projektech uvedené v tomto nařízení oznámí Komisi poprvé v roce 2015 a následně každé dva roky. Toto oznámení má souhrnnou podobu, s výjimkou údajů a důležitých informací týkajících se přeshraničních přenosových projektů.

Členské státy nebo jimi pověřené subjekty oznamují souhrnné údaje a příslušné informace o projektech do 31. července příslušného roku, kdy má být podána zpráva.

2. Členské státy nebo jimi pověřené subjekty jsou osvobozeny od povinností stanovených v odstavci 1 v rozsahu, ve kterém podle odvětvových právních předpisů Unie pro odvětví energetiky nebo na základě Smlouvy o Euratomu:

- a) dotčený členský stát nebo jím pověřený subjekt údaje nebo informace rovnocenné s požadavky tohoto nařízení Komisi již oznámil a uvedl datum oznámení a dotčený zvláštní právní předpis; nebo
- b) je zvláštní subjekt pověřen vypracováním víceletého investičního plánu pro energetickou infrastrukturu na úrovni Unie a shromažďuje za tímto účelem údaje a informace rovnocenné s požadavky tohoto nařízení. V tomto případě a pro účely tohoto nařízení oznámí tento zvláštní subjekt veškeré příslušné údaje a informace Komisi.

Článek 4

Zdroje údajů

Dotčené podniky oznámí údaje a informace uvedené v článku 3 členským státům, na jejichž území mají v plánu provést investiční projekt, nebo jimi pověřeným subjektům do 1. června každého roku, kdy má být podána zpráva. Oznamované údaje nebo informace odrážejí situaci investičních projektů k 31. březnu příslušného roku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36).

První odstavec se nepoužije na podniky, v jejichž případě se dotčený členský stát rozhodne předat Komisi údaje nebo informace uvedené v článku 3 jinými prostředky, pokud jsou předávané údaje nebo informace srovnatelné.

Článek 5

Obsah oznámení

1. U investičních projektů typů uvedených v příloze obsahuje oznámení uvedené v článku 3 podle potřeby:

- a) objem kapacit plánovaných nebo ve výstavbě;
- b) druh a hlavní charakteristiky infrastruktury nebo kapacit plánovaných nebo ve výstavbě, případně včetně umístění přeshraničních přenosových projektů;
- c) pravděpodobný rok uvedení do provozu;
- d) druh použitých zdrojů energie;
- e) zařízení schopná reagovat na krize bezpečnosti dodávek, například zařízení umožňující zpětný tok nebo změnu paliva, a
- f) vybavenost systému zachycování uhlíku nebo mechanismy pro dodatečně vybavení systému zachycování a ukládání uhlíku.

2. U navrhovaného vyřazení kapacity z provozu obsahuje oznámení podle článku 3:

- a) povahu a kapacitu dotčené infrastruktury a
- b) pravděpodobný rok vyřazení z provozu.

3. V každém oznámení podle článku 3 se v případě potřeby uvede:

- a) celkový objem instalovaných výrobních, přenosových a skladovacích kapacit, které jsou k dispozici na začátku příslušného roku, kdy má být podána zpráva, nebo jejichž provoz je přerušen na dobu delší než tři roky, a
- b) příslušné informace o zpoždění nebo překážkách při provádění investičních projektů, pokud členské státy, jimi pověřené subjekty nebo dotčený zvláštní subjekt takové informace mají.

Článek 6

Kvalita a zveřejnění údajů

1. Členské státy, jimi pověřené subjekty nebo případně zvláštní subjekty usilují o zajištění kvality, relevance, přesnosti, jasnosti, včasnosti a soudržnosti údajů a informací, které oznamují Komisi.

Pokud činí oznámení zvláštní subjekty, lze k oznamovaným údajům a informacím připojit odpovídající připomínky členských států.

2. Komise může souhrnné údaje a informace poskytnuté na základě tohoto nařízení zveřejnit, zejména v analýzách uvedených v čl. 10 odst. 3, pod podmínkou, že nejsou uvedeny podrobné informace o jednotlivých podnicích a zařízeních ani je není možné odvodit.

3. Členské státy, jimi pověřené subjekty nebo Komise zachovávají důvěrnost jimi držení obchodně citlivých údajů nebo informací.

Článek 7

Prováděcí předpisy

Do 10. června 2014 a v mezích stanovených tímto nařízením přijme Komise předpisy nezbytné k provádění tohoto nařízení, týkající se formy a dalších technických podrobností ohledně oznamování údajů a informací podle článků 3 a 5. Do té doby zůstává v platnosti nařízení (EU, Euratom) č. 833/2010.

Článek 8

Zpracování údajů

Komise odpovídá za rozvoj, provoz, řízení a udržování zdrojů informačních technologií nezbytných pro přijímání, uchovávání a jakékoli zpracování údajů nebo informací o energetické infrastruktuře, které jí jsou oznámeny podle tohoto nařízení.

Komise rovněž zajistí, aby zdroje informačních technologií uvedené v prvním pododstavci zaručovaly důvěrnost údajů nebo informací, které jí jsou oznámeny podle tohoto nařízení.

Článek 9

Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním údajů

Tímto nařízením není dotčeno právo Unie a především se nemění povinnosti členských států, pokud jde o zpracování osobních údajů, jak jsou stanoveny ve směrnici 95/46/ES, ani povinnosti, které pro orgány a instituce Unie vyplývají z nařízení (ES) č. 45/2001, pokud jde o zpracovávání osobních údajů při výkonu jejich funkce.

Článek 10

Sledování a podávání zpráv

1. Komise na základě poskytnutých údajů a informací a v případě potřeby jakýchkoli jiných zdrojů údajů včetně údajů, které sama pořídí, jakož i s přihlédnutím k relevantním analýzám, například k víceletým plánům rozvoje plynové a elektrické sítě, jednou za dva roky zveřejní a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru meziodvětvovou analýzu strukturálního vývoje a perspektiv energetického systému Unie. Cílem této analýzy je zejména:

- a) zjistit případné budoucí rozdíly mezi energetickou poptávkou a nabídkou, které jsou důležité pro energetickou politiku Unie, zejména pro fungování vnitřního trhu s energií, a to s důrazem na potenciální nedostatky a chyby, které se v budoucnosti vyskytnou ve výrobní a přenosové infrastruktuře;
- b) zjistit překážky pro investice a podpořit osvědčené postupy pro jejich překonání a
- c) zvýšit transparentnost pro stávající a možné nové účastníky trhu.

Komise může na základě uvedených údajů a informací rovněž vypracovat jakoukoli specifickou analýzu, která bude považována za nezbytnou nebo vhodnou.

2. Při vypracování analýz uvedených v odstavci 1 mohou být Komisi nápomocni odborníci z členských států nebo jiní odborníci a profesní sdružení s odbornou kvalifikací v dané oblasti.

Komise všem členským státům umožní, aby se k návrhům těchto analýz vyjádřily.

3. Komise projedná analýzy se zúčastněnými stranami, jakými jsou ENTSO-E, ENTSO-G, koordinační skupina pro otázky plynu, koordinační skupina pro otázky elektrické energie a koordinační skupina pro otázky ropy.

Článek 11

Přezkum

Do 31. prosince 2016 Komise přezkoumá provádění tohoto nařízení a předloží zprávu o výsledcích přezkumu Evropskému

parlamentu a Radě. V rámci přezkumu Komise mimo jiné posoudí:

a) možnost rozšíření působnosti tohoto nařízení na:

- i) těžbu plynu, ropy a uhlí,
- ii) terminály pro stlačený zemní plyn,
- iii) další druhy skladování elektrické energie, a

b) zda by měly či neměly být sníženy stropy stanovené pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

Při posuzování těchto možností Komise přihlíží k potřebě zajistit rovnováhu mezi zvýšenou administrativní zátěží a přínosy plynoucími ze získání dodatečných informací.

Článek 12

Zrušení

Nařízení (ES) č. 736/96 se zrušuje s účinkem ode dne 9. dubna 2014.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

INVESTIČNÍ PROJEKTY

1. ROPA

1.1 Rafinace

- destilační závody s kapacitou nejméně 1 milion tun ročně,
- rozšíření destilační kapacity nad 1 milion tun ročně,
- reformovací/kraťovací závody s minimální kapacitou 500 tun denně,
- odsiřovací závody pro zbytkový topný olej/zemní plyn, ropu/poloprodukt/jiné ropné produkty,

Chemické závody, které nevyrábějí topný olej nebo motorová paliva, nebo je vyrábějí pouze jako vedlejší produkty, jsou vyloučeny.

1.2 Přeprava

- ropovody s kapacitou nejméně 3 miliony metrických tun ročně a rozšíření nebo prodloužení těchto ropovodů, dlouhých nejméně 30 kilometrů,
- produktovody pro ropné produkty s kapacitou nejméně 1,5 milionu tun ročně a rozšíření nebo prodloužení těchto produktovodů, dlouhých nejméně 30 kilometrů,
- produktovody představující zásadní články ve vnitrostátních nebo mezinárodních propojených sítích a ropovody a projekty společného zájmu uvedené v hlavních směrech vymezených na základě článku 171 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

Produktovody pro vojenské účely a produktovody zásobující závody mimo působnost bodu 1.1 jsou vyloučeny.

1.3 Skladování

- zařízení pro skladování ropy a ropných produktů (zařízení s kapacitou 150 000 m³ nebo vyšší, nebo v případě nádrží s kapacitou nejméně 100 000 m³).

Nádrže pro vojenské účely a nádrže zásobující závody mimo působnost bodu 1.1 jsou vyloučeny.

2. ZEMNÍ PLYN

2.1 Přeprava

- přepravní plynovody včetně plynovodů na zemní plyn a bioplyn, které jsou součástí sítě tvořené zejména vysokotlakými plynovody, kromě plynovodů, které jsou součástí těžební plynovodní sítě, a kromě části vysokotlakých plynovodů používaných především v rámci místní distribuce zemního plynu,
- „plynovody a projekty společného zájmu“ uvedené v hlavních směrech vymezených na základě článku 171 Smlouvy o fungování EU.

2.2 Terminály zkapalněného zemního plynu (LNG)

- terminály pro dovoz zkapalněného zemního plynu (LNG) s kapacitou znovuzplynování 1 miliardy m³ ročně nebo vyšší.

2.3 Skladování

- skladovací zařízení spojená s přepravními plynovody uvedenými v bodu 2.1.

Plynovody, terminály a zařízení pro vojenské účely a plynovody, terminály a zařízení zásobující chemické závody, které nevyrábějí energetické produkty nebo je vyrábějí pouze jako vedlejší produkty, jsou vyloučeny.

3. ELEKTRINA

3.1 Výroba

- tepelné a jaderné elektrárny (generátory s kapacitou 100 MWe nebo vyšší),
- zařízení vyrábějící elektřinu z biomasy/biokapalin/odpadu (s kapacitou 20 MW nebo vyšší),
- elektrárny s kombinovanou výrobou elektřiny a užitečného tepla (zařízení s elektrickým výkonem 20 MW nebo vyšší),
- vodní elektrárny (zařízení s kapacitou 30 MW nebo vyšší),
- větrné elektrárny s kapacitou 20 MW nebo vyšší,
- koncentrovaná sluneční, tepelná a geotermální zařízení (s kapacitou 20 MW nebo vyšší),
- fotovoltaická zařízení (s kapacitou 10 MW nebo vyšší).

3.2 Přenos

- nadzemní přenosové vedení, pokud je zkonstruováno pro napětí běžně používané na vnitrostátní úrovni u propojovacích vedení a pokud je zkonstruováno pro napětí 220 kV nebo vyšší,
- podzemní a podmořské přenosové kabely, pokud byly zkonstruovány pro napětí 150 kV nebo vyšší,
- projekty společného zájmu uvedené v hlavních směrech vymezených na základě článku 171 Smlouvy o fungování EU.

4. BIOPALIVA

4.1 Výroba

- zařízení umožňující výrobu nebo rafinaci biopaliv (zařízení s kapacitou 50 000 tun ročně nebo vyšší).

5. OXID UHLÍČITÝ

5.1 Přeprava

- produktovody oxidu uhličitého související s výrobními zařízeními uvedenými v bodech 1.1 a 3.1.

5.2 Ukládání

- skladovací zařízení (úložiště nebo komplex s kapacitou 100 kt nebo vyšší).

Skladovací zařízení pro účely výzkumu a technologického rozvoje jsou vyloučena.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 257/2014**ze dne 26. února 2014,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2368/2002, pokud jde o zahrnutí Grónska do provádění Kimberleyského systému certifikace**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 2368/2002 ⁽²⁾ zavádí ve Společenství systém certifikace a dovozních a vývozních kontrol pro surové diamanty pro účely provádění Kimberleyského systému certifikace.

(2) Grónsko není součástí území Unie, ale je uvedeno na seznamu zámořských zemí a území uvedeném v příloze II Smlouvy o fungování Evropské unie. V souladu s článkem 198 uvedené smlouvy je účelem přidružení zámořských zemí a území k Unii podpora hospodářského a sociálního rozvoje zámořských zemí a území a navazování úzkých hospodářských vztahů mezi nimi a Uníí jako celkem.

(3) Rozhodnutí Rady 2014/136/EU ⁽³⁾ stanoví pravidla a postupy, které Grónsku prostřednictvím spolupráce s Uníí umožní účast na Kimberleyském systému certifikace pro surové diamanty. Tato spolupráce by posílila hospo-

dářské vztahy mezi Uníí a Grónskem v odvětví diamantového průmyslu, a zejména by umožnila Grónsku vývoz surových diamantů doprovázených certifikátem EU vydaným pro účely systému certifikace, a to s cílem podpořit hospodářský rozvoj Grónska.

(4) Nařízení (ES) č. 2368/2002 by mělo být změněno, aby tak rozhodnutí 2014/136/EU mohlo vstoupit v platnost, a zejména za tím účelem, aby mohlo být Grónsko zařazeno do systému certifikace.

(5) Na základě toho bude Grónsku zakázáno přijímat bez platného certifikátu dovoz surových diamantů na území jiného člena než Unie nebo vývoz surových diamantů z území jiného člena než Unie. Změny obsažené v tomto nařízení umožní vývoz surových diamantů z Grónska do třetích zemí, pokud budou tyto diamanty doprovázeny certifikátem EU.

(6) Kromě stávající podmínky certifikace spočívající v předložení důkazu, že surové diamanty byly do Unie dovezeny legálně, by měla být pro diamanty vytěžené v Grónsku, které dosud nebyly nikdy vyvezeny, zavedena alternativní podmínka, jež by zejména spočívala v doložení této skutečnosti.

(7) Kromě toho by měly být učiněny změny týkající se podrobných pravidel pro předkládání surových diamantů k ověření orgány Unie, rozšíření zvláštních pravidel týkajících se tranzitu na Grónsko, umožnění grónského členství ve výboru pro provádění nařízení (ES) č. 2368/2002 a stanovení grónského zastoupení v rámci kimberleyského procesu a spolupráce s ostatními členskými státy prostřednictvím Komise.

(8) Nařízení (ES) č. 2368/2002 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. února 2014.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2368/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se provádí Kimberleyský systém certifikace pro mezinárodní obchod se surovými diamanty (Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 28).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2014/136/EU ze dne 20. února 2014, kterým se stanoví pravidla a postupy s cílem umožnit Grónsku členství v Kimberleyském systému certifikace (Viz strana 99 v tomto čísle Úředního věstníku).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

6) V čl. 12 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2368/2002 se mění takto:

„a) vývozce dostatečně prokáže, že:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

i) surové diamanty, pro které žádá o certifikát, byly legálně dovezeny v souladu s článkem 3; nebo

„Článek 1

Tímto nařízením se v Unii zavádí systém certifikace a dovozních a vývozních kontrol pro surové diamanty pro účely provádění Kimberleyského systému certifikace.

ii) surové diamanty, pro které žádá o certifikát, byly vytěženy v Grónsku, jestliže tyto surové diamanty nebyly dosud vyvezeny na území jiného člena než Unie,“.

Pro účely systému certifikace se území Unie a Grónska považují za jediný celek bez vnitřních hranic.

Tímto nařízením nejsou dotčeny ani nahrazovány žádné platné předpisy týkající se celních náležitostí nebo kontrol.“

7) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Články 4, 11, 12 a 14 se nevztahují na surové diamanty, které vstupují na území Společenství nebo Grónska výhradně za účelem tranzitu k členovi mimo tato území, pokud žádný z původních kontejnerů, ve kterých jsou surové diamanty přepravovány, ani původní průvodní certifikát vydaný příslušným orgánem člena nebyl při vstupu na území Společenství nebo Grónska nebo při jejich opuštění porušen a pokud je účel tranzitu jasně uveden v průvodním certifikátu.“

2) V článku 3 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Dovoz surových diamantů na území Společenství (*) nebo Grónska se zakazuje, nejsou-li splněny všechny následující podmínky:

(*) S účinkem ode dne 1. prosince 2009 zavedla Smlouva o fungování Evropské unie některé terminologické změny, jako je nahrazení „Společenství“ „Uníí“.

8) Článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

1. Unie, včetně Grónska, je členem Kimberleyského systému certifikace.

3) V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Kontejnery a odpovídající certifikáty musí být společně a bez prodlení předloženy k ověření orgánu Společenství buď v členském státě, do kterého jsou dováženy, nebo v členském státě, pro který jsou určeny, jak je uvedeno v průvodních dokladech. Kontejnery zasílané do Grónska musí být předloženy k ověření orgánu Společenství buď v členském státě, do kterého jsou dováženy, nebo v některém jiném členském státě, v němž má orgán Společenství sídlo.“

2. Komise, která v Kimberleyském systému certifikace zastupuje Unii, včetně Grónska, usiluje o zajištění optimálního provádění Kimberleyského systému certifikace, zejména prostřednictvím spolupráce s ostatními členy. Za tímto účelem si Komise se členy zejména vyměňuje informace o mezinárodním obchodu se surovými diamanty a v případě potřeby s nimi spolupracuje při sledování a při řešení případných sporů.“

4) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise s členy konzultuje praktická opatření ohledně vystavování potvrzení příslušnému orgánu vyvážejícího člena, který certifikát potvrdil, o dovozu na území Společenství nebo Grónska.“

9) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Výbor zmíněný v článku 22 může posuzovat jakoukoli otázku, která se týká uplatňování tohoto nařízení. Takovou otázku může přednést výboru buď jeho předseda, nebo zástupce členského státu nebo Grónska.“

5) V článku 11 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Vývoz surových diamantů z území Společenství nebo Grónska se zakazuje, nejsou-li splněny obě následující podmínky:“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/26/EU

ze dne 26. února 2014

o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 50 odst. 1, a čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

a vydavatelé, obdržet licence k právům. Nositel práv si v souladu s právními předpisy Unie a s mezinárodními závazky Unie a jejích členských států běžně volí mezi individuální nebo kolektivní správou svých práv, pokud členské státy nestanoví jinak. Správa autorských práv a práv s nimi souvisejícími zahrnuje udělování licencí uživatelům a provádění auditu u nich, sledování užití práv, prosazování autorského práva a práv s ním souvisejících, vybírání příjmů z výkonu práv pocházejících z využívání práv a rozdělení částek příslušejících nositelům práv. Organizace kolektivní správy umožňují nositelům práv, aby získali odměnu za užití práv, která by sami nemohli kontrolovat nebo prosazovat, a to i na zahraničních trzích.

(3) Podle článku 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má Unie v rámci své činnosti zohledňovat kulturní rozmanitost, přispívat k rozkvětu kultur členských států a respektovat přitom jejich národní a regionální různorodost a zároveň zdůrazňovat společné kulturní dědictví. Organizace kolektivní správy hrají jako propagátoři rozmanitosti kulturních projevů důležitou úlohu, v rámci které umožňují přístup nejmenšímu a méně rozšířenému repertoáru na trh a poskytují sociální, kulturní a vzdělávací služby ve prospěch svých nositelů práv a ve prospěch veřejnosti a kterou by měly plnit i nadále.

(1) Směrnice Unie, které byly přijaty v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících, poskytují již nyní nositelům práv vysokou úroveň ochrany a nabízejí rámec, v němž může být využíván obsah chráněný těmito právy. Tyto směrnice přispívají k rozvoji a udržování tvořivosti. Na vnitřním trhu, kde nedochází k narušování hospodářské soutěže, podporuje ochrana inovací a duševní tvorby rovněž investice do inovačních služeb a produktů.

(2) Pro šíření obsahu, který je chráněn autorskými právy a právy s nimi souvisejícími, včetně knih, audiovizuální produkce a hudebních nahrávek, a související služby je třeba od různých nositelů autorských práv a souvisejících práv, jako jsou autoři, výkonní umělci, producenti

(4) Organizace kolektivní správy, které se usadí v Unii, by měly mít možnost při zastupování nositelů práv, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, nebo při udělování licencí uživatelům, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, využívat svobod, jež poskytují Smlouvy.

(5) Existují významné rozdíly ve vnitrostátních pravidlech upravujících fungování organizací kolektivní správy, zejména pokud jde o jejich transparentnost a odpovědnost vůči svým členům a nositelům práv. To vedlo v řadě případů k problémům při výkonu práv, zejména v případě zahraničních nositelů práv, a k nekvalitní finanční správě vybraných příjmů. Problémy s fungováním organizací kolektivní správy vedou k neefektivnímu využívání autorských práv a práv s nimi souvisejících na vnitřním trhu na úkor členů těchto organizací, nositelů práv a uživatelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 104.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. února 2014.

- (6) Již v doporučení Komise 2005/737/ES ⁽¹⁾ se zjistilo, že je zapotřebí zlepšit fungování organizací kolektivní správy. V tomto doporučení je uvedena celá řada zásad, jako je svoboda nositelů práv vybrat si svou organizaci kolektivní správy, rovné zacházení s kategoriemi nositelů práv a spravedlivé rozdělení licenčních odměn. Doporučení rovněž vyzývá organizace kolektivní správy, aby uživatelům poskytly před jednáním s nimi dostatečné informace o sazbách a repertoáru. Obsahuje také doporučení týkající se odpovědnosti, zastoupení nositelů práv v rozhodovacích orgánech organizací kolektivní správy a řešení sporů. Doporučení však nebylo zohledněno všemi stejnou měrou.
- (7) V zájmu zajištění rovnocenných záruk v celé Unii vyžaduje ochrana zájmů členů organizací kolektivní správy, nositelů práv a třetích stran, aby byly právní předpisy členských států týkající se správy autorských práv a udělování licencí pro více území k právním k hudebním dílům online koordinovány. Právním základem by pro tuto směrnici tedy měl být čl. 50 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.
- (8) Cílem této směrnice je koordinace vnitrostátních předpisů týkajících se přístupu k činnosti organizací kolektivní správy v oblasti správy autorských práv a práv s nimi souvisejících, způsobu jejich správy a jejich dozorčího rámce, a proto by za právní základ měla mít rovněž čl. 53 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Protože se kromě toho jedná o odvětví nabízející služby v celé Unii, měla by tato směrnice mít za právní základ článek 62 Smlouvy o fungování EU.
- (9) Cílem této směrnice je stanovit požadavky, které by se vztahovaly na organizace kolektivní správy, aby byla zajištěna vysoká úroveň správy, finančního řízení, transparentnosti a podávání zpráv. To by však nemělo členským státům bránit v tom, aby v případě organizací kolektivní správy usazených na jejich území zachovaly nebo zavedly přísnější normy, než jsou normy stanovené v hlavě II této směrnice, pokud jsou tyto přísnější normy v souladu s právními předpisy Unie.
- (10) Žádné ustanovení této směrnice by nemělo členskému státu bránit v tom, aby na organizace kolektivní správy usazené mimo Unii, které však působí v daném členském státě, uplatňoval stejná nebo obdobná ustanovení.
- (11) Žádné ustanovení této směrnice by nemělo organizacím kolektivní správy bránit v tom, aby v souladu s pravidly hospodářské soutěže stanovenými články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU uzavíraly v oblasti správy práv smlouvy o zastupování s dalšími organizacemi kolektivní správy s cílem usnadnit, zlepšit a zjednodušit postupy pro udělování licencí uživatelům, a to i pro účely jediné fakturace, za rovných, nediskriminačních a transparentních podmínek a nabízet licence pro více území také v jiných oblastech, než jsou uvedeny v hlavě III této směrnice.
- (12) Přestože se tato směrnice vztahuje na všechny organizace kolektivní správy s výjimkou hlavy III, která se vztahuje pouze na organizace kolektivní správy, jež spravují autorská práva k užití hudebních děl online pro více území, není v rozporu s opatřeními týkajícími se správy práv v členských státech, jako je individuální správa práv, rozšířená působnost smlouvy mezi zastupující organizací kolektivní správy a uživatelem, tj. rozšířené kolektivní licence, povinná kolektivní správa, právní domněnky zastoupení a převod práv na organizaci kolektivní správy.
- (13) Tato směrnice se nedotýká možnosti členských států stanovit na základě zákona, správního předpisu nebo jakéhokoli jiného specifického mechanismu spravedlivou odměnu za výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ⁽²⁾ a odměnu vyplácenou nositelům práv za výjimky z výlučného práva, pokud jde o veřejné půjčování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ⁽³⁾ vztahujících se na jejich území, a také podmínky platné pro jejich výběr.
- (14) Tato směrnice nevyžaduje, aby měly organizace kolektivní správy určitou právní formu. V praxi působí tyto organizace na základě nejrozličnějších právních forem, jako jsou sdružení, družstva nebo společnosti s ručením omezeným, které ovládají nebo vlastní nositelé autorských práv a práv s nimi souvisejících, nebo subjekty, které tyto nositele práv zastupují. V některých výjimečných případech však není kvůli právní formě organizace kolektivní správy prvek vlastnictví nebo ovládání přítomen. To se týká například nadací, které nemají členy. Ustanovení této směrnice by se však měla vztahovat i na tyto organizace. Stejně tak by měly členské státy

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2005/737/ES ze dne 18. května 2005 o kolektivní přehraniční správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby (Úř. věst. L 276, 21.10.2005, s. 54).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci některých aspektů autorských a souvisejících práv v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28).

přijmout vhodná opatření, která by zabránila obcházení povinností podle této směrnice na základě určité zvolené právní formy. Je třeba mít na paměti, že subjekty zastupující nositele práv, které jsou členy organizací kolektivní správy práv, mohou být jinou organizací kolektivní správy práv, sdružením nositelů práv, svazem nebo jinou organizací

- (15) Nositelé práv by měli mít možnost pověřit správou svých práv nezávislé správce práv. Tito nezávislí správci práv jsou komerčními subjekty, které se od organizací kolektivní správy liší mimo jiné tím, že je nevlastní ani neovládají nositelé práv. Pokud však tito nezávislí správci práv provozují stejnou činnost jako organizace kolektivní správy, měli by mít povinnost poskytovat nositelům práv, které zastupují, organizacím kolektivní správy, uživatelům a veřejnosti určité informace.
- (16) Producenti audiovizuálních děl a hudebních nahrávek a vysílací organizace poskytují na svá práva licence, v některých případech i na práva, která na ně převedli například výkonní umělci, na základě individuálně sjednaných dohod, a jednájí ve svém vlastním zájmu. Vydavatelé knih a novin a hudební vydavatelství udělují licence k právům, která na ně byla převedena, na základě individuálně sjednaných dohod a jednájí ve svém vlastním zájmu. Proto nelze producenty audiovizuálních děl a hudebních nahrávek, vysílací organizace ani vydavatele považovat za „nezávislé správce práv“. Kromě toho nelze za „nezávislé správce práv“ považovat ani manažery a agenty autorů a výkonných umělců, kteří jednájí jako zprostředkovatelé a zastupují nositele práv v jejich vztahu k organizacím kolektivní správy, jelikož nespravují tato práva ve smyslu stanovování sazeb, udělování licencí nebo vybírání peněz od uživatelů.
- (17) Organizace kolektivní správy by měly mít možnost zadat některé své činnosti, jako je vystavování faktur uživatelům a rozdělování částek příslušejících nositelům práv, dceřiným společnostem či jiným subjektům, které ovládají. V těchto případech by se ustanovení této směrnice, která by se použila, pokud by příslušnou činnost vykonávala přímo organizace kolektivní správy, měla použít na činnost těchto dceřiných společností či jiných subjektů.
- (18) V zájmu zajištění toho, aby nositelé autorských práv a práv s nimi souvisejících mohli využívat veškerých výhod vnitřního trhu, jsou-li jejich práva spravována kolektivně, a aby jejich svoboda vykonávat svá práva nebyla nepřiměřeně dotčena, je nezbytné zajistit, aby stanovy organizací kolektivní správy obsahovaly vhodné záruky. Kromě toho by organizace kolektivní správy neměly při poskytování svých správních služeb přímo ani nepřímou diskriminovat nositele práv na základě jejich státní příslušnosti, místa bydliště nebo místa usazení.

- (19) S ohledem na svobody zakotvené ve Smlouvě o fungování EU by kolektivní správa autorských práv a práv s nimi souvisejících měla zahrnovat možnost nositele práv svobodně si vybrat organizaci kolektivní správy pro správu svých práv, ať už se jedná o práva týkající se sdělení díla veřejnosti nebo o práva na rozmnožování díla či o kategorie práv týkající se formy využívání děl, jako je vysílání, divadelní představení nebo rozmnožení díla za účelem jeho distribuce prostřednictvím internetu, a to za předpokladu, že organizace kolektivní správy, kterou si nositel práv vybere, tato práva nebo kategorie práv již spravuje.

Práva, kategorie práv či druhy děl a další předměty ochrany, které jsou spravovány danou organizací kolektivní správy, by měly být stanoveny valným shromážděním členů této organizace, pokud již nejsou stanoveny v jejích stanovách nebo v právních předpisech. Je důležité, aby práva a kategorie práv byly stanoveny takovým způsobem, který by zajistil rovnováhu mezi svobodou nositelů práv nakládat se svými díly a dalšími předměty ochrany a možností dané organizace účinně spravovat práva při současném zohlednění zejména kategorie práv spravovaných organizací a tvůrčího odvětví, v němž organizace provozuje svou činnost. S řádným přihlédnutím k této rovnováze by nositelé práv měli mít možnost organizaci kolektivní správy snadno odejmout svá práva nebo kategorie práv a spravovat je individuálně nebo svěřit či převést správu všech práv nebo jejich části na jinou organizaci kolektivní správy nebo jiný subjekt bez ohledu na členský stát státní příslušnosti, bydliště nebo usazení organizace kolektivní správy, jiného subjektu či nositele práv. Pokud v souladu s právními předpisy Unie a mezinárodními závazky Unie a jejich členských států zavedl členský stát povinnou kolektivní správu práv, je možnost volby v případě nositele práv omezena na jiné organizace kolektivní správy.

Tuto flexibilitu, pokud jde o správu různých druhů děl a jiných předmětů ochrany, by organizace kolektivní správy, které spravují různé druhy děl a jiné předměty ochrany, jako jsou literární, hudební nebo fotografická díla, měly nositelům práv rovněž umožnit. Pokud jde o nekomerční užití děl, měly by členské státy stanovit, že organizace kolektivní správy mají přijmout nezbytné kroky, aby zajistily, že jejich nositelé práv budou mít právo udělovat licence k tomuto užití děl. Mezi tyto kroky by mělo patřit mimo jiné rozhodnutí organizace kolektivní správy týkající se podmínek, za nichž lze toto právo vykonávat, jakož i poskytování informací členům dané organizace o uvedených podmínkách. Organizace kolektivní správy by měly informovat nositele práv o této možnosti a umožnit jim vykonávat práva, která se pojí s těmito možnostmi, co nejjednodušším způsobem. Nositelé práv, kteří již pověřili organizace kolektivní správy správou svých práv, mohou být informováni prostřednictvím internetových stránek dané organizace. Požadavek uvedený v pověření týkající se souhlasu nositele práv se správou každého jednotlivého práva, kategorie práv nebo druhu děl a jiných předmětů ochrany by

neměl nositelům práv bránit v přijímání navrhovaných dalších změn tohoto pověření na základě tichého souhlasu v souladu s ustanoveními právních předpisů členských států. Tato směrnice nijak nebrání smluvním ujednáním, podle nichž by ukončení nebo odnětí práv nositeli práv mělo okamžitý dopad na licence udělené před ukončením nebo odnětím práv, ani na smluvní ujednání, podle nichž by to na tyto licence po určitou dobu po ukončení nebo odnětí práv vliv nemělo. Tato ujednání by však neměla být překážkou řádného uplatňování této směrnice. Touto směrnicí by neměla být dotčena možnost nositelů práv spravovat si svá práva individuálně, i pro nekomerční účely.

(20) Členství v organizacích kolektivní správy by mělo být založeno na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, i pokud jde o vydavatele, kteří mají na základě smlouvy o využívání práv nárok na podíl z příjmu z práv spravovaných organizacemi kolektivní správy a na výběr tohoto příjmu od organizací kolektivní správy. Tato kritéria by neměla organizacím kolektivní správy ukládat povinnost přijímat za členy subjekty, v jejichž případě jde správa práv, kategorií práv nebo druhů děl a jiných předmětů ochrany nad rámec činnosti těchto organizací. Záznamy organizací kolektivní správy práv by měly umožňovat zjištění a dohledání jejich členů a nositelů práv, jejichž práva organizace zastupuje na základě pověření těchto nositelů.

(21) S cílem chránit nositele práv, jejichž práva zastupuje organizace kolektivní správy přímo, kteří však nesplňují požadavky na členství, je vhodné požadovat, aby se některá ustanovení této směrnice vztahující se na členy těchto organizací vztahovala i na tyto nositele práv. Členské státy by měly mít také možnost těmto nositelům práv udělit právo účastnit se rozhodování v rámci organizace kolektivní správy.

(22) Organizace kolektivní správy by měly jednat v nejlepším kolektivním zájmu nositelů práv, které zastupují. Je proto

důležité stanovit systémy, které členům organizací kolektivní správy umožní vykonávat svá členská práva prostřednictvím účasti v rozhodovacím procesu organizace. Některé organizace kolektivní správy mají různé kategorie členů, kteří mohou zastupovat různé druhy nositelů práv, jako jsou producenti a výkonní umělci. Zastoupení těchto různých kategorií členů v rozhodovacím procesu by mělo být spravedlivé a vyvážené. Účinnost pravidel týkajících se valného shromáždění členů organizací kolektivní správy by byla oslabena, pokud by se nestanovilo, jakým způsobem má valné shromáždění probíhat. Je tedy třeba zajistit, aby se valné shromáždění konalo pravidelně, nejméně jednou ročně, a aby se na něm přijímala nejvýznamnější rozhodnutí organizace kolektivní správy.

(23) Všichni členové organizace kolektivní správy by měli mít možnost účastnit se valného shromáždění členů a hlasovat na něm. Na výkon těchto práv by se měla vztahovat pouze spravedlivá a přiměřená omezení. V některých výjimečných případech jsou organizace kolektivní správy zřízeny v právní formě nadace, tudíž nemají žádné členy. V takovýchto případech by pravomoci valného shromáždění členů měl vykonávat subjekt, jemuž byla svěřena dozorcí funkce. Pokud mají organizace kolektivní správy jako své členy subjekty zastupující nositele práv, jako tomu může být v případě, kdy je organizace kolektivní správy společností s ručením omezeným a jejími členy jsou sdružení nositelů práv, měly by mít členské státy možnost stanovit, že veškeré pravomoci valného shromáždění členů nebo jejich část má vykonávat shromáždění těchto nositelů práv. Valné shromáždění členů by mělo mít alespoň pravomoc stanovit rámec pro činnosti v oblasti správy, především pokud jde o využití příjmů z výkonů práv ze strany organizace kolektivní správy. To by však nemělo mít vliv na možnost členských států stanovit přísnější pravidla například pro investice, fúze nebo využívání půjček, včetně zákazu každé takovéto transakce. Organizace kolektivní správy by měly podporovat aktivní účast svých členů na valném shromáždění. Výkon hlasovacích práv by měl být usnadněn v případě členů, kteří jsou přítomni na valném shromáždění, a také v případě členů, kteří přítomni nejsou. Kromě možnosti výkonu svých práv elektronickou formou by členům mělo být umožněno účastnit se valného shromáždění a hlasovat na něm prostřednictvím zmocněné osoby. Hlasování prostřednictvím zmocněné osoby by mělo být v případě střetu zájmů omezeno. Zároveň by členské státy měly stanovit omezení týkající se zmocněné osoby, pouze pokud to nebrání řádné a účinné účasti členů v rozhodovacím procesu. Jmenování zmocněných osob přispívá zejména k vhodnému a účinnému zapojení členů do rozhodovacího procesu a umožňuje nositelům práv skutečně se rozhodnout pro organizaci kolektivní správy podle své volby neohledně na členský stát, v němž je daná organizace usazena.

- (24) Členům by mělo být umožněno podílet se na soustavném sledování správy organizací kolektivní správy. Za tímto účelem by tyto organizace měly mít dozorčí funkci vhodnou pro jejich organizační strukturu a měly by umožnit členům zastoupení v orgánu, který tuto funkci vykonává. V závislosti na organizační struktuře organizace kolektivní správy může dozorčí funkci vykonávat samostatný subjekt, jako je například dozorčí orgán, nebo někteří či všichni členové vedení, kteří neřídí činnost organizace kolektivní správy. Požadavek na spravedlivé a vyvážené zastoupení členů by neměl bránit organizacím kolektivní správy, aby do subjektu vykonávajícího dozorčí funkci volily třetí strany, včetně osob s příslušnými odbornými zkušenostmi, a nositele práv, kteří nesplňují požadavky pro členství nebo nejsou přímo zastoupeni danou organizací, ale prostřednictvím subjektu, který je členem organizace kolektivní správy.
- (25) Z důvodů řádné správy musí být vedení organizace kolektivní správy nezávislé. Vedoucí pracovníci, ať už se jedná o volené členy vedení nebo o osoby najaté nebo zaměstnané danou organizací na základě smlouvy, by měli kolektivnímu správci předtím, než se ujmou dané funkce, a poté každoročně předkládat prohlášení, v němž uvedou případný střet mezi svými zájmy a zájmy nositelů práv, kteří jsou zastoupeni organizací kolektivní správy. Toto každoroční prohlášení předkládají rovněž osoby vykonávající dozorčí funkci. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby organizace kolektivní správy tato prohlášení zveřejňovaly nebo je předkládaly orgánům veřejné správy.
- (26) Organizace kolektivní správy vybírají, spravují a rozdělují příjmy z využívání práv, která jim byla nositeli práv svěřena. Tento příjem náleží především nositelům práv, kteří mohou mít přímý právní vztah s organizací, nebo mohou být zastoupeni prostřednictvím subjektu, který je členem organizace kolektivní správy, nebo prostřednictvím dohody o zastupování. Je proto důležité, aby organizace kolektivní správy při výběru, správě a rozdělování těchto příjmů postupovaly s nejvyšší péčí. Přesné rozdělování těchto příjmů je možné pouze v případě, že organizace kolektivní správy vede řádné záznamy o členství, licencích a užití děl a jiných předmětů ochrany. Nositelé práv a uživatelé by měli rovněž poskytovat příslušné údaje, které jsou zapotřebí z hlediska účinné kolektivní správy a které organizace kolektivní správy ověří.
- (27) Vybrané částky příslušející nositelům práv by se měly na účtech zaznamenávat odděleně od veškerých jiných aktiv, které organizace vlastní. Aniž by byla dotčena možnost členských států stanovit přísnější předpisy týkající se investování, včetně zákazu investování příjmů z výkonu práv, pokud k těmto investicím dochází, měly by být prováděny v souladu s obecnou strategií organizace kolektivní správy v oblasti investic a řízení rizik. V zájmu zachování vysoké úrovně ochrany práv nositelů práv a zajištění, že se každý příjem, který lze získat z využívání těchto práv, připíše v jejich prospěch, by se investice provedené a držené organizací kolektivní správy měly spravovat v souladu s kritérii, která by od dané organizace vyžadovala, aby jednala obezřetně, a zároveň by jí umožňovala, aby se rozhodla pro tu nejbezpečnější a nejúčinnější investiční politiku. Tím by se organizaci kolektivní správy mělo umožnit, aby zvolila takové rozvržení aktiv, které přesně vyhovuje povaze investovaných příjmů z výkonu práv a době trvání jejich vystavení riziku a nepřiměřeně neohroží příjmy z práv, jež nositelům práv dluží.
- (28) Jelikož mají nositelé práv nárok na odměnu za využívání svých práv, je důležité, aby úhrada nákladů na správu práv nepřesáhla odůvodněné náklady na správu práv a aby o všech jiných srážkách, než je úhrada nákladů na správu práv, například o srážkách pro sociální, kulturní a vzdělávací účely, rozhodovali všichni členové organizace kolektivní správy. Organizace kolektivní správy by měly být vůči nositelům práv transparentní, pokud jde o pravidla, jimiž se takové srážky řídí. Stejně požadavky by se měly vztahovat na veškerá rozhodnutí týkající se kolektivního rozdělení příjmů z výkonu práv například pro účely stipendií. Žádný nositel práv by neměl být v přístupu k sociálním, kulturním nebo vzdělávacím službám financovaným prostřednictvím těchto srážek diskriminován. Tato směrnice by neměla ovlivnit srážky podle vnitrostátního práva, jako jsou srážky na poskytování sociálních služeb ze strany organizací kolektivní správy nositelům práv, v žádném z aspektů, které nejsou touto směrnicí upraveny, pokud jsou tyto srážky v souladu s právními předpisy Unie.
- (29) Rozdělení a vyplácení částek příslušejících jednotlivým nositelům práv, případně kategoriím nositelů práv, by mělo probíhat včas a v souladu s obecnou politikou rozdělování dotčené organizace kolektivní správy, a to i pokud jej provádí jiný subjekt zastupující nositele práv. Zpožděné rozdělení a vyplácení částek příslušejících nositelům práv je odůvodněné pouze v případě objektivních důvodů, nad nimiž organizace kolektivní správy nemá kontrolu. Proto případ, kdy se čeká na splatnost investovaných příjmů z výkonu práv, by neměl být oprávněným důvodem pro takové zpoždění. Rozhodování o předpisech, které by zajistily včasné rozdělování příjmů a účinné vyhledávání a zjišťování nositelů práv v případech, kdy nastanou tyto objektivní důvody, by mělo být ponecháno na členských státech. V zájmu zajištění náležitého a účinného rozdělování částek příslušejících nositelům práv je nezbytné požadovat, aby organizace kolektivní správy přijaly s náležitou péčí a v dobré víře přiměřená opatření ke zjištění a dohledání příslušných nositelů práv, aniž by byla omezena možnost, aby

členské státy přijaly přísnější předpisy. Je také vhodné, pokud to umožňují právní předpisy daného členského státu, aby o využívání částek, které není možné rozdělit vzhledem k tomu, že nositele práv, kteří mají na tyto částky nárok, nelze zjistit či dohledat, rozhodovali členové organizací kolektivní správy.

(30) Organizace kolektivní správy by měly mít možnost spravovat práva a vybírat příjmy z jejich využívání na základě smluv o zastupování s jinými organizacemi. V zájmu ochrany práv členů jiných organizací kolektivní správy by organizace kolektivní správy neměla rozlišovat mezi právy, která spravuje na základě smlouvy o zastupování, a právy, která spravuje přímo pro své nositele práv. Organizaci kolektivní správy by ani nemělo být umožněno, aby uplatňovala srážky na příjmy z výkonu práv vybírané jménem jiné organizace kolektivní správy jiné než je úhrada nákladů na správu práv, bez jejího výslovného souhlasu. Je také vhodné požadovat, aby organizace kolektivní správy rozdělovaly příjmy a vyplácely částky jiným organizacím na základě smluv o zastupování nejpozději v okamžiku, kdy rozdělují příjmy a vyplácejí částky svým vlastním členům a nositelům práv (nečlenům), které zastupují. Kromě toho by organizace, která tyto platby získá, měla naopak okamžitě rozdělit částky příslušející nositelům práv, které zastupuje.

(31) Je obzvláště důležité, aby obchodní podmínky v oblasti udělování licencí byly spravedlivé a nediskriminační, aby se zajistilo, že uživatelé mohou získat licence k dílům a jiným předmětům ochrany, ke kterým zastupuje práva organizace kolektivní správy, a aby se zajistila příslušná odměna pro nositele práv. Organizace kolektivní správy a uživatelé by proto měli vést jednání o udělování licencí v dobré víře a uplatňovat sazby, které by měly být stanoveny na základě objektivních a nediskriminačních kritérií. Je vhodné požadovat, aby licenční odměna, kterou stanovily organizace kolektivní správy, byly přiměřené mimo jiné ekonomické hodnotě využívání práv v daném kontextu. A konečně by organizace kolektivní správy měly bez odkladu reagovat na žádosti uživatelů o licence.

(32) V digitálním prostředí jsou organizace kolektivní správy neustále nuceny poskytovat licence ke svému repertoáru pro zcela nové způsoby využívání a obchodní modely. V takových případech a za účelem co možná nejrychlejšího vybudování prostředí, které by vedlo k rozvoji těchto licencí, by organizace kolektivní správy měly mít nezbytnou míru pružnosti k tomu, aby co nejrychleji poskytovaly individualizované licence pro zcela nové

internetové služby bez rizika, že by podmínky těchto licencí mohly být použity jako precedens pro určení podmínek jiných licencí.

(33) Aby bylo zajištěno, že organizace kolektivní správy budou plnit povinnosti stanovené v této směrnici, měly by jim uživatelé poskytovat příslušné informace o využívání práv, která daná organizace zastupuje. Tato povinnost by se neměla vztahovat na fyzické osoby, které jednají za účelem nesouvisejícím s jejich obchodem, živností, řemeslem nebo výkonem svobodného povolání, jež proto nespádají do definice uživatele stanovené v této směrnici. Informace požadované organizacemi kolektivní správy by se měly navíc omezovat na to, co je přiměřené, a co mají uživatelé k dispozici, aby mohly tyto organizace plnit svou funkci, s přihlédnutím ke specifické situaci malých a středních podniků. Tato povinnost by mohla být součástí smlouvy mezi organizací kolektivní správy a uživatelem; takové zahrnutí však neomezuje zákonem stanovená práva členských států na informace. Lhůty, v nichž musejí uživatelé poskytnout tyto informace, by měly umožnit organizacím kolektivní správy dodržet lhůty stanovené k rozdělení vybraných částek nositelům práv. Touto směrnicí není dotčena možnost členských států, aby vyžadovaly od organizací kolektivní správy usazených na jejich území, aby vystavovaly společné faktury.

(34) K posílení důvěry nositelů práv, uživatelů i jiných organizací kolektivní správy v oblasti správy práv ze strany těchto organizací by měla každá organizace kolektivní správy dodržovat zvláštní požadavky týkající se transparentnosti. Každá organizace kolektivní správy nebo její členové, jakožto subjekt odpovědný za přidělování nebo vyplácení částek příslušejících nositelům práv, by proto měli mít povinnost poskytovat alespoň jednou v roce jednotlivým nositelům práv určité informace, například o částkách, které jim byly přiděleny nebo vyplaceny, a o příslušných srážkách. Organizace kolektivní správy by měly být rovněž povinny poskytnout jiným organizacím kolektivní správy, jejichž práva spravují prostřednictvím smluv o zastupování, dostatečné informace, včetně finančních informací.

(35) Aby zajistila, že nositele práv, jiné organizace kolektivní správy a uživatelé budou mít přístup k informacím o rozsahu činnosti organizace kolektivní správy a o dílech či jiných předmětech ochrany, které zastupuje, měla by tato organizace poskytnout na náležitě odůvodněnou žádost tyto informace. Otázku, zda a nakolik by

mělo být možné požadovat za poskytnutí těchto služeb přiměřenou odměnu, by měly řešit předpisy členských států. Každá organizace kolektivní správy by měla zveřejňovat také informace o své struktuře a o tom, jak vykonává svou činnost, zejména o svých stanovách a o obecné strategii týkající se úhrad na správu práv, srážek a sazeb.

(36) Aby nositelé práv byli schopni sledovat a srovnávat příslušnou výkonnost organizací kolektivní správy, měly by tyto organizace zveřejňovat výroční zprávu o transparentnosti obsahující srovnatelné finanční informace po provedeném auditu, které se týkají jejich konkrétních činností. Organizace kolektivní správy by rovněž měly každoročně zveřejnit zvláštní zprávu o použití částky určené na sociální, kulturní a vzdělávací služby, která by byla součástí výroční zprávy o transparentnosti. Tato směrnice by neměla organizacím kolektivní správy bránit ve zveřejňování informací požadovaných výroční zprávou o transparentnosti v jediném dokumentu, který by byl například součástí každoročních finančních výkazů, nebo v samostatných zprávách.

(37) Poskytovatelé online hudebních služeb, kteří využívají hudební díla, například hudební služby, které spotřebitelům umožňují stahovat hudbu nebo ji poslouchat ve streamingovém režimu, jakož i další služby, které poskytují přístup k filmům nebo hrám, v nichž je hudba důležitým prvkem, musí nejprve získat právo k užití těchto děl. Směrnice 2001/29/ES požaduje, aby byla pro každé z práv k využívání hudebních děl online získána licence. Z hlediska autorů jsou těmito právy výlučné právo na rozmnožování a výlučné právo na sdělování hudebních děl veřejnosti, které zahrnuje právo na zpřístupnění. Tato práva mohou spravovat sami jednotliví nositelé práv, jako jsou autoři nebo hudební vydavatelé, nebo organizace kolektivní správy, které poskytují nositelům práv služby kolektivní správy práv. Autorská práva na rozmnožování a na sdělování veřejnosti mohou spravovat různé organizace kolektivní správy. Kromě toho existují případy, kdy práva k těmto dílům vlastní několik nositelů práv a kdy tito nositelé případně zmocnili různé organizace kolektivní správy k udělování licencí k příslušnému podílu práv k dílu. Každý uživatel, jenž chce poskytovat služby online, které spotřebitelům nabízejí široký výběr hudebních děl, musí získat práva k dílům od všech jednotlivých nositelů práv a organizací kolektivní správy.

(38) Přestože Internet nezná hranic, trh s online hudebními službami je v Unii stále roztržštěný a jednotný digitální

trh dosud není plně dokončen. V mnohých případech prohloubila roztržštěnost evropského digitálního trhu s online hudebními službami složitost a náročnost kolektivní správy práv v Evropě. Tato situace je v hlubokém rozporu s rychle narůstající poptávkou spotřebitelů po přístupu k digitálnímu obsahu a souvisejícím inovativním službám, včetně služeb přeshraničních.

(39) Doporučení 2005/737/ES podpořilo nové regulační prostředí, lépe přizpůsobené správě autorského práva a práv s ním souvisejících na úrovni Unie, pokud jde o poskytování zákonných online hudebních služeb. Doporučení uznalo, že v době využívání hudebních děl online potřebují komerční uživatelé licenční politiku, která by odpovídala všudypřítomnosti internetového prostředí a je použitelná na více územích. Doporučení však nedocílilo toho, aby se udělování licencí pro více území k právům k hudebním dílům online všeobecně rozšířilo ani aby se řešily specifické požadavky udělování licencí pro více území.

(40) V online hudebním odvětví, v němž normou zůstává kolektivní správa autorských práv na územní bázi, je nezbytné v rozšiřujícím se přeshraničním kontextu vytvořit předpoklady pro co nejúčinnější postupy udělování licencí organizacemi kolektivní správy. Je proto vhodné stanovit soubor pravidel stanovících základní podmínky pro poskytování licencí pro více území k autorským právům k užití hudebních děl online, včetně textů, organizacemi kolektivní správy. Stejná pravidla by měla platit pro udělování těchto licencí pro všechna hudební díla, včetně hudebních děl, která jsou součástí audiovizuálních děl. Tato pravidla by se však neměla vztahovat na služby online, které poskytují přístup pouze k hudebním dílům formou hudebnin. Ustanovení této směrnice by měla zajistit nezbytnou minimální kvalitu přeshraničních služeb poskytovaných organizacemi kolektivní správy, zejména pokud jde o transparentnost zastoupeného repertoáru a přesnost finančních toků spojených s užitím práv. Měla by rovněž stanovit rámec pro usnadnění dobrovolného slučování hudebního repertoáru a práv, a snížit tak počet licencí, které uživatel potřebuje k provozování služby pro více území a různý repertoár. Tato ustanovení by měla umožnit organizaci kolektivní správy, která sama nemůže tyto požadavky splnit nebo si to nepřeje, aby požádala jinou organizaci o zastupování svého repertoáru pro více území. Pokud žádaná organizace již sloučila repertoár a nabízí nebo uděluje licence pro více území, měla by mít povinnost přijmout mandát žádající organizace. Rozvoj zákonných hudebních služeb online v rámci Unie by měl přispět i k boji proti porušování autorského práva online.

- (41) Dostupnost přesných a úplných informací o hudebních dílech, nositelích práv a právech, která je každá organizace kolektivní správy zmocněna zastupovat na daném území, má zvláštní význam pro efektivní a transparentní udělování licencí, pro následné zpracování hlášení uživatelů a související fakturaci poskytovatelů služeb, a pro rozdělení splatných částek. Z tohoto důvodu by organizace kolektivní správy, které udělují licence pro více území k hudebním dílům, měly být schopny tyto podrobné údaje rychle a přesně zpracovat. To vyžaduje používání databází pro vlastnická práva, k nimž jsou uděleny licence pro více území, obsahujících údaje, které umožňují určení děl, práv a nositelů práv, které je organizace kolektivní správy zmocněna zastupovat, a určení území, na něž se toto zmocnění vztahuje. Mělo by se bez prodlení přihlížet k veškerým změnám těchto informací a databáze by se měly neustále aktualizovat. Tyto databáze by měly rovněž přispět ke sladění informací o dílech s informacemi o zvukových záznamech nebo jiných záznamech, do nichž je dílo začleněno. Je rovněž důležité zajistit, aby budoucí uživatelé a nositelé práv, jakož i organizace kolektivní správy měli přístup k informacím, které potřebují k určení repertoáru, jež tyto organizace zastupují. Organizace kolektivní správy by měly mít možnost přijímat opatření na ochranu přesnosti a úplnosti údajů, kontrolu jejich opakovaného použití a na ochranu obchodně citlivých informací.
- (42) V zájmu zajištění co největší přesnosti údajů o hudebním repertoáru, jež zpracovávají, by organizace kolektivní správy, které udělují licence pro více území k hudebním dílům, měly mít povinnost neustále a bez prodlení své databáze podle potřeby aktualizovat. Měly by zavést snadno dostupné postupy, které umožní poskytovatelům online služeb a také nositelům práv a jiným organizacím kolektivní správy, aby je informovali o jakýchkoli nepřesnostech, které databáze těchto organizací mohou obsahovat, pokud jde o díla, jež vlastní nebo mají pod kontrolou, včetně práv (v celém rozsahu nebo zčásti), a území, pro něž zmocnili příslušnou organizaci kolektivní správy k jednání, aniž by přitom došlo k ohrožení pravdivosti a úplnosti údajů, které uchovává organizace kolektivní správy. Jelikož směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ přiznává každému subjektu údajů právo na opravu, výmaz nebo blokování nepřesných nebo neúplných údajů, tato směrnice by měla rovněž zajistit, že nepřesné informace týkající se nositelů práv nebo jiných organizací kolektivní správy v případě licencí pro více území je třeba opravit bez zbytečného prodlení. Organizace kolektivní správy by měly mít rovněž kapacitu elektronicky zpracovávat registraci děl a zmocnění ke správě práv. Vzhledem k významu automatizace informací pro rychlé a efektivní zpracování údajů by organizace kolektivní správy měly zavést použití elektronických prostředků pro strukturované sdělování uvedených informací nositeli práv. Organizace kolektivní správy by pokud možno měly zajistit, aby tyto elektronické prostředky zohledňovaly příslušná dobrovolná odvětvová pravidla nebo postupy, které byly vypracovány na mezinárodní úrovni nebo na úrovni Unie.
- (43) Pro zefektivnění výměny údajů mezi organizacemi kolektivní správy a uživateli jsou nezbytná odvětvová pravidla pro užití hudby, podávání hlášení o prodeji a vystavování faktur. Při sledování užívání licencí by měla být dodržována základní práva, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života a práva na ochranu osobních údajů. Aby se zajistilo, že zefektivnění povede k rychlejšímu finančnímu zpracování a v konečném důsledku k dřívějším platbám nositelům práv, mělo by se od organizací kolektivní správy vyžadovat, aby bez prodlení vystavily fakturu poskytovatelům služeb a rozdělily částky příslušející nositelům práv. To vyžaduje, aby uživatelé poskytovali organizacím kolektivní správy přesná a včasná hlášení o užívání děl. Organizace kolektivní správy by neměly být povinny přijímat hlášení uživatelů v chráněném formátu, pokud jsou k dispozici běžně používaná odvětvová pravidla. Organizacím kolektivní správy by nemělo být bráněno ve využívání externího zajišťování služeb souvisejících s udělováním licencí k právům k hudebním dílům online platných pro více území. Společné využívání nebo sloučení správních kapacit by organizacím kolektivní správy mělo pomoci při zlepšování správních služeb a racionalizaci investic do nástrojů ke správě údajů.
- (44) Slučování různých hudebních repertoárů pro udělování licencí pro více území usnadňuje postup udělování licencí a tím, že se všechny repertoáry zpřístupní trhu s udělováním licencí pro více území, posiluje kulturní rozmanitost a přispívá ke snižování počtu transakcí, které potřebuje poskytovatel online služeb k jejich poskytování. Toto slučování repertoárů by mělo usnadnit rozvoj nových online služeb a vést ke snížení nákladů na transakce, které se přenášejí na spotřebitele. Organizace kolektivní správy, které nejsou ochotny nebo schopny udělovat licence pro více území přímo v rámci svého vlastního hudebního repertoáru, by měly být podporovány v tom, aby dobrovolně pověřovaly jiné organizace kolektivní správy úkolem spravovat jejich repertoár za nediskriminačních podmínek. Ustanovení o výlučnosti ve smlouvách o licencích pro více území by omezovala možnosti výběru pro uživatele, kteří si chtějí opatřit

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

licenci pro více území, i pro organizace kolektivní správy, které potřebují přeshraniční administrativní služby pro svůj repertoár pro více území. Všechny smlouvy o zastupování mezi organizacemi kolektivní správy udělujícími licence pro více území by proto měly být uzavřeny bez ustanovení o výlučnosti.

- (45) Pro členy organizací kolektivní správy má mimořádný význam transparentnost podmínek, za nichž organizace kolektivní správy spravují práva k užití online, pro která jsou zmocněny zastupovat nositele práv. Organizace kolektivní správy by proto měly svým členům poskytnout dostatečné informace o hlavních podmínkách každé smlouvy, kterou se pověřuje jiná organizace kolektivní správy zastupováním práv těchto členů k hudebním dílům online pro účely udělování licencí pro více území.
- (46) Rovněž je důležité požadovat, aby organizace kolektivní správy, které nabízejí nebo udělují licence pro více území, souhlasily se zastupováním repertoáru jiných organizací kolektivní správy, které se rozhodly neučinit tak přímo. Aby se zajistilo, že tento požadavek nebude nepřiměřený a nepřekročí rámec toho, co je nezbytné, měla by mít dožádaná organizace kolektivní správy povinnost přijmout zastoupení pouze v případě, že se žádost omezuje na právo k užití online nebo na kategorie práv k užití online, které sama zastupuje. Tento požadavek by se měl navíc vztahovat pouze na organizace kolektivní správy, které slučují repertoár, a neměl by se rozšířit na organizace kolektivní správy, které poskytují licence pro více území jen pro svůj vlastní repertoár. Neměl by se vztahovat ani na organizace kolektivní správy, které slučují práva k týmž dílům pouze proto, aby mohly u těchto děl udělit licenci společně k právu na rozmnožování i k právu na sdělování těchto děl veřejnosti. Aby bylo možné chránit zájmy nositelů práv pověřující organizace kolektivní správy a zajistit, aby se na vnitřní trh dostal za stejných podmínek i malý a méně známý repertoár v členských státech, je důležité, aby byl repertoár pověřující organizace spravován za stejných podmínek jako repertoár pověřené organizace kolektivní správy a aby to bylo součástí nabídek, které pověřená organizace předkládá poskytovatelům online služeb. Náklady na správu práv účtované pověřenou organizací kolektivní správy by měly této organizaci umožnit vynahradiť si nezbytné a přiměřené prostředky, které investovala. Smlouva, na jejímž základě organizace kolektivní správy pověřuje jinou organizaci nebo jiné organizace udělováním licencí pro více území ke svému vlastnímu hudebnímu repertoáru k užití online, by neměla bránit pověřující organizaci v tom, aby nadále udělovala licence omezené na území členského státu, v němž je usazena, ke svému repertoáru a všem ostatním repertoárům, které může na základě zmocnění na daném území zastupovat.
- (47) Pokud by nositelé práv nemohli vykonávat svá práva na licence pro více území v případech, kdy organizace kolektivní správy, jíž svá práva udělili, neudělila nebo nenabídla udělování licencí pro více území a navíc tím nechťela pověřit jinou organizaci kolektivní správy, byly by ve značné míře ohroženy cíle a účinnost pravidel pro

udělování licencí pro více území organizacím kolektivní správy. Z tohoto důvodu by bylo důležité, aby nositelé práv mohli za takových okolností právo na udělování licencí pro více území, které potřebují poskytovatelé online služeb, vykonávat sami nebo prostřednictvím jiné strany či stran tím, že by své původní organizaci kolektivní správy odejmuli dle potřeby práva na udělování licencí na užití děl online pro více území a ponechali jí stejná práva pro účely udělování licencí pro jedno území.

- (48) Vysílací organizace se při vysílání svých vlastních rozhlasových a televizních programů, které zahrnují hudební díla, obvykle spoléhají na licenci od místní organizace kolektivní správy. Tato licence je často omezena na vysílání. K tomu, aby byl tento druh televizního nebo rozhlasového vysílání dostupný též online, by byla nezbytná licence k právům k hudebním dílům online. Za účelem snadnějšího udělování licencí k právům k hudebním dílům online pro účely souběžného i pozdějšího online přenosu televizního a rozhlasového vysílání je nezbytné stanovit výjimku z pravidel, která by se jinak na udělování licencí pro více území k právům k hudebním dílům online uplatňovala. Tato výjimka by měla být omezena na to, co je nezbytné k umožnění přístupu k televizním nebo rozhlasovým programům online a k materiálu, který má jednoznačně podřadný vztah k původnímu vysílání, vyrobenému pro účely, jakými jsou doplnění, upoutávky nebo recenze dotyčného televizního nebo rozhlasového programu. Neměla by vést k narušení hospodářské soutěže ve vztahu k jiným službám, které poskytují spotřebitelům přístup k jednotlivým hudebním nebo audiovizuálním dílům online, ani k restriktivním praktikám, např. rozdělení trhu nebo zákazníků, které by byly v rozporu s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.
- (49) Je nezbytné zajistit účinné prosazování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Organizace kolektivní správy by měly svým členům nabídnout zvláštní postupy pro vyřizování stížností. Tyto postupy by měly být k dispozici rovněž dalším nositelům práv, které organizace kolektivní správy přímo zastupuje, a také organizacím kolektivní správy, jejichž jménem spravuje práva na základě smlouvy o zastupování. Kromě toho by měly mít členské státy možnost stanovit, že spory mezi organizacemi kolektivní správy, jejich členy, nositeli práv nebo uživateli, pokud jde o uplatňování této směrnice, mohou podléhat rychlému, nezávislému a nestrannému postupu pro alternativní řešení sporů. Pokud by se spory mezi organizacemi kolektivní správy a jinými stranami neřešily rychle a účinně, mohlo by dojít zejména k oslabení účinnosti pravidel pro udělování licencí k právům k užití hudebních děl online platných pro více území. Aniž je dotčeno právo na přístup k soudu, je v důsledku toho vhodné stanovit pro řešení střetů mezi organizacemi kolektivní správy udělujícími licence pro více území na jedné straně a poskytovateli hudebních služeb online, nositeli práv nebo jinými organizacemi kolektivní správy na straně druhé možnost snadno přístupného, účinného a nestranného mimosoudního postupu, jako je mediační nebo rozhodčí řízení.

Tato směrnice nepředepisuje, jakým konkrétním způsobem by se mělo organizovat alternativní řešení sporů, ani nestanovuje, který orgán by to měl provádět, pokud je zaručena jeho nezávislost, nestrannost a účinnost. A konečně je také vhodné požadovat, aby členské státy měly zavedeny nezávislé, nestranné a účinné postupy schopné řešit prostřednictvím orgánů s odbornými znalostmi v oblasti práva duševního vlastnictví nebo prostřednictvím soudů obchodní spory mezi organizacemi kolektivní správy a uživateli, které by se týkaly platných nebo navrhovaných licenčních podmínek nebo porušení smlouvy.

(50) Členské státy by měly zavést vhodné postupy, které by umožnily sledovat dodržování této směrnice ze strany organizací kolektivní správy. Není vhodné, aby tato směrnice omezovala možnost volby členských států, pokud je o příslušné orgány, ani pokud jde o předběžné či následné kontroly organizací kolektivní správy, je však nutné zajistit, aby tyto orgány byly schopny zabývat se účinně a včas veškerými otázkami, které by mohly vzniknout při uplatňování této směrnice. Členské státy by neměly být povinny zřizovat nové příslušné orgány. Mělo by kromě toho být možné, aby členové organizací kolektivní správy, nositelé práv, uživatelé, organizace kolektivní správy a další zúčastněné strany informovali příslušné orgány o činnosti nebo okolnostech, které podle jejich mínění představují porušení práv ze strany organizací kolektivní správy, případně uživatelů. Členské státy by měly zajistit, aby příslušné orgány měly pravomoc ukládat sankce nebo přijímat opatření v případech, kdy dochází k porušování právních předpisů členských států, kterými se provádí tato směrnice. Tato směrnice nestanovuje konkrétní sankce nebo opatření, pokud jsou účinné, přiměřené a odrazující. Tyto sankce nebo opatření mohou zahrnovat příkaz k propuštění členů vedení, kteří jednali v nedbalosti, k provedení kontrol v prostorách organizace kolektivní správy, nebo k odnětí povolení k činnosti, pokud se toto povolení vydává k tomu, aby mohla organizace provozovat svou činnost. Tato směrnice by měla zůstat neutrální, pokud jde o předchozí systémy vydávání povolení a provádění kontrol v členských státech, včetně požadavku na reprezentativnost organizací kolektivní správy, pokud jsou tyto systémy v souladu s právními předpisy Unie a nevytvářejí překážky bránící uplatňování této směrnice v plném rozsahu.

(51) Aby se zajistilo, že budou požadavky týkající se udělování licencí pro více území dodržovány, měla by být přijata zvláštní ustanovení o sledování jejich provádění. Příslušné orgány členských států a Komise by měly za tímto účelem navzájem spolupracovat. Členské státy by si měly na základě výměny informací mezi svými

příslušnými orgány poskytovat vzájemnou pomoc, tak aby usnadnily sledování činnosti organizací kolektivní správy.

(52) Je důležité, aby organizace kolektivní správy dodržovaly právo na soukromý život a na ochranu osobních údajů nositelů práv, členů, uživatelů a ostatních osob, jejichž osobní údaje zpracovávají. Zpracovávání osobních údajů prováděné v členských státech v souvislosti s touto směrnicí a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých orgánů veřejné správy určených členskými státy, se řídí směrnicí 95/46/ES. Nositelé práv by měli být v souladu se směrnicí 95/46/ES patřičně informováni o zpracování svých údajů, příjemcích těchto údajů, lhůtách pro uchovávání těchto údajů v jakékoli databázi a způsobu, jakým mohou uplatňovat svá práva na přístup ke svým osobním údajům, jejich opravu nebo výmaz. Jako k osobním údajům ve smyslu uvedené směrnice by se mělo přistupovat zejména k jedinečným identifikátorům, které umožňují nepřímou identifikaci osoby.

(53) Ustanoveními o opatřeních k prosazování tohoto předpisu by neměly být dotčeny pravomoci vnitrostátních nezávislých orgánů veřejné správy zřízených členskými státy podle směrnice 95/46/ES ke sledování dodržování vnitrostátních předpisů přijatých k provedení uvedené směrnice.

(54) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Ustanovení této směrnice týkající se řešení sporů by neměla stranám sporu bránit ve výkonu jejich práva na přístup k soudu, které zaručuje Listina.

- (55) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení schopnosti členů organizací kolektivní správy vykonávat kontrolu nad činností těchto organizací, zaručení dostatečné transparentnosti ze strany organizací kolektivní správy a zlepšení udělování licencí pro více území k autorským právům k užití hudebních děl online, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (56) Ustanoveními této směrnice není dotčeno použití právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže a dalších právních předpisů příslušných pro jiné oblasti zahrnující důvěrnost údajů, obchodní tajemství, soukromí, přístup k dokumentům, smluvní právo a mezinárodní právo soukromé týkající se kolizních norem a příslušnosti soudů, ani svoboda sdružování pracovníků a zaměstnavatelů a jejich právo organizovat se.
- (57) V souladu se společným politickým prohlášením ze dne 28. září 2011 členských států a Komise k informativním dokumentům ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (58) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který dne 9. října 2012 vydal stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanovuje požadavky, které jsou nezbytné k zajištění řádného výkonu správy autorských práv a práv s nimi souvisejících organizacemi kolektivní správy. Stanovuje rovněž požadavky na udělování licencí k autorským právům k užití hudebních děl online na více územích organizacemi kolektivní správy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Hlavy I, II, IV a V s výjimkou čl. 34 odst. 2 a článku 38 se použijí na všechny organizace kolektivní správy usazené v Unii.
2. Hlava III a čl. 34 odst. 2 a článek 38 se vztahují na organizace kolektivní správy usazené v Unii, které spravují autorská práva k užití hudebních děl online pro více území.
3. Příslušná ustanovení této směrnice se vztahují na subjekty přímo či nepřímo, v celém rozsahu nebo zčásti, vlastněné či ovládané organizací kolektivní správy, jestliže tyto subjekty vykonávají činnost, na kterou by se ustanovení této směrnice vztahovala, pokud by ji vykonávala organizace kolektivní správy.
4. Ustanovení čl. 16 odst. 1, článků 18 a 20, čl. 21 odst. 1 písm. a), b), c), e), f) a g) a článků 36 a 42 se vztahují na všechny nezávislé správce práv usazené v Unii.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „organizací kolektivní správy“ organizace, která je ze zákona nebo prostřednictvím postoupení, licence nebo jiného smluvního ujednání oprávněna spravovat jménem více než jednoho nositele práv autorská práva nebo práva s nimi související k prospěchu nositelů práv jako svým jediným a hlavním účelem, a která splňuje alespoň jedno z těchto kritérií:
 - i) je vlastněna nebo ovládána svými členy,
 - ii) je svou podstatou neziskovou organizací;
- b) „nezávislým správcem práv“ organizace, která je ze zákona nebo prostřednictvím postoupení, licence nebo jiného smluvního ujednání oprávněna spravovat jménem více než jednoho nositele práv autorská práva nebo práva s nimi související ke prospěchu nositelů práv jako svým jediným a hlavním účelem a která:
 - i) není přímo či nepřímo, v celém rozsahu ani zčásti, vlastněna ani ovládána nositeli práv a
 - ii) je svou podstatou ziskovou organizací;
- c) „nositelem práv“ jakákoli osoba nebo subjekt, jiný než organizace kolektivní správy, který je nositelem autorských práv nebo práva s nimi souvisejících nebo který má podle dohody o výkonu práv nebo ze zákona nárok na podíl z příjmů z výkonu těchto práv;

- d) „členem“ nositel práv nebo subjekt zastupující nositele práv, včetně jiných organizací kolektivní správy a sdružení nositelů práv, který splňuje požadavky na členství v organizaci kolektivní správy a je touto organizací přijat;
- e) „stanovami“ zakladatelská smlouva a stanovy, statut, pravidla nebo doklad o založení organizace kolektivní správy;
- f) „valným shromážděním členů“ orgán organizace kolektivní správy, jehož se účastní členové a v němž vykonávají svá hlasovací práva, bez ohledu na právní formu organizace;
- g) „členem vedení“:
- i) člen správní rady – pokud vnitrostátní právní předpisy nebo stanovy organizace kolektivní správy stanovují monistický systém řízení,
 - ii) člen představenstva nebo dozorčí rady – pokud vnitrostátní právní předpisy nebo stanovy organizace kolektivní správy stanovují dualistický systém řízení;
- h) „příjmy z výkonu práv“ příjmy vybrané organizací kolektivní správy jménem nositelů práv, ať už na základě výlučného práva, práva na odměnu nebo práva na náhradní odměnu;
- i) „úhradou nákladů na správu práv“ částky, které si organizace kolektivní správy účtuje, odečte nebo započte z příjmů z výkonu práv nebo z jakýchkoli příjmů z investování příjmů z výkonu práv za účelem pokrytí svých nákladů na správu autorských práv nebo práv s nimi souvisejících;
- j) „smlouvou o zastupování“ jakákoli smlouva mezi organizacemi kolektivní správy, kterou jedna organizace kolektivní správy pověří jinou organizaci kolektivní správy správou práv, která zastupuje, včetně smlouvy uzavřené podle článků 29 a 30;
- k) „uživatel“ osoba nebo subjekt, který provádí úkony, jež vyžadují svolení nositelů práv, odměnu nositelům práv nebo zaplacení náhradní odměny nositelům práv, a který nejedná jako spotřebitel;
- l) „repertoárem“ díla, k nimž práva spravuje organizace kolektivní správy;
- m) „licencí pro více území“ licence, která se vztahuje na území více než jednoho členského státu;

- n) „právy k hudebním dílům online“ práva autora k hudebnímu dílu podle článků 2 a 3 směrnice 2001/29/ES, která jsou nezbytná k poskytování služeb online.

HLAVA II

ORGANIZACE KOLEKTIVNÍ SPRÁVY

KAPITOLA 1

Zastupování nositelů práv a členství a uspořádání organizací kolektivní správy

Článek 4

Obecné zásady

Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy jednaly v nejlepším zájmu nositelů práv, jejichž práva zastupují, a neukládaly jim žádné povinnosti, které nejsou objektivně nezbytné pro ochranu jejich práv a zájmů nebo pro účinnou správu jejich práv.

Článek 5

Práva nositelů práv

1. Členské státy zajistí, aby nositelé práv měli práva stanovená v odstavcích 2 až 8 a aby tato práva byla uvedena ve stanovách nebo v podmínkách členství v organizaci kolektivní správy.

2. Nositelé práv mají právo zmocnit organizaci kolektivní správy podle své volby ke správě práv, kategorií práv nebo druhů děl a jiných předmětů ochrany dle své volby pro území podle svého výběru, bez ohledu na členský stát, jehož je organizace kolektivní správy či nositel práv státním příslušníkem, v němž má bydliště nebo místo usazení. Pokud správa takových práv spadá do rozsahu působnosti dané organizace kolektivní správy a pokud nemá tato organizace kolektivní správy objektivní důvody k odmítnutí správy práv, je povinna tato práva, kategorie práv nebo druhy děl a jiné předměty ochrany spravovat.

3. Nositelé práv mají právo udělovat licence pro nekomerční užití jimi zvolených práv, kategorií práv nebo druhů děl a jiných předmětů ochrany.

4. Nositelé práv mají právo v přiměřené výpovědní lhůtě nepřesahující šest měsíců ukončit zmocnění ke správě práv, kategorií práv nebo druhů děl a jiných předmětů ochrany, které udělili organizaci kolektivní správy, nebo organizaci kolektivní správy odejmout jakékoli z těchto práv, kategorií práv nebo druhů děl a jiných předmětů ochrany, jak jsou vymezeny podle odstavce 2, pro území podle svého výběru. Organizace kolektivní správy může rozhodnout, že toto ukončení nebo odnětí má nabýt účinku až na konci účetního období.

5. Existují-li částky příslušející nositeli práv za užití, ke kterému došlo před ukončením zmocnění nebo před tím, než nabylo účinku odnětí práv, nebo v rámci licence poskytnuté před tím, než nabylo účinku ukončení či odnětí, ponechává si nositel práv svá práva podle článků 12, 13, 18, 20, 28 a 33.

6. Organizace kolektivní správy nesmí omezovat výkon práv uvedených v odstavcích 4 a 5 tím, že bude požadovat za podmínku k výkonu práv, aby byla správa práv nebo kategorií práv nebo druhů děl a jiného předmětu ochrany, na které se vztahuje ukončení nebo odnětí, svěřena jiné organizaci kolektivní správy.

7. Pokud nositel práv zmocní organizaci kolektivní správy ke správě svých práv, dá nositel práv souhlas konkrétně pro každé právo nebo kategorii práv nebo druh děl a jiný předmět ochrany, kterým organizaci kolektivní správy zmocňuje ke správě. Každý takový souhlas je doložen v listinné podobě.

8. Organizace kolektivní správy informuje nositele práv o jejich právech podle odstavců 1 až 7 a o jakýchkoli podmínkách, které se vztahují k právu stanovenému v odstavci 3, před obdržením jejich souhlasu se správou práva nebo kategorie práv nebo druhu děl a jiného předmětu ochrany.

Organizace kolektivní správy informuje nositele práv, kteří ji již zmocnili, o jejich právech podle odstavců 1 až 7 a o podmínkách, které se vztahují k právu stanovenému v odstavci 3, nejpozději do 10. října 2016.

Článek 6

Podmínky členství v organizacích kolektivní správy

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy dodržovaly pravidla stanovená v odstavcích 2 až 5.

2. Organizace kolektivní správy přijmou nositele práv a subjekty zastupující nositele práv, včetně jiných organizací kolektivní správy a sdružení nositelů práv, za členy, pokud splňují požadavky na členství založené na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích. Tyto požadavky jsou obsaženy ve stanovách organizace kolektivní správy nebo v podmínkách členství v organizaci kolektivní správy a jsou veřejně přístupné. Pokud organizace kolektivní správy odmítne přijmout žádost o členství, poskytne nositeli práv jasné zdůvodnění tohoto rozhodnutí.

3. Stanovy organizace kolektivní správy stanovují vhodný a účinný mechanismus pro účast svých členů v rozhodovacím procesu organizace. Zastoupení jednotlivých kategorií členů v rozhodovacím procesu musí být spravedlivé a vyvážené.

4. Organizace kolektivní správy umožní svým členům komunikovat s ní elektronickými prostředky i pro účely výkonu členských práv.

5. Organizace kolektivní správy uchovávají záznamy o svých členech a pravidelně je aktualizují.

Článek 7

Práva nositelů práv, kteří nejsou členy organizace kolektivní správy

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy dodržovaly pravidla stanovená v čl. 6 odst. 4, článku 20, čl. 29 odst. 2 a článku 33, pokud jde o nositele práv, kteří mají s organizací kolektivní správy přímý právní vztah ze zákona nebo prostřednictvím postoupení, licence nebo jiného smluvního ujednání, ale nejsou jejich členy.

2. Členské státy mohou na nositele práv uvedené v odstavci 1 uplatňovat i další ustanovení této směrnice.

Článek 8

Valné shromáždění členů organizace kolektivní správy

1. Členské státy zajistí, aby valné shromáždění členů bylo organizováno v souladu s pravidly stanovenými v odstavcích 2 až 10.

2. Valné shromáždění členů se svolává nejméně jednou ročně.

3. Valné shromáždění členů rozhoduje o změnách stanov a podmínek členství v organizaci kolektivní správy, pokud tyto podmínky nejsou upraveny stanovami.

4. Valné shromáždění členů rozhoduje o jmenování nebo odvolání členů vedení, obecně sleduje jejich plnění funkce a schvaluje jejich odměnu a jiné výhody, jako například peněžní a nepeněžní výhody, důchodové dávky a nároky, práva na další dávky a práva na odstupné.

V organizaci kolektivní správy s dualistickou strukturou valné shromáždění členů nerozhoduje o jmenování nebo odvolání členů představenstva nebo o schválení jejich odměn a dalších výhod, pokud je pravomoc přijímat tato rozhodnutí přenesena na dozorčí radu.

5. V souladu s ustanoveními stanovenými v kapitole 2 hlavy II rozhoduje valné shromáždění členů alespoň o těchto otázkách:

- a) obecném způsobu rozdělení částek příslušejících nositelům práv;
- b) obecném způsobu použití nerozdělitelných částek;
- c) obecné investiční politice, pokud jde o příjmy z výkonu práv a o veškeré příjmy z investování příjmů z výkonu práv;
- d) obecné politice týkající se srážek z příjmů z výkonu práv a srážek z veškerých příjmů z investování příjmů z výkonu práv;
- e) použití nerozdělitelných částek;
- f) politice řízení rizik;
- g) schvalování každého nabytí, prodeje nebo zastavení nemovitého majetku;
- h) schvalování fúzí a aliancí, zakládání dceřiných společností a pořízování jiných subjektů nebo podílů nebo práv v jiných subjektech;
- i) schvalování návrhů k čerpání půjček, poskytnutí půjček nebo poskytnutí záruky za půjčky.

6. Valné shromáždění členů může prostřednictvím usnesení nebo prostřednictvím ustanovení ve stanovách přenést pravomoci uvedené v odst. 5 písm. f), g), h) a i) na subjekt, který vykonává dozorčí funkci.

7. Pro účely odst. 5 písm. a) až d) mohou členské státy po valném shromáždění členů požadovat, aby stanovilo podrobnější podmínky použití příjmů z výkonu práv a příjmů z investování příjmů z výkonu práv.

8. Valné shromáždění členů kontroluje činnost organizace kolektivní správy alespoň tím, že rozhoduje o jmenování a odvolání auditora a schvaluje výroční zprávu o transparentnosti uvedenou v článku 22.

Členské státy mohou povolit alternativní systémy nebo způsoby jmenování a odvolání auditora za předpokladu, že tyto systémy nebo způsoby zajistí nezávislost auditora na osobách, které řídí činnost organizace kolektivní správy.

9. Všichni členové organizace kolektivní správy mají právo účastnit se valného shromáždění členů a hlasovat na něm. Členské státy však mohou umožnit omezení práva členů organizace kolektivní správy práv na účast a výkon hlasovacích práv na valném shromáždění členů na základě jednoho nebo obou z těchto kritérií:

- a) doba trvání členství;
- b) částky, které člen obdržel, nebo mu jsou splatné,

pokud jsou tato kritéria určena a uplatňována spravedlivým a přiměřeným způsobem.

Kritéria stanovená v prvním pododstavci písm. a) a b) jsou obsažena ve stanovách nebo v podmínkách členství v organizaci kolektivní správy a jsou zveřejněna v souladu s články 19 a 21.

10. Každý člen organizace kolektivní správy má právo zmocnit jakoukoli jinou osobu nebo subjekt, aby se jeho jménem účastnil valného shromáždění členů a hlasoval na něm, pokud toto zmocnění nevede ke střetu zájmů, jenž by mohl nastat například tehdy, pokud by zmocňující člen a zmocněná osoba patřili v rámci organizace kolektivní správy do různých kategorií nositelů práv.

Členské státy však mohou umožnit omezení zmocnění a výkon hlasovacích práv členů, které zmocněné osoby zastupují, pokud tímto omezením není dotčena vhodná a efektivní účast členů v rozhodovacím procesu organizace kolektivní správy.

Každé zmocnění platí pro jedno valné shromáždění členů. Zmocněná osoba má na valném shromáždění členů stejná práva jako člen, který zmocnění udělil. Zmocněná osoba je povinna hlasovat v souladu s pokyny, jež mu dal člen, který jej zmocnil.

11. Členské státy mohou rozhodnout, že pravomoci valného shromáždění členů může vykonávat shromáždění delegátů volených nejméně každé čtyři roky členy organizace kolektivní správy, a to za předpokladu, že:

- a) je zajištěna vhodná a účinná účast členů na rozhodování organizace kolektivní správy a
- b) zastoupení jednotlivých kategorií členů ve shromáždění delegátů je spravedlivé a vyvážené.

Pravidla stanovená v odstavcích 2 až 10 se použijí obdobně na shromáždění delegátů.

12. Členské státy mohou rozhodnout, že pokud organizace kolektivní správy vzhledem ke své právní formě nemá valné shromáždění členů, pravomoci uvedeného shromáždění má plnit orgán, který vykonává dozorčí funkci. Pravidla stanovená v odstavcích 2 až 5, 7 a 8 se na tento orgán, který vykonává dozorčí funkci, použijí obdobně.

13. Členské státy mohou rozhodnout, že pokud má organizace kolektivní správy členy, kteří jsou subjekty zastupující nositele práv, mají všechny nebo některé pravomoci valného shromáždění členů vykonávat shromáždění těchto nositelů práv. Pravidla stanovená v odstavcích 2 až 10 se použijí obdobně na shromáždění nositelů práv.

Článek 9

Dozorčí funkce

1. Členské státy zajistí, aby každá organizace kolektivní správy měla dozorčí funkci pro nepřetržité sledování činností a plnění povinností osob, které řídí činnost organizace.
2. Jednotlivé kategorie členů organizace kolektivní správy jsou v orgánu vykonávajícím dozorčí funkci spravedlivě a vyváženě zastoupeny.
3. Každá osoba vykonávající dozorčí funkci předloží valnému shromáždění členů roční individuální prohlášení o střetu zájmů, které obsahuje informace uvedené v čl. 10 odst. 2 druhém pododstavci.
4. Orgán vykonávající dozorčí funkci se pravidelně schází a má alespoň tyto pravomoci:
- a) vykonávat pravomoci, které mu udělilo valné shromáždění členů, a to i podle čl. 8 odst. 4 a 6;
- b) sledovat činnost a plnění povinností osob uvedených v článku 10, včetně provádění rozhodnutí valného shromáždění členů, a zejména provádění obecných politik uvedených v čl. 8 odst. 5 písm. a) až d).

5. Orgán vykonávající dozorčí funkci podává valnému shromáždění členů alespoň jednou ročně zprávu o výkonu svých pravomocí.

Článek 10

Povinnosti osob, které řídí činnost organizace kolektivní správy

1. Členské státy zajistí, aby každá organizace kolektivní správy přijala veškerá nezbytná opatření k tomu, aby osoby, které řídí její činnost, tak činily řádně, obezřetně a náležitě pomocí řádných správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů.
2. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy zavedly a uplatňovaly postupy, které zamezí střetům zájmů, a pokud těmto střetům zamezit nelze, aby nastalé i potenciální střety zájmů identifikovaly, řešily, sledovaly a zveřejňovaly, s cílem zabránit tomu, aby negativně ovlivnily kolektivní zájmy nositelů práv, které organizace zastupuje.

Postupy uvedené v prvním pododstavci zahrnují roční individuální prohlášení všech osob uvedených v odstavci 1 určené valnému shromáždění členů, které obsahuje tyto informace:

- a) všechny zájmy v rámci organizace kolektivní správy;
- b) všechny odměny přijaté v předchozím účetním období od organizace kolektivní správy, též ve formě důchodových systémů, věcných dávek a jiných druhů výhod;
- c) všechny částky získané v předchozím účetním období v postavení nositele práv od organizace kolektivní správy;
- d) prohlášení týkající se nastalého nebo potenciálního střetu mezi osobními zájmy a zájmy organizace kolektivní správy nebo mezi závazky vůči organizaci kolektivní správy a povinnostmi vůči jiné fyzické nebo právnické osobě.

KAPITOLA 2

Správa příjmů z výkonu práv

Článek 11

Výběr a použití příjmů z výkonu práv

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy dodržovaly pravidla stanovená v odstavcích 2 až 5.

2. Organizace kolektivní správy vybírá a spravuje příjmy z výkonu práv s náležitou péčí.

3. Organizace kolektivní správy vede na svých účtech odděleně:

- a) příjmy z výkonu práv a veškeré příjmy z investování příjmů z výkonu práv a
- b) veškerá případná vlastní aktiva a příjmy pocházející z těchto aktiv, z úhrad nákladů na správu práv nebo z jiných činností.

4. Organizace kolektivní správy nesmí využívat příjmy z výkonu práv nebo jakékoli příjmy z investování příjmů z výkonu práv k jiným účelům, než je rozdělení nositelům práv, s výjimkou případů, kdy je možné odečíst nebo započíst její náklady na správu práv v souladu s rozhodnutím přijatým podle čl. 8 odst. 5 písm. d) nebo využívat příjmy z výkonu práv nebo jakékoli příjmy z investování příjmů z výkonu práv v souladu s rozhodnutím přijatým podle čl. 8 odst. 5.

5. Investuje-li organizace kolektivní správy příjmy z výkonu práv nebo jakékoli příjmy z investování příjmů z výkonu práv, činí tak v nejlepším zájmu nositelů práv, jejichž práva zastupuje, v souladu s obecnou investiční politikou a politikou řízení rizik uvedenou v čl. 8 odst. 5 písm. c) a f) a s ohledem na tato pravidla:

- a) pokud existuje potenciální střet zájmů, organizace kolektivní správy zajistí, aby byly investice prováděny výhradně v zájmu těchto nositelů práv;
- b) aktiva se investují tak, aby se zajistila bezpečnost, kvalita, likvidita a ziskovost celého portfolia;
- c) aktiva musí být náležitě diverzifikována, aby se zabránilo nadměrné závislosti na jakémkoli konkrétním aktivu a kumulaci rizik v celém portfoliu.

Článek 12

Srážky

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že nositel práv zmocní organizaci kolektivní správy ke správě svých práv, byla organizace kolektivní správy povinna poskytnout nositeli práv informace o úhradě nákladů na správu a jiných srážkách z příjmů z výkonu práv a z jakýchkoli příjmů z investování příjmů z výkonu práv před tím, než od něj získá souhlas, aby spravovala jeho práva.

2. Srážky musí být přiměřené a musí odpovídat službám, které organizace kolektivní správy poskytuje nositelům práv, včetně případných služeb uvedených v odstavci 4, a musí být stanoveny na základě objektivních kritérií.

3. Úhrada nákladů na správu práv nepřesáhne odůvodněné a doložené náklady, které organizaci kolektivní správy vznikly v souvislosti se správou autorských práv a práv s nimi souvisejících.

Členské státy zajistí, aby se požadavky platné pro použití a transparentnost použití částek odečtených nebo započtených k úhradě nákladů na správu práv uplatňovaly i na jakékoli jiné srážky sloužící k pokrytí nákladů za správu autorských práv a práv s nimi souvisejících.

4. Pokud organizace kolektivní správy poskytuje sociální, kulturní nebo vzdělávací služby financované prostřednictvím srážek z příjmů z výkonu práv nebo z jakýchkoli příjmů z investování příjmů z výkonu práv, jsou tyto služby poskytovány na základě spravedlivých kritérií, zejména pokud jde o přístup k těmto službám a jejich rozsah.

Článek 13

Rozdělení částek příslušejících nositelům práv

1. Aniž jsou dotčeny čl. 15 odst. 3 a článek 28, členské státy zajistí, aby každá organizace kolektivní správy pravidelně, s náležitou péčí a přesně rozdělovala a vyplácela částky příslušející nositelům práv, a to v souladu s obecným způsobem rozdělení částek uvedeným v čl. 8 odst. 5 písm. a).

Členské státy rovněž zajistí, aby organizace kolektivní správy nebo jejich členové, kteří jsou subjekty zastupující nositele práv, rozdělovaly a vyplácely tyto částky nositelům práv co nejdříve, avšak nejpozději do devíti měsíců od konce účetního období, v němž byly vybrány příjmy z výkonu práv, ledaže objektivní důvody související zejména s podáváním hlášení uživateli, určením práv, nositeli práv nebo přiřazením informací o dílech a jiných předmětech ochrany k nositelům práv brání organizaci kolektivní správy nebo případně jejím členům v dodržení této lhůty.

2. Pokud nemohou být částky příslušející nositelům práv rozděleny v rámci lhůty stanovené v článku 1, protože příslušní nositelé práv nemohou být určení nebo vyhledáni a výjimka z uvedené lhůty se nepoužije, jsou tyto částky v účetnictví organizace kolektivní správy vedeny odděleně.

3. Organizace kolektivní správy přijmou veškerá nezbytná opatření, která jsou v souladu s článkem 1, jejichž cílem je určit a vyhledat nositele práv. Zejména nejpozději tři měsíce po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1, organizace kolektivní správy zpřístupní informace o dílech a jiných předmětech ochrany, u nichž nebyl určen ani vyhledán jeden nebo více nositelů práv:

- a) nositelům práv, jež zastupuje, nebo subjektům zastupujícím nositele práv, pokud jsou tyto subjekty členy organizace kolektivní správy, a

- b) všem organizacím kolektivní správy, s nimiž uzavřela smlouvy o zastupování.

Informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují, pokud jsou dostupné:

- a) název díla nebo jiného předmětu ochrany;
- b) jméno nositele práv;
- c) jméno příslušného vydavatele či producenta a
- d) jakékoli další relevantní dostupné informace, jež by mohly pomoci určit nositele práv.

Organizace kolektivní správy rovněž ověří záznamy zmiňované v čl. 6 odst. 5 a v jiných dosažitelných záznamech. Pokud výše uvedená opatření nepřinesou výsledky, organizace kolektivní správy zveřejní tyto dostupné informace nejpozději jeden rok po uplynutí tohoto tříměsíčního období.

4. Pokud nelze částky příslušející nositelům práv rozdělit do tří let od konce účetního období, v němž došlo k výběru příjmů z výkonu práv, a za předpokladu, že organizace kolektivní správy přijala veškerá nezbytná opatření, jejichž cílem je určit a vyhledat nositele práv, jak je stanoveno v odstavci 3, považují se tyto částky za nerozdělitelné.

5. Valné shromáždění členů organizace kolektivní správy rozhodne o použití těchto nerozdělitelných částek v souladu s čl. 8 odst. 5 písm. b), aniž je dotčeno právo nositelů práv uplatnit nárok na tyto částky u organizace kolektivní správy v souladu s právními předpisy členských států týkajícími se promlčení.

6. Členské státy mohou omezit nebo stanovit povolené způsoby použití nerozdělitelných částek mimo jiné tím, že zajistí, aby tyto částky byly použity odděleně a nezávisle k financování sociálních, kulturních a vzdělávacích činností ve prospěch nositelů práv.

KAPITOLA 3

Správa práv jménem jiných organizací kolektivní správy

Článek 14

Práva spravovaná v rámci smluv o zastupování

Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy neznevýhodňovala žádné nositele práv, jejichž práva spravuje podle

smlouvy o zastupování, zejména pokud jde o použitelné sazby, úhradu nákladů na správu práv a podmínky výběru příjmů z výkonu práv a rozdělení částek příslušejících nositelům práv.

Článek 15

Srážky a platby ve smlouvách o zastupování

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy neuplatňovala na příjmy z výkonu práv pocházející z práv, která spravuje na základě smlouvy o zastupování, ani na jakékoli příjmy z investování těchto příjmů z výkonu práv jiné srážky než na úhradu nákladů na správu práv, ledaže jiná organizace kolektivní správy, která je stranou smlouvy o zastupování, výslovně vyjádří souhlas s těmito srážkami.

2. Organizace kolektivní správy rozděluje a vyplácí částky splatné jiným organizacím kolektivní správy pravidelně, s náležitou péčí a přesně.

3. Organizace kolektivní správy uskuteční tato rozdělení a platby jiné organizaci kolektivní správy co nejdříve, avšak nejpozději do devíti měsíců od konce účetního období, v němž byly vybrány příjmy z výkonu práv, ledaže objektivní důvody související zejména s podáváním hlášení uživateli, určením práv, nositeli práv nebo přiřazením informací o dílech a jiných předmětech ochrany k nositelům práv brání organizaci kolektivní správy v dodržení této lhůty.

Jiná organizace kolektivní správy, nebo pokud má členy, kteří jsou subjekty zastupující nositele práv, tito členové, rozdělí a vyplatí tyto částky nositelům práv co nejdříve, avšak nejpozději do šesti měsíců od obdržení těchto částek, ledaže objektivní důvody související zejména s podáváním hlášení uživateli, určením práv, nositeli práv nebo přiřazením informací o dílech a jiných předmětech ochrany k nositelům práv brání organizaci kolektivní správy nebo případně jejím členům v dodržení této lhůty.

KAPITOLA 4

Vztahy s uživateli

Článek 16

Udělování licencí

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy a uživatelé vedli jednání o udělování licencí k právům v dobré víře. Organizace kolektivní správy a uživatelé si navzájem poskytují veškeré nezbytné informace.

2. Licenční podmínky musí být založeny na objektivních a nediskriminačních kritériích. Při udělování licencí k právům není organizace kolektivní správy povinna použít jako precedens pro jiné online služby podmínky licence dohodnuté s uživatelem, pokud tento uživatel poskytuje nový typ služby online, který je k dispozici veřejnosti v Unii po dobu kratší než tři roky.

Nositelé práv obdrží za užití svých práv příslušnou odměnu. Sazby za výlučná práva a práva na odměnu musí být přiměřené, mimo jiné vzhledem k hospodářské hodnotě obchodního využívání těchto práv, přičemž se zohlední povaha a rozsah užití děl a jiných předmětů ochrany, jakož i hospodářská hodnota služeb poskytovaných organizací kolektivní správy. Organizace kolektivní správy informují dotčeného uživatele o kritériích použitých pro stanovení těchto sazeb.

3. Organizace kolektivní správy bez zbytečného odkladu odpoví na žádosti uživatelů a uvedou mimo jiné informace, které tato organizace kolektivní správy pro nabídku licence potřebuje.

Po obdržení všech relevantních informací organizace kolektivní správy buď licenci bez zbytečného odkladu nabídne, nebo poskytne uživateli zdůvodnění, proč nemá v úmyslu udělit licenci k určité službě.

4. Organizace kolektivní správy umožní uživatelům komunikovat s ní elektronickými prostředky, případně i pro účely podávání hlášení o využívání licence.

Článek 17

Povinnosti uživatelů

Členské státy přijmou ustanovení s cílem zajistit, aby uživatelé poskytli organizaci kolektivní správy v dohodnutém nebo předem stanoveném časovém období a v dohodnuté či předem stanovené podobě informace, jež mají k dispozici o užití práv, která zastupují organizace kolektivní správy, a jež jsou nezbytné k výběru příjmu z výkonu práv a k jejich rozdělení a výplatě příslušným nositelům práv. Při rozhodování o formátu pro poskytování těchto informací zohlední organizace kolektivní správy a uživatelé v nejvyšší možné míře dobrovolná odvětvová pravidla.

KAPITOLA 5

Transparentnost a podávání zpráv

Článek 18

Informace poskytované nositelům práv o správě jejich práv

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku a článek 19 a čl. 28 odst. 2, zajistí členské státy, aby organizace kolektivní správy

každému nositeli práv, kterému v období, jehož se dotčené informace týkají, přidělila příjmy z výkonu práv či v jehož prospěch provedla platbu, poskytla nejméně jednou ročně přinejmenším tyto informace:

- a) veškeré kontaktní údaje, které nositel práv povolil organizaci kolektivní správy používat, za účelem určení a vyhledání nositele práv;
- b) příjmy z výkonu práv přidělené nositeli práv;
- c) částky, které organizace kolektivní správy vyplatila nositeli práv, podle kategorie spravovaných práv a podle způsobu užití;
- d) období, během něhož došlo k užití, za něž byly nositeli práv přiděleny a vyplaceny částky, ledaže organizaci kolektivní správy brání v poskytnutí těchto informací objektivní důvody související s podáváním hlášení uživateli;
- e) srážky za úhradu nákladů na správu práv;
- f) srážky pro jiný účel než na úhradu nákladů na správu práv, včetně srážek, které může požadovat vnitrostátní právní předpis za poskytování sociálních, kulturních nebo vzdělávacích služeb;
- g) všechny příjmy z výkonu práv přidělené nositeli práv, které za jakékoli období nebyly dosud vyrovnány;

2. V případech, v nichž organizace kolektivní správy přiděluje příjmy z výkonu práv a má za členy subjekty, jež jsou odpovědné za přidělení příjmů z výkonu práv nositelům práv, poskytne organizace kolektivní správy těmto subjektům informace uvedené v odstavci 1 za předpokladu, že tyto subjekty nedisponují uvedenými informacemi. Členské státy zajistí, aby tyto subjekty zpřístupnily alespoň informace uvedené v odstavci 1, a to nejméně jednou ročně, každému nositeli práv, jemuž přidělily příjmy z výkonu práv nebo provedly platby v období, k němuž se vztahují tyto informace.

Článek 19

Informace poskytované jiným organizacím kolektivní správy o správě práv v rámci smluv o zastupování

Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy poskytla elektronickými prostředky alespoň jednou ročně organizaci kolektivní správy, jejímž jménem spravuje práva v rámci smlouvy o zastupování, přinejmenším tyto informace za období, k němuž se vztahují:

- a) přidělené příjmy z výkonu práv, částky vyplacené organizací kolektivní správy podle kategorie spravovaných práv, způsobu užití pro práva, která spravuje v rámci smlouvy o zastupování, a jakékoli přidělené příjmy z výkonu práv, které za jakékoli období nebyly dosud vyrovnány;
- b) srážky na úhradu nákladů na správu práv;
- c) srážky provedené pro jakýkoli jiný účel než na úhradu nákladů na správu práv, jak je stanoveno v článku 15;
- d) informace o licencích udělených či odmítnutých s ohledem na díla a jiné předměty ochrany, na něž se vztahuje smlouva o zastupování;
- e) usnesení přijatá valným shromážděním členů, pokud se tato usnesení vztahují ke správě práv podle smlouvy o zastupování.
- c) vzorové licenční smlouvy a standardní používané sazby, včetně slev;
- d) seznam osob uvedených v článku 10;
- e) svou obecný způsob rozdělování částek příslušejících nositelům práv;
- f) svou obecnou politiku pro úhradu nákladů na správu práv;
- g) svou obecnou politiku pro srážky z příjmů z výkonu práv a z příjmů z investování příjmů z výkonu práv pro jiné účely než na úhradu nákladů na správu práv, včetně srážek pro účely sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb;
- h) seznam smluv o zastupování, které uzavřela, a jména organizací kolektivní správy, s nimiž byly uzavřeny tyto smlouvy o zastupování;
- i) obecný způsob použití nerozdělitelných částek;
- j) postupy vyřizování stížností a řešení sporů, které jsou k dispozici podle článků 33, 34 a 35.

Článek 20

Informace poskytované na žádost nositelům práv, jiným organizacím kolektivní správy a uživatelům

Aniž je dotčen článek 25, zajistí členské státy, aby na základě řádně odůvodněné žádosti organizace kolektivní správy zpřístupnila elektronickými prostředky kterékoli organizaci kolektivní správy, jejímž jménem spravuje práva v rámci smlouvy o zastupování, nebo kterémukoli nositeli práv či kterémukoli uživateli bez zbytečného odkladu přinejmenším tyto informace:

- a) díla nebo jiné předměty ochrany, které zastupuje, práva, která spravuje, a to přímo či v rámci smluv o zastoupení, a území, jichž se správa týká, nebo
- b) pokud není možné vzhledem k rozsahu působnosti organizace kolektivní správy určit tato díla nebo jiné předměty ochrany, druhy děl nebo jiných předmětů ochrany, které zastupuje, práva, která spravuje, a území, jichž se správa týká.

Článek 21

Zveřejňování informací

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy zveřejnila přinejmenším tyto informace:

- a) své stanovy;
- b) své podmínky členství a podmínky ukončení platnosti zmocnění ke správě práv, nejsou-li obsaženy ve stanovách;

2. Informace uvedené v odstavci 1 organizace kolektivní správy zveřejní a aktualizuje na svých veřejných internetových stránkách.

Článek 22

Výroční zpráva o transparentnosti

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy bez ohledu na svou právní formu podle vnitrostátního práva vypracovala a zveřejnila pro každé účetní období nejpozději do osmi měsíců po jeho skončení výroční zprávu o transparentnosti, jejíž součástí je zvláštní zpráva uvedená v odstavci 3.

Výroční zprávu o transparentnosti zveřejní organizace kolektivní správy na svých internetových stránkách, přičemž zpráva zůstane na těchto stránkách veřejně přístupná po dobu alespoň pěti let.

2. Výroční zpráva o transparentnosti musí obsahovat alespoň informace uvedené v příloze.

3. Zvláštní zpráva se zabývá použitím částek sražených pro účely sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb a musí obsahovat alespoň informace uvedené v bodě 3 přílohy.

4. Účetní údaje obsažené ve výroční zprávě o transparentnosti musí být auditovány jednou nebo několika osobami zmocněnými zákonem k provádění auditu účtů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

Zpráva auditora včetně případných výhrad se v plném znění uvede ve výroční zprávě o transparentnosti.

Pro účely tohoto odstavce zahrnují účetní údaje finanční výkazy uvedené v bodě 1 písm. a) přílohy a finanční údaje uvedené v bodě 1 písm. g) a h) a bodě 2 přílohy.

HLAVA III

UDĚLOVÁNÍ LICENCÍ PRO VÍCE ÚZEMÍ K PRÁVŮM K HUDEBNÍM DÍLŮM ONLINE ORGANIZACEMI KOLEKTIVNÍ SPRÁVY

Článek 23

Udělování licencí pro více území na vnitřním trhu

Členské státy zajistí, aby při udělování licencí pro více území k právům k hudebním dílům online splňovaly organizace kolektivní správy usazené na jejich území požadavky této hlavy.

Článek 24

Kapacita k vyřizování licencí pro více území

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy, která uděluje licence pro více území k právům k hudebním dílům online, měla dostatečnou kapacitu k účinnému a transparentnímu elektronickému zpracování údajů potřebných pro správu takových licencí, včetně pro účely identifikace repertoáru a sledování jeho užití, fakturace uživatelů, výběru příjmů z výkonu práv a rozdělování částek příslušejících nositelům práv.

2. Pro účely odstavce 1 musí organizace kolektivní správy splňovat alespoň tyto podmínky:

- a) je schopna přesně identifikovat, v celém rozsahu nebo zčásti, ta hudební díla, která je organizace kolektivní správy, oprávněna zastupovat;
- b) je schopna přesně identifikovat, v celém rozsahu nebo zčásti, a ve vztahu ke každému příslušnému území práva a jejich příslušné nositele ke každému hudebnímu dílu či jeho části, které je organizace kolektivní správy oprávněna zastupovat;
- c) používá jednoznačné identifikační kódy k určení nositelů práv a hudebních děl, přičemž v co největší míře zohlední dobrovolná odvětvová pravidla a postupy, které byly vypracovány na mezinárodní úrovni nebo na úrovni Unie;
- d) používá odpovídající prostředky k rozpoznání a účinnému a včasnému řešení nesrovnalostí v údajích, jimiž disponují jiné organizace kolektivní správy udělující licence pro více území k právům k hudebním dílům online.

Článek 25

Transparentnost informací o repertoáru pro více území

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy, jež uděluje licence pro více území k právům k hudebním dílům online, poskytovala poskytovatelům online služeb, nositelům práv, jejichž práva zastupuje, a ostatním organizacím kolektivní správy elektronickými prostředky a na základě řádně odůvodněné žádosti aktuální informace umožňující identifikaci online hudebního repertoáru, který zastupuje. Tyto informace zahrnují:

- a) zastupovaná hudební díla;
- b) práva zastupovaná v celém rozsahu nebo zčásti a
- c) dotčená území.

2. Organizace kolektivní správy může v případě potřeby přijmout přiměřená opatření na ochranu přesnosti a úplnosti údajů, ke kontrole jejich opětovného použití a na ochranu osobních údajů a na ochranu obchodně citlivých informací.

Článek 26

Přesnost informací o repertoáru pro více území

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy, jež uděluje licence pro více území k právům k hudebním dílům online, měla zavedeny postupy, které nositelům práv, jiným organizacím kolektivní správy a poskytovatelům online služeb umožní požádat o opravu údajů uvedených v seznamu podmínek podle čl. 24 odst. 2 nebo informací poskytovaných podle článku 25, pokud se tito nositelé práv, organizace kolektivní správy a poskytovatelé online služeb na základě přiměřených důkazů domnívají, že údaje nebo informace jsou ve vztahu k jejich právům k hudebním dílům online nepřesné. Jsou-li námitky dostatečně opodstatněné, organizace kolektivní správy zajistí, aby údaje nebo informace byly bez zbytečného odkladu opraveny.

2. Organizace kolektivní správy poskytne nositelům práv, jejichž hudební díla jsou součástí jejího vlastního hudebního repertoáru a nositelům práv, kteří jí svěřili správu svých práv k hudebním dílům online v souladu s článkem 31, v elektronické podobě informace týkající se jejich hudebních děl, jejich práv vztahujících se k těmto dílům a území, pro něž tito nositelé práv tuto organizaci zmocňují. Organizace kolektivní správy a nositelé práv přitom v co největší míře zohlední dobrovolná odvětvová pravidla nebo postupy pro výměnu údajů, které byly vypracovány na mezinárodní úrovni nebo na úrovni Unie a které nositelům práv umožní přesně určit hudební dílo v celém rozsahu nebo zčásti, práva k užití díla online v celém rozsahu nebo zčásti a území, pro něž zmocňují tuto organizaci.

3. Pokud organizace kolektivní správy pověří udělováním licencí pro více území k právům k hudebním dílům 1 online podle článků 29 a 30 jinou organizací kolektivní správy, pověřená organizace kolektivní správy uplatní odstavec 2 tohoto článku rovněž na nositele práv, jejichž hudební díla jsou součástí repertoáru pověřující organizace kolektivní správy, nedohodnou-li se tyto organizace kolektivní správy jinak.

Článek 27

Přesné a včasné podávání hlášení a fakturace

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy sledovala užití práv online k hudebním dílům, která zastupuje v celém rozsahu nebo zčásti, poskytovateli online služeb, kterým udělila licence pro více území k uvedeným právům.

2. Organizace kolektivní správy nabídne poskytovatelům online služeb možnost podávání hlášení o skutečném užití práv online k hudebním dílům elektronickými prostředky a poskytovatelé online služeb podávají přesná hlášení o skutečném užití těchto děl. Organizace kolektivní správy nabídne k podávání hlášení alespoň jednu metodu, která zohledňuje dobrovolná odvětvová pravidla nebo postupy pro elektronickou výměnu takových údajů, které byly vypracovány na mezinárodní úrovni nebo na úrovni Unie. Organizace kolektivní správy může odmítnout přijetí hlášení poskytovatelem online služeb v chráněném formátu, pokud organizace umožňuje použít k podávání hlášení odvětvová pravidla pro elektronickou výměnu údajů.

3. Organizace kolektivní správy vystaví fakturu poskytovateli online služeb elektronicky. Organizace kolektivní správy nabídne použití alespoň jednoho formátu, jenž zohledňuje dobrovolná odvětvová pravidla nebo postupy, které byly vypracovány na mezinárodní úrovni nebo na úrovni Unie. Na faktuře se na základě údajů uvedených na seznamu podmínek podle čl. 24 odst. 2 uvedou díla a práva, k nimž byla udělena licence v celém rozsahu nebo zčásti, a odpovídající skutečná užití, pokud je to na základě informací poskytnutých poskytovatelem online služeb a formátu použitého k poskytnutí informací možné. Poskytovatel online služeb nemůže odmítnout fakturu kvůli jejímu formátu, pokud organizace kolektivní správy používá odvětvová pravidla.

4. Organizace kolektivní správy vystaví fakturu poskytovateli online služeb s přesnými údaji a neprodleně po podání hlášení o skutečném užití práv k hudebním dílům online, ledaže to není možné z důvodů na straně poskytovatele online služeb.

5. Organizace kolektivní správy musí mít zavedeny vhodné postupy, které umožní poskytovateli online služeb zpochybnit správnost faktury, včetně případu, kdy poskytovatel online služeb obdrží faktury od jedné nebo více organizací kolektivní správy za tatáž práva k hudebnímu dílu online.

Článek 28

Přesná a včasná platba nositelům práv

1. Aniž je dotčen odstavec 3, členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy, jež uděluje licence pro více území k právům k hudebním dílům online, rozdělovala částky příslušející nositelům práv, které získá z těchto licencí, přesně a neprodleně po podání hlášení o skutečném užití díla, ledaže to není možné z důvodů na straně poskytovatele online služeb.

2. Aniž je dotčen odstavec 3, organizace kolektivní správy poskytnou nositeli práv společně s každou platbou, kterou provede podle odstavce 1, alespoň tyto informace:

- a) období, během něhož došlo k užití, za něž nositeli práv tyto částky přísluší, a území, na nichž k užití došlo;
- b) vybrané částky, provedené srážky a částky rozdělené organizací kolektivní správy u každého práva k hudebnímu dílu online, k jehož zastupování v celém rozsahu nebo zčásti zmocnil nositel práv organizací kolektivní správy;
- c) částky vybrané pro nositele práv, provedené srážky a částky rozdělené organizací kolektivní správy s ohledem na každého poskytovatele online služeb.

3. Pokud organizace kolektivní správy pověří udělováním licencí pro více území k právům k hudebním dílům online podle článků 29 a 30 jinou organizací kolektivní správy, pověřená organizace kolektivní správy rozdělí částky uvedené v odstavci 1 přesně a neprodleně a poskytne informace uvedené v odstavci 2 pověřující organizací kolektivní správy. Pověřující organizace kolektivní správy je odpovědná za následné rozdělení těchto částek a poskytnutí těchto informací nositelům práv, nedohodnou-li se tyto organizace kolektivní správy jinak.

Článek 29

Smlouvy mezi organizacemi kolektivní správy o udělování licencí pro více území

1. Členské státy zajistí, aby každá smlouva o zastupování mezi organizacemi kolektivní správy, kterou jedna organizace kolektivní správy pověřuje jinou organizací kolektivní správy udělováním licencí pro více území k právům k hudebním dílům online ze svého vlastního hudebního repertoáru, měla nevýhradní povahu. Pověřená organizace kolektivní správy spravuje tato práva k užití online nediskriminačním způsobem.

2. Pověřující organizace kolektivní správy informuje své členy o hlavních podmínkách smlouvy, včetně doby jejího trvání a nákladů na služby poskytované pověřenou organizací kolektivní správy.

3. Pověřená organizace kolektivní správy informuje pověřující organizaci kolektivní správy o hlavních podmínkách, za nichž se licence k jejím právům k užití online uděluje, včetně způsobu užití, všech ustanovení, která se týkají licenční odměny nebo která ji ovlivňují, časového rozsahu licence, účetních období a území, na něž se licence vztahuje.

Článek 30

Povinnost zastupovat jinou organizaci kolektivní správy při udělování licencí pro více území

1. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy organizace kolektivní správy, která neuděluje licence pro více území k právům k hudebním dílům online ze svého vlastního repertoáru ani nenabízí jejich udělování, požádá jinou organizaci kolektivní správy o uzavření smlouvy o zastupování za účelem zastupování uvedených práv, dožádaná organizace kolektivní správy byla povinna takové žádosti vyhovět, pokud již uděluje licence pro více území nebo nabízí jejich udělování pro tutéž kategorii práv k hudebním dílům online v repertoáru jedné nebo více organizací kolektivní správy.

2. Dožádaná organizace kolektivní správy odpoví žádající organizaci kolektivní správy písemně a bez zbytečného odkladu.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 6, dožádaná organizace kolektivní správy spravuje zastupovaný repertoár žádající organizace kolektivní správy za stejných podmínek jako těch, které se použijí na správu vlastního repertoáru.

4. Dožádaná organizace kolektivní správy zahrne zastupovaný repertoár žádající organizace kolektivní správy do všech nabídek, které předkládá poskytovatelům online služeb.

5. Úhrada nákladů na správu práv za služby poskytované dožádanou organizací kolektivní správy žádající organizaci nesmí překročit náklady, které odůvodněně vznikly dožádané organizací kolektivní správy.

6. Žádající organizace kolektivní správy poskytne dožádané organizaci kolektivní správy informace týkající se jejího

vlastního hudebního repertoáru, které jsou zapotřebí pro poskytnutí licence pro více území k právům k hudebním dílům online. Pokud jsou informace nedostatečné nebo v podobě, která neumožňuje dožádané organizaci kolektivní správy splnit požadavky této hlavy, má dožádaná organizace kolektivní správy nárok na úhradu nákladů, které odůvodněně vznikly při plnění těchto požadavků, nebo na vyloučení děl, u nichž jsou informace nedostatečné nebo je nelze použít.

Článek 31

Přístup k udělování licencí pro více území

Členské státy zajistí, aby v případě, kdy organizace kolektivní správy do 10. dubna 2017 neudělí licence pro více území k právům k hudebním dílům online ani nenabídne jejich udělování a ani neumožní, aby jiná organizace kolektivní správy zastupovala uvedená práva za tímto účelem, mohli nositelé práv, kteří zmocnili tuto organizaci kolektivní správy k zastupování svých práv k hudebním dílům online, odejmout této organizaci kolektivní správy práva k hudebním dílům online za účelem udělování licencí pro veškerá území, aniž by museli odejmout práva k hudebním dílům online za účelem udělování licencí pro jednotlivá území, a mohli tak udělovat licence pro více území ke svým právům k hudebním dílům online sami nebo prostřednictvím jiné strany, kterou k tomu zmocní, nebo prostřednictvím jakékoli organizace kolektivní správy, která splňuje ustanovení této hlavy.

Článek 32

Výjimka týkající se práv k hudebním dílům online pro rozhlasové a televizní programy

Požadavky podle této hlavy se nevztahují na organizace kolektivní správy, pokud na základě dobrovolného sloučení požadovaných práv v souladu s pravidly hospodářské soutěže podle článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU udělují licence pro více území k právům k hudebním dílům online požadované vysílatelem ke sdělování nebo zpřístupňování veřejnosti jeho rozhlasových nebo televizních programů veřejnosti současně s jeho původním vysíláním nebo po jeho skončení, jakož i online materiálu, včetně upoutávek, vyrobeného tímto vysílatelem nebo pro něj a který je doplňkem původního vysílání jeho rozhlasového nebo televizního programu.

HLAVA IV

OPATŘENÍ K PROSAZOVÁNÍ TOHOTO PŘEDPISU

Článek 33

Postup pro vyřizování stížností

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy poskytly svým členům a organizacím kolektivní správy, jejichž jménem spravují práva na základě smlouvy o zastupování, účinné a včasné postupy pro vyřizování stížností, zejména v souvislosti se zmocněním ke správě práv, ukončením zmocnění nebo odnětím práv, podmínkami členství, vybíráním částek příslušejících nositelům práv, srážkami a rozdělováním.

2. Na stížnosti členů nebo organizací kolektivní správy, jejichž jménem spravují práva na základě smlouvy o zastupování, odpovídají organizace kolektivní správy písemně. Pokud organizace kolektivní správy stížnost zamítne, musí uvést důvody.

Článek 34

Postupy pro alternativní řešení sporů

1. Členské státy mohou stanovit, aby spory mezi organizacemi kolektivní správy, členy organizací kolektivní správy, nositeli práv nebo uživateli, které se týkají ustanovení vnitrostátního práva přijatých podle požadavků této směrnice, podléhaly rychlému, nezávislému a nestrannému postupu pro alternativní řešení sporů.

2. Členské státy zajistí, aby pro účely hlavy III následující spory týkající se organizace kolektivní správy usazené na jejich území, která uděluje licence pro více území k právům k hudebním dílům online nebo nabízí jejich udělování, podléhaly nezávislému a nestrannému postupu pro alternativní řešení sporů:

- a) spory se současným nebo potenciálním poskytovatelem online služeb týkající se použití článků 16, 25, 26 a 27;
- b) spory s jedním nebo více nositeli práv ohledně použití článků 25, 26, 27, 28, 29, 30 a 31;
- c) spory s jinou organizací kolektivní správy týkající se použití článků 25, 26, 27, 28, 29 a 30.

Článek 35

Řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby spory mezi organizacemi kolektivní správy a uživateli, které se týkají především stávajících a navrhovaných podmínek udělování licencí nebo porušení smlouvy, bylo možno předložit soudu nebo případně jinému nezávislému a nestrannému orgánu pro řešení sporů, jenž má odborné znalosti v oblasti práva duševního vlastnictví.

2. Články 33 a 34 a odstavcem 1 tohoto článku není dotčeno právo smluvních stran prosazovat a hájit svá práva soudní cestou.

Článek 36

Dodržování předpisů

1. Členské státy zajistí, aby na to, zda organizace kolektivní správy usazené na jejich území dodržují ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatá podle požadavků stanovených v této směrnici, dohlížely příslušné orgány určené pro tento účel.

2. Členské státy zajistí, aby byly pro členy organizace kolektivní správy, nositele práv, uživatele, organizace kolektivní správy a další zúčastněné strany zavedeny postupy umožňující ohlašovat příslušným orgánům určeným pro tento účel činnosti nebo okolnosti, které podle jejich názoru představují porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě požadavků stanovených v této směrnici.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené pro tento účel měly pravomoc ukládat přiměřené sankce nebo přijímat vhodná opatření v případech, že nejsou dodržena ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatá k provedení této směrnice. Tyto sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí Komisi do 10. dubna 2016 příslušné orgány uvedené v tomto článku a ve článcích 37 a 38. Komise obdržené informace zveřejní.

Článek 37

Výměna informací mezi příslušnými orgány

1. K usnadnění dohledu nad uplatňováním této směrnice zajistí každý členský stát, aby na žádost o informace obdrženou od příslušného orgánu jiného členského státu, který je k tomuto účelu příslušný, týkající se záležitostí souvisejících s uplatňováním této směrnice, zejména pokud jde o činnost organizací kolektivní správy usazených na území dožádaného členského státu, odpovídal příslušný orgán určený za tímto účelem bez zbytečného odkladu, pokud je tato žádost řádně odůvodněna.

2. Pokud se příslušný orgán domnívá, že organizace kolektivní správy usazená v jiném členském státě, která však provozuje činnost na jeho území, nedodržuje ustanovení vnitrostátních právních předpisů daného členského státu, v němž je tato organizace kolektivní správy usazena, přijatá v souladu s požadavky této směrnice, může předat veškeré relevantní údaje příslušnému orgánu členského státu, v němž je tato organizace kolektivní správy usazena, přičemž k těmto informacím případně připojí žádost adresovanou uvedenému orgánu, aby v rámci svých pravomocí přijal vhodná opatření. Dožádaný příslušný orgán poskytne do tří měsíců odůvodněnou odpověď.

3. Záležitost uvedenou v odstavci 2 může příslušný orgán podávající žádost rovněž postoupit odborné skupině zřízené v souladu s článkem 41.

Článek 38

Spolupráce za účelem rozvoje udělování licencí pro více území

1. Komise podporuje pravidelnou výměnu informací o situaci a vývoji v oblasti udělování licencí pro více území mezi příslušnými orgány k tomuto účelu určenými v členských státech a mezi těmito orgány a Komisí.

2. Komise vede se zástupci nositelů práv, organizací kolektivní správy, uživatelů, spotřebitelů a dalších zúčastněných stran pravidelné konzultace o jejich zkušenostech s používáním ustanovení hlavy III této směrnice. Komise poskytne v rámci výměny informací stanovené v odstavci 1 příslušným orgánům veškeré příslušné informace vyplývající z těchto konzultací.

3. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány do 10. října 2017 poskytly Komisi zprávu o situaci a vývoji v oblasti udělování licencí pro více území. Zpráva obsahuje informace zejména o dostupnosti licencí pro více území v dotčeném členském státu a dodržování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých při provádění hlavy III této směrnice organizacemi kolektivní správy a zároveň hodnocení rozvoje udělování licencí pro více území k právům k hudebním dílům online ze strany uživatelů, spotřebitelů, nositelů práv a jiných zúčastněných stran.

4. Na základě zpráv obdržených podle odstavce 3 a informací získaných podle odstavců 1 a 2 zhodnotí Komise používání hlavy III této směrnice. V případě potřeby a případně na základě zvláštní zprávy zváží další kroky s cílem řešit jakékoli zjištěné problémy. Toto hodnocení se vztahuje zejména na tyto případy:

- a) počet organizací kolektivní správy, které splňují požadavky hlavy III;
- b) uplatňování článků 29 a 30, včetně počtu smluv o zastupování, které uzavřely organizace kolektivní správy podle těchto článků;
- c) podíl repertoáru v členských státech, který je k dispozici pro udělování licencí pro více území.

HLAVA V

PODÁVÁNÍ ZPRÁV A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 39

Poskytování informací o organizacích kolektivní správy

Do 10. dubna 2016 členské státy poskytnou Komisi na základě informací, které mají k dispozici, seznam organizací kolektivní správy usazených na jejich území.

Členské státy oznámí Komisi bez zbytečného odkladu jakékoli změny tohoto seznamu.

Komise tyto informace zveřejní a průběžně je aktualizuje.

Článek 40

Zpráva

Do 10. dubna 2021 zhodnotí Komise používání této směrnice a podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování

této směrnice. Tato zpráva zahrnuje posouzení dopadu této směrnice na rozvoj přeshraničních služeb a kulturní rozmanitost, na vztahy mezi organizacemi kolektivní správy a uživateli a na činnosti organizací kolektivní správy, usazených mimo Unii, které v Unii působí, a případně potřeby přezkumu. Ke zprávě Komise případně připojí legislativní návrh.

Článek 41

Odborná skupina

Zřizuje se odborná skupina. Skládá se ze zástupců příslušných orgánů členských států. Odborné skupině předsedá zástupce Komise a zasedá z podnětu předsedy nebo na žádost delegace členského státu. Úkoly skupiny jsou následující:

- a) posuzovat dopad provedení této směrnice do vnitrostátního práva na fungování organizací kolektivní správy a nezávislých správců práv v rámci vnitřního trhu a upozorňovat na jakékoli problémy;
- b) organizovat konzultace týkající se veškerých otázek vyplývajících z používání této směrnice;
- c) usnadňovat výměnu informací ohledně souvisejícího vývoje právních předpisů a judikatury a hospodářského, společenského, kulturního a technologického vývoje, především na digitálním trhu s díly a jinými předměty ochrany.

Článek 42

Ochrana osobních údajů

Zpracování osobních údajů prováděné v rámci této směrnice se řídí směrnicí 95/46/ES.

Článek 43

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. dubna 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 44***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 45***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

1. Informace, které mají být poskytnuty ve výroční zprávě o transparentnosti uvedené v čl. 22 odst. 2:
 - a) finanční výkazy zahrnující rozvahu nebo výkaz aktiv a pasiv, rozpis nákladů a výnosů za účetní období a přehled o peněžních tocích;
 - b) zpráva o činnosti v účetním období;
 - c) informace o případech odmítnutí udělit licenci podle čl. 16 odst. 3);
 - d) popis právní struktury a struktury řízení organizace kolektivní správy;
 - e) informace o všech subjektech, které jsou v celém rozsahu nebo zčásti, přímo či nepřímo, vlastněny nebo ovládány organizací kolektivní správy;
 - f) informace o celkové výši odměn vyplacených osobám uvedeným v čl. 9 odst. 3) a článku 10 v předchozím roce a o dalších výhodách, které jim byly poskytnuty;
 - g) finanční informace uvedené v bodě 2 této přílohy;
 - h) zvláštní zpráva o využití částek sražených pro účely sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb, obsahující informace uvedené v bodě 3 této přílohy.
2. Finanční informace, které mají být poskytnuty ve výroční zprávě o transparentnosti:
 - a) finanční informace o příjmech z výkonu práv podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití (např. vysílání, online, veřejné provozování) včetně informací o příjmech z investování příjmů z výkonu práv a použití těchto příjmů (zda jsou rozděleny mezi nositele práv či jiné organizace kolektivní správy, nebo použity jiným způsobem);
 - b) finanční informace o nákladech na správu práv a jiné služby poskytované organizací kolektivní správy nositelům práv s podrobným popisem alespoň těchto bodů:
 - i) všechny provozní a finanční náklady s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a v případě, kdy se jedná o náklady nepřímé, které nelze přiřadit do jedné nebo více kategorií, vysvětlení metody použité k přidělení těchto nepřímých nákladů,
 - ii) provozní a finanční náklady s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a v případě, kdy se jedná o náklady nepřímé, které nelze přiřadit do jedné nebo více kategorií, vysvětlení metody použité k přidělení těchto nepřímých nákladů, týkající-li se pouze správy práv, včetně úhrady nákladů na správu práv, která je odečtena nebo vyrovnána z příjmů výkonu práv nebo z příjmů z investování příjmů z výkonu práv v souladu s čl. 11 odst. 4 a čl. 12 odst. 1, 2 a 3,
 - iii) provozní a finanční náklady týkající se jiných služeb než správy práv, avšak včetně sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb,
 - iv) zdroje použité k pokrytí nákladů,
 - v) srážky z příjmů z výkonu práv s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití a účel srážky, např. náklady spojené se správou práv nebo se sociálními, kulturními nebo vzdělávacími službami,
 - vi) procentní podíl, jenž představují náklady na správu práv a jiné služby poskytované organizací kolektivní správy nositelům práv v porovnání s příjmy z výkonu práv v příslušném účetním období podle kategorie spravovaných práv a v případě, kdy se jedná o náklady nepřímé, které nelze přiřadit do jedné nebo více kategorií, vysvětlení metody použité k přidělení těchto nepřímých nákladů;
 - c) finanční informace o částkách příslušejících nositelům práv s komplexním popisem alespoň těchto bodů:
 - i) celková částka přidělená nositelům práv s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití,
 - ii) celková částka vyplacená nositelům práv s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití,
 - iii) četnost plateb s rozdělením podle kategorií spravovaných práv a způsobu užití,

- iv) celková vybraná částka, která však ještě nebyla nositelům práv přidělena, s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití a uvedením účetního období, v němž byly tyto částky vybrány,
 - v) celková přidělená částka, která však ještě nebyla nositelům práv rozdělena, s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití a uvedením účetního období, v němž byly tyto částky vybrány,
 - vi) důvody prodlení, pokud organizace kolektivní správy neprovedla rozdělení a platby ve lhůtě stanovené v čl. 13 odst. 1,
 - vii) celkový souhrn nerozdělitelných částek společně s vysvětlením užití těchto částek;
- d) informace o vztazích s jinými organizacemi kolektivní správy s popisem alespoň těchto bodů:
- i) částky obdržené od jiných organizací kolektivní správy a částky vyplacené jiným organizacím kolektivní správy s rozdělením podle kategorie práv, způsobu užití a organizace,
 - ii) úhrada nákladů na správu práv a jiné srážky z příjmů z výkonu práv splatných jiným organizacím kolektivní správy s rozdělením podle kategorie práv, způsobu užití a organizace,
 - iii) úhrada nákladů na správu práv a jiné srážky z částek vyplacených jinými organizacemi kolektivní správy s rozdělením podle kategorie práv a organizace,
 - iv) částky rozdělené přímo nositelům práv pocházející od jiných organizací kolektivní správy s rozdělením podle kategorie práv a organizace.
3. Informace, které mají být poskytnuty ve zvláštní zprávě uvedené v čl. 22 odst. 3:
- a) částky sražené pro účely sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb v daném účetním období s rozdělením podle účelu a u každého účelu s rozdělením podle kategorie spravovaných práv a způsobu užití;
 - b) vysvětlení použití těchto částek s rozdělením podle účelu včetně částek nákladů na správu sražených pro účely sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb a oddělených částek použitých pro účely sociálních, kulturních a vzdělávacích služeb.
-

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY č. 136/2014/EU

ze dne 20. února 2014,

kterým se stanoví pravidla a postupy s cílem umožnit Grónsku členství v Kimberlejském systému certifikace

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 203 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie je členem Kimberlejského systému certifikace pro mezinárodní obchod se surovými diamanty (dále jen „Kimberlejský systém certifikace“). Jako člen musí zajistit, aby byl ke všem zásilkám surových diamantů dováženým na území Unie nebo vyváženým z území Unie přiložen certifikát.
- (2) Nařízení Rady (ES) č. 2368/2002 ⁽²⁾ zavádí, pro účely provádění Kimberlejského systému certifikace, unijní systém certifikace a dovozních a vývozních kontrol surových diamantů.
- (3) Grónsko není součástí území Unie, ale je uvedeno na seznamu zámořských zemí a území uvedeném v příloze II Smlouvy o fungování Evropské unie. V souladu s článkem 198 uvedené smlouvy je účelem přidružení zámořských zemí a území k Unii podpora hospodářského a sociálního rozvoje zámořských zemí a území a navazování úzkých hospodářských vztahů mezi nimi a Uníí jako celkem.
- (4) Dánsko a Grónsko požádaly, aby bylo Grónsku prostřednictvím jeho spolupráce s Uníí umožněno členství v Kimberlejském systému certifikace pro surové diamanty. Tato spolupráce by posílila hospodářské vztahy mezi Uníí a Grónskem v odvětví diamantového

průmyslu, a zejména by umožnila Grónsku vývoz surových diamantů doprovázených certifikátem EU vydaným pro účely systému certifikace, s cílem podpořit hospodářský rozvoj Grónska.

- (5) Obchod se surovými diamanty v Grónsku by tedy měl být prováděn v souladu s pravidly Unie, kterými se provádí Kimberlejský systém certifikace pro mezinárodní obchod se surovými diamanty. V souladu s tím bude oblast působnosti nařízení (ES) č. 2368/2002 pro účely systému certifikace nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 257/2014 ⁽³⁾ rozšířena na území Grónska.
- (6) Zejména jde o to, že Grónsko by mělo vyvázet surové diamanty na území ostatních členů Kimberlejského systému certifikace pouze poté, co tyto diamanty certifikuje orgán Unie uvedený na seznamu v příloze III nařízení (ES) č. 2368/2002. Rovněž dovoz surových diamantů do Grónska by měl být ověřen orgány Unie.
- (7) Aby bylo možné povolit mezinárodní obchod se surovými diamanty v Grónsku, mělo by se Grónsko v souladu s pravidly o obchodu v rámci Unie zavázat, že ve svém vnitrostátním právu provede příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 2368/2002, aby tak bylo možné uplatňovat toto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto rozhodnutí stanoví obecná pravidla a podmínky týkající se členství Grónska v systému certifikace a dovozní a vývozní kontroly pro surové diamanty, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 2368/2002. Za tímto účelem stanoví toto rozhodnutí pravidla a postupy pro uplatňování Kimberlejského systému certifikace pro surové diamanty dovážené do Grónska nebo vyvážené z Grónska jak do Unie, tak na území ostatních členů Kimberlejského systému certifikace.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 4. února 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2368/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se provádí Kimberlejský systém certifikace pro mezinárodní obchod se surovými diamanty (Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 28).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 257/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2368/2002, pokud jde o zahrnutí Grónska do provádění Kimberlejského systému certifikace (viz strana 69 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí:

- a) „členem“ se rozumí „člen“, jak je definován v čl. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 2368/2002;
- b) „orgánem Unie“ se rozumí „orgán Společenství“, jak je definován v čl. 2 písm. f) nařízení (ES) č. 2368/2002;
- c) „certifikátem EU“ se rozumí „certifikát Společenství“, jak je definován v čl. 2 písm. g) nařízení (ES) č. 2368/2002.

Článek 3

Obecná pravidla

1. Grónsko zajistí, že v právních předpisech použitelných pro Grónsko provede příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 2368/2002, pokud jde o podmínky a formality týkající se dovozu a vývozu surových diamantů a jejich tranzit přes Unii z území jiného člena než Unie nebo na území jiného člena než Unie, o členství Unie, včetně Grónska, v Kimberleyském systému certifikace a o povinnosti týkající se náležitě péče, bránění obcházení, výměny informací a zajištění souladu s těmito ustanoveními.

2. Grónsko určí orgány příslušné pro provádění příslušných ustanovení nařízení (ES) č. 2368/2002 na svém území a sdělí Komisi, které orgány určilo, a jejich kontaktní údaje.

Článek 4

Dovoz surových diamantů vytěžených v Grónsku do Unie

1. Surové diamanty vytěžené v Grónsku mohou být dováženy do Unie, pouze pokud:

- a) je k nim přiloženo potvrzení uvedené v odstavci 2;
 - b) jsou uloženy v kontejnerech odolných proti násilnému otevření a uzávěry, kterými byly opatřeny při vývozu, jsou neporušené;
 - c) potvrzení uvedené v odstavci 2 jasně identifikuje zásilku, ke které se vztahuje;
 - d) surové diamanty nebyly dosud vyvezeny na území jiného člena než Unie.
2. Aby mohly být surové diamanty vytěžené v Grónsku dovezeny do Unie, příslušný orgán Grónska uvedený na

seznamu v příloze II (dále jen „orgán Grónska“) vydá na žádost potvrzení, které splňuje požadavky stanovenými v příloze I.

3. Orgán Grónska doručí potvrzení žadateli a kopii potvrzení uchová po dobu tří let pro účely vedení záznamů.

4. Přijetí celního prohlášení o uvolnění surových diamantů uvedených v odstavci 1 tohoto článku do volného oběhu podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾ je podmíněno tím, že orgán Unie, který je uveden v příloze III nařízení (ES) č. 2368/2002, ověří potvrzení vydané v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Za tímto účelem se všechny kontejnery obsahující surové diamanty vytěžené v Grónsku při dovozu do Unie bez prodlení předloží k ověření příslušnému orgánu Unie.

5. Pokud orgán Unie stanoví, že podmínky stanovené v odstavci 1 byly splněny, potvrdí tuto skutečnost v originálu potvrzení a poskytne dovozci ověřenou kopii potvrzení zabezpečenou proti padělání. Ověřovací řízení se musí uskutečnit do deseti pracovních dnů od předložení potvrzení.

6. Členský stát, do kterého jsou diamanty z Grónska dováženy, zajistí jejich předložení příslušnému orgánu Unie. Vývozce odpovídá za správný pohyb surových diamantů a nese náklady s tím spojené.

7. Vyskytnou-li se pochybnosti ohledně pravosti či správnosti potvrzení vydaného v souladu s odstavcem 2 nebo jsou-li třeba další objasnění, kontaktují celní orgány orgán Grónska.

8. Orgány Unie uchovávají originály potvrzení předložených k ověření uvedených v odstavci 2 nejméně po dobu tří let. Přístup k těmto originálům potvrzení je umožněn Komisi nebo osobám nebo subjektům Komisí určeným, zejména za účelem zodpovězení dotazů vznesených v rámci Kimberleyského systému certifikace.

Článek 5

Veškerý následný dovoz surových diamantů vytěžených v Grónsku do Unie

Aniž je dotčen článek 4, surové diamanty vytěžené v Grónsku mohou být dováženy do Unie, pokud:

- a) byly předtím legálně zpětně vyvezeny z Unie do Grónska;
- b) je k nim přiložena ověřená a proti padělání zabezpečená kopie potvrzení uvedeného v čl. 4 odst. 2, kterou potvrdil orgán Unie podle čl. 4 odst. 5;

2. Aby mohly být surové diamanty vytěžené v Grónsku dovezeny do Unie, příslušný orgán Grónska uvedený na

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

- c) jsou uloženy v kontejnerech odolných proti násilnému otevření a uzávěry, kterými byly opatřeny při vývozu, jsou neporušené;
- d) dokument uvedený v písmenu b) jasně identifikuje zásilku, ke které se vztahuje;
- e) surové diamanty nebyly dosud vyvezeny na území jiného člena než Unie.

Článek 6

Jiný dovoz surových diamantů z Grónska do Unie

Aniž jsou dotčeny články 4 a 5, mohou být surové diamanty z Grónska dováženy do Unie, pokud:

- a) byly předtím legálně vyvezeny z Unie do Grónska;
- b) je k nim přiložen dokument uvedený v čl. 9 písm. b);
- c) jsou uloženy v kontejnerech odolných proti násilnému otevření a uzávěry, kterými byly opatřeny při vývozu, jsou neporušené;
- d) dokument uvedený v čl. 9 písm. b) jasně identifikuje zásilku, ke které se vztahuje.

Článek 7

Vývoz surových diamantů z Grónska na území ostatních členů

1. Surové diamanty mohou být vyváženy z Grónska na území jiných členů než Unie, pouze pokud:

- a) byly nejprve legálně dovezeny z Grónska do Unie v souladu s čl. 4 odst. 1, článkem 5 nebo článkem 6;
- b) při dovozu do Unie byly předloženy k ověření orgánu Unie;
- c) je k nim přiložen odpovídající certifikát EU vydaný a potvrzený orgánem Unie;
- d) jsou uloženy v kontejnerech odolných proti násilnému otevření s uzávěry v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 2368/2002.

2. Orgán Unie, kterému jsou surové diamanty dováženy z Grónska do Unie předloženy k ověření, vystaví v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 2368/2002 vývozci těchto diamantů certifikát EU.

3. Členský stát, do kterého jsou diamanty z Grónska dováženy, zajistí jejich předložení příslušnému orgánu Unie.

4. Vývozce odpovídá za správný pohyb surových diamantů a nese náklady s ním spojené.

Článek 8

Zpětný vývoz surových diamantů vytěžených v Grónsku z Unie do Grónska

Surové diamanty vytěžené v Grónsku mohou být zpětně vyvezeny z Unie do Grónska, pokud:

- a) byly nejprve legálně dovezeny z Grónska do Unie v souladu s čl. 4 odst. 1, článkem 5 nebo článkem 6;
- b) je k nim přiložena ověřená a proti padělání zabezpečená kopie potvrzení uvedeného v čl. 4 odst. 2, kterou potvrdil orgán Unie podle čl. 4 odst. 5;
- c) jsou uloženy v kontejnerech odolných proti násilnému otevření a uzávěry, kterými byly opatřeny při vývozu, jsou neporušené;
- d) dokument uvedený v písmenu b) jasně identifikuje zásilku, ke které se vztahuje;
- e) surové diamanty nebyly dosud vyvezeny na území jiného člena než Unie.

Článek 9

Jiný dovoz surových diamantů z území ostatních členů do Grónska

Aniž je dotčen článek 8, surové diamanty mohou být vyváženy z Unie do Grónska, pokud:

- a) byly nejprve legálně dovezeny do Unie z území jiného člena než Unie v souladu s kapitolou II nařízení (ES) č. 2368/2002;
- b) je k nim přiložena ověřená a proti padělání zabezpečená kopie ověřeného certifikátu v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 2368/2002;
- c) jsou uloženy v kontejnerech odolných proti násilnému otevření a uzávěry, kterými byly opatřeny při vývozu, jsou neporušené;
- d) dokument uvedený v písmenu b) jasně identifikuje zásilku, ke které se vztahuje.

Článek 10

Podávání zpráv

1. Orgán Grónska předloží Komisi jednou měsíčně zprávu o všech potvrzeních vydaných podle čl. 4 odst. 2.

2. Ke každému potvrzení se ve zprávě uvedou alespoň tyto údaje:

- a) jedinečné pořadové číslo potvrzení;
- b) název orgánu, který potvrzení vydává, uvedeného v příloze II;
- c) datum vydání;
- d) datum uplynutí platnosti;
- e) země původu;
- f) kód (kódy) harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží;
- g) karátová váha;
- h) hodnota (odhad).

Článek 11

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne, kdy Grónsko oznámí Komisi, že ve svém vnitřním právu provedlo příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 2368/2002, která umožňují začlenění Grónska do Kimberley-ského systému certifikace.

V Bruselu dne 20. února 2014.

*Za Radu
předseda*

K. HATZIDAKIS

PŘÍLOHA I

Potvrzení uvedené v článcích 4, 5, 8 a 10

Potvrzení uvedené v článcích 4, 5, 8 a 10 musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- a) jedinečné pořadové číslo;
 - b) datum vydání;
 - c) datum uplynutí platnosti;
 - d) název, podpis a razítko vydávajícího orgánu uvedeného v příloze II;
 - e) země původu (Grónsko);
 - f) kód (kódy) harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží;
 - g) karátová váha;
 - h) hodnota (odhad);
 - i) totožnost vývozce a příjemce.
-

*PŘÍLOHA II***Příslušný orgán pro Grónsko podle čl. 3 odst. 2, článků 4 a 10**

Úřad pro nerosty a ropu (Bureau of Minerals and Petroleum)

Imaneq 1 A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Grónsko

Tel. +299 346800 - Fax +299 324302 - E-mail: bmp@nanoq.gl

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS